

Antecedents

Decret llei 22/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya

Tram. 203-00028/15

Reg. 62626 / Admissió a tràmit de la iniciativa: Mesa del Parlament, 04.11.2025.

DOCUMENTACIÓ	Pàgines
0. Ofici de tramesa dels antecedents	2
Índex de la documentació aportada a l'expedient	3
1. Text del Decret aprovat en la sessió del Govern de data 28.10.2025	4-39
2. Publicació del Decret llei al DOGC de 30.10.2025	40-63
3. Certificat del secretari del Govern de data 28.10.2025	64
4. Certificat de la secretari general del DTER donant vip expedient, de 30.10.2025	65
5. Informe justificatiu previst a l'art 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit d'urbanisme, de 27.10.2025	66-71
6. Informe justificatiu previst a l'art 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit de l'Agència Catalana de l'Aigua, de 27.10.2025	72-82
7. Informe justificatiu previst a l'art 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit d'Energia, de 27.10.2025	83-96
8. Informe jurídic àmbit Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, de 27.10.2025	97-138
9. Informe jurídic àmbit DTER de 27.10.2025	139-145
10. Informe jurídic complementari àmbit Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, de 27.10.2025	146-149
11. Justificant de l'e-valisa tramesa al Secretari del Govern comunicant que es procedirà a fer la tramesa de l'expedient del Decret llei al Parlament	150

Us trameto la documentació de l'expedient corresponent al Decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya (SIG25TER1353), aprovat en la sessió del Govern del dia 28 d'octubre de 2025 i publicat en el DOGC núm. 9531, del dia 30 d'octubre de 2025.

Javier Villamayor Caamaño
Secretari del Govern

Per delegació (Resolució PRE/402/2020, de 14 de febrer, DOGC núm. 8065, de 17.2.2020)
Trinidad Molina Melero
Directora de l'Oficina del Govern

A LA MESA DEL PARLAMENT

Pl. Sant Jaume, 4
Palau de la Generalitat
08002 Barcelona
Tel. 93 402 46 00
Fax 93 402 48 95

Índex de documents corresponents a l'expedient del Decret llei 22/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

Doc. Núm. Concepte

01. Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de data 28 d'octubre de 2025
02. Publicació del Decret llei al DOGC de data 30 d'octubre de 2025
03. Certificat del secretari del Govern de data 28 d'octubre de 2025
04. Certificat del secretari general del DTER donant vip expedient de data 30 d'octubre de 2025
05. Informe justificatiu previst a l'art. 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit d'urbanisme, de data 27 d'octubre de 2025
06. Informe justificatiu previst a l'art. 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit de l'Agència Catalana de l'Aigua, de data 27 d'octubre de 2025
07. Informe justificatiu previst a l'art. 38.3 de la Llei 13/2008, àmbit d'Energia, de data 27 d'octubre de 2025
08. Informe jurídic àmbit Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, de data 27 d'octubre de 2025
09. Informe jurídic àmbit DTER de data 27 d'octubre de 2025
10. Informe jurídic complementari àmbit Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, de data 27 d'octubre de 2025
11. Justificant de l'e-valisa tramesa al Secretari del Govern comunicant que es procedirà a fer la tramesa de l'expedient del Decret llei al Parlament.

Decret llei ___/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei els promulga, en nom del rei, el president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Preàmbul

I

El passat 28 d'abril de 2025, a les 12.33, es va produir una apagada elèctrica massiva que va afectar tot Catalunya i la resta de la península ibèrica. El tall de subministrament va paraitzar temporalment la vida social i econòmica, ja que va afectar notablement tant el transport ferroviari de metro, tren i tramvia, com el transport per carretera per la interrupció del funcionament dels semàfors i altres elements electrònics de senyalització. Les indústries, els comerços i la majoria d'edificis d'oficines també van haver d'aturar l'activitat arran de la manca de subministrament elèctric, com també per la caiguda dels serveis de telecomunicacions.

A partir de les 14 hores es va anar restablint progressivament el servei, que va quedar pràcticament normalitzat cap a la 1.30 del dia 29 d'abril.

El dia 17 de juny de 2025 el Comitè d'anàlisi de la crisi elèctrica del 28 d'abril del Govern d'Espanya va concloure que el zero elèctric es va produir per un problema de sobretensió d'origen multifactorial.

El 3 d'octubre ENTSO-E, l'organisme europeu que agrupa els operadors del sistema elèctric, va publicar el seu informe previ sobre l'apagada, en què explica l'inici de l'episodi per una sèrie de pèrdues de generació d'uns 2.200 MW al sud d'Espanya, que va provocar una pujada brusca de tensió, la qual va desencadenar desconnexions de centrals de generació, tant renovables com convencionals.

Des de l'apagada l'operador del sistema ha activat la modalitat coneguda com a operació reforçada, consistent a donar entrada, al marge dels criteris de despatx del mercat elèctric, a un percentatge més elevat de generació síncrona per reduir el risc de noves apagades.

Aquesta operació reforçada ha comportat, segons dades de Red Eléctrica de España, un sobrecost de 371 milions d'euros per als consumidors fins al mes d'octubre.

Així mateix, els dies 25 i 26 de setembre es van produir episodis puntuals de baixades de tensió, tot i que dins els marges d'operació, que van portar l'operador del sistema a demanar a la Comissió Nacional del Mercat i la Competència que adoptés mesures addicionals per reforçar la seguretat del subministrament elèctric. Aquestes mesures van ser parcialment adoptades per l'esmentat organisme en data 20 d'octubre de 2025.

Tanmateix, les mesures conjunturals d'increment de la seguretat de subministrament elèctric suposen també augments de la factura elèctrica, i es fa necessari adoptar mesures de caràcter estructural que compatibilitzin seguretat, cost i autonomia energètica, transitant cap a un model 100 % renovable.

Una altra conclusió que es desprèn de l'apagada és que hi ha una certa descompensació entre unes zones de la península, amb superàvit de generació elèctrica renovable, i unes altres zones, més intensives en consum elèctric i amb uns nivells més baixos de penetració de renovables. Aquesta situació exigeix més desenvolupament d'infraestructures de transport elèctric i fa més difícil de gestionar el sistema elèctric. Per posar fi a aquesta situació es fa necessari apropar la generació al consum i el consum a la generació, tant repartint més bé les renovables entre territoris com acostant les renovables a entorns urbans i industrials dins de cada territori.

Segons les dades de l'Institut Català d'Energia, l'any 2024 Catalunya va produir 40.481 GWh d'energia elèctrica, la dada més baixa de producció neta d'energia elèctrica des del 2001. Les renovables, comptant l'autoconsum elèctric, van cobrir un 21,6 % de la demanda elèctrica del país, de la qual un 8,9 % va ser hidroelèctrica; un 7,1 %, eòlica; un 4,5 %, fotovoltaica, i un 1 %, d'altres renovables. La demanda elèctrica en barres de central, al seu torn, va ser de 44.559 GWh. Per tant, el 2024 Catalunya va haver d'importar 5.735 GWh, un 12,9 % de la seva demanda elèctrica, el percentatge més alt des de l'any 2010. La implantació de renovables necessita accelerar per tal de complir amb els objectius fixats per la Prospectiva Energètica de Catalunya.

Segons la Directiva europea 2023/2413, les instal·lacions d'energies renovables, així com la seva infraestructura d'evacuació i els actius d'emmagatzematge, es consideren, fins que s'assoleixi la neutralitat climàtica, d'interès públic superior.

II

Amb l'objectiu de minimitzar els riscos de futures apagades com l'ocorreguda el 28 d'abril de 2025, que va evidenciar la fragilitat del sistema energètic, l'enorme abast dels perjudicis que pot ocasionar i les conseqüències indesitjables a les quals cal fer front, i que constata la necessitat d'avançar amb urgència en la transició energètica, augmentant la producció de renovables i l'emmagatzematge per combatre el canvi climàtic, es fa necessari modificar el marc jurídic per aconseguir que el sistema energètic català sigui realment competitiu, sostenible i segur, i que totes les actuacions futures es puguin dirigir cap a l'assoliment d'aquests tres objectius.

Pel que fa a la competitivitat, la manera més barata de generar energia elèctrica és la generació renovable. Segons l'informe del juny del 2025 sobre el cost anivellat de l'energia,

de l'entitat Lazard, referent en la matèria, les energies solar fotovoltaica (38-78 \$/MWh) i eòlica terrestre (37-86 \$/MWh) són les fonts més barates d'obtenir energia elèctrica. Aquests costos contrasten amb els de les tecnologies convencionals, com ara el cicle combinat de gas (48-109 \$/MWh), el carbó (71-173 \$/MWh) o la nuclear (149-220 \$/MWh).

Quant a la sostenibilitat, es fa absolutament imprescindible prendre mesures per reduir la petjada de carboni del sector energètic, un dels principals responsables del canvi climàtic globalment. Tal com destaca el Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC), la manera més ràpida, eficaç i eficient de combatre el canvi climàtic és mitjançant la instal·lació de centrals solars fotovoltaïques i eòliques.

Finalment, un sistema energètic segur passa per obtenir l'energia de fonts autòctones, de forma que es redueixi la dependència de combustibles que venen de fora de les fronteres de la Unió Europea i que estan sotmesos al risc de tensions geopolítiques, com va quedar palès amb la pujada extrema del preu del gas natural arran de la invasió russa d'Ucraïna el febrer del 2022. Per contra, les energies eòlica, solar i hidràulica, en tant que fan servir el vent, el sol i l'aigua, permeten generar energia de forma local i reduir, per tant, la dependència energètica. Així mateix, un sistema energètic segur ha de garantir el subministrament de qualitat, mitjançant les renovables, l'emmagatzematge, les xarxes intel·ligents i la gestió de la demanda.

Tanmateix, hi ha mesures que cal adoptar de manera immediata, i que resulten especialment rellevants, necessàries i urgents després de l'alteració generalitzada del subministrament elèctric a la península Ibèrica del dia 28 d'abril de 2025 i dels episodis de variacions de tensió del setembre del 2025, per reduir el risc que es torni a produir una situació similar i minimitzar les possibilitats d'una nova apagada.

Atès que l'energia eòlica i solar fotovoltaica són tecnologies no gestionables, que per funcionar depenen de la presència d'un factor extern variable i natural, com és el vent o el sol, es fa necessari completar aquestes tecnologies amb altres que, sense perdre de vista la sostenibilitat i la competitivitat, permetin assolir un sistema 100 % renovable i suficientment flexible per poder respondre a les variacions de generació solar o eòlica, així com per dotar el sistema elèctric de més control de tensió i freqüència.

Sens perjudici de les mesures que es puguin adoptar en l'àmbit europeu i estatal per fer més resiliència la xarxa elèctrica i per reforçar els tallafocs per tal que una incidència en algun punt de la xarxa no causi una apagada general com la del 28 d'abril de 2025, Catalunya té competències per incidir en la reducció dels riscos de desconexió del sistema elèctric i per estimular el desenvolupament d'elements de gestionabilitat d'aquest sistema, establint un marc regulatori clar i eficient que permeti dotar de seguretat jurídica la tramitació d'aquests projectes.

Un element clau per a la gestionabilitat del sistema són les bateries, que permeten emmagatzemar energia i també serveixen com a sistema de recolzament en cas d'interrupció del subministrament. Les bateries redueixen el risc d'apagada al sistema elèctric, poden funcionar en illa en cas d'apagada per tal que el consumidor continuï disposant de subministrament d'energia elèctrica i, en el cas de les bateries d'una certa mida, poden contribuir a la recuperació del subministrament elèctric del sistema en cas d'apagada. És per això que es fa imprescindible aclarir el marc normatiu de les bateries i dotar-lo de més seguretat jurídica, introduint canvis a la seva tramitació urbanística i energètica, de manera

que les empreses desenvolupadores dels projectes, els ajuntaments i la ciutadania tinguin un marc normatiu clar que no generi cap dubte respecte de la tramitació d'aquest tipus d'instal·lacions i que permeti accelerar-ne la implementació amb totes les garanties per a tots els actors implicats. Com que les bateries són un element relativament nou, que gràcies a la baixada de costos dels últims anys s'ha convertit en viable, la legislació catalana no regulava fins ara aquest tipus d'instal·lacions de manera clara. Qüestions com el procediment que cal seguir, la normativa aplicable tant energètica com urbanística, o les relacionades amb la potència i la connexió a efectes d'expropiacions o de normativa aplicable, fan imprescindible, per a la construcció d'aquest tipus de centrals, comptar amb una normativa específica i clara.

Actualment hi ha a Catalunya 134 projectes d'emmagatzematge mitjançant bateries en tramitació de competència de la Generalitat de Catalunya, dels quals 125 són de bateries independents (*stand-alone*) i 9 són projectes de bateries híbrids amb instal·lacions renovables. Els primers sumen 1.071,27 MW i els segons, 25,52 MW. La Prospectiva Energètica de Catalunya 2050 (PROENCAT 2050) preveu la instal·lació de 3.500 MW, com a mínim, en l'horitzó de l'any 2050.

A més, la Comissió Europea ha aprovat recentment el programa d'ajuts a centrals d'emmagatzematge a Espanya, dotat amb 700 milions d'euros, i el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha manifestat la seva intenció d'accelerar-ne els terminis de convocatòria i atorgament. Aquesta convocatòria pretén incentivar entre 80 i 120 projectes d'emmagatzematge, que sumin un total d'entre 2,5 i 3,5 GW i que permetin aconseguir un suport de fins al 85 % de la inversió.

L'incident del 28 d'abril de 2025 ha posat en relleu la necessitat que Catalunya reguli amb caràcter urgent el procediment d'autorització d'aquestes instal·lacions per tal d'afavorir la captació immediata d'inversions de bateries al seu territori, de forma que es doti de més resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya. També es preveu un aval de desmantellament per a bateries, que fins ara no existia i es fa necessari aplicar de manera immediata a les instal·lacions que hi ha en tramitació.

En el cas d'híbridacions d'instal·lacions solars o eòliques ja autoritzades, en què la bateria se situï dins la poligonal de la instal·lació plantejada, s'estableix que l'òrgan substantiu consultarà a l'òrgan ambiental la necessitat o no del tràmit d'avaluació d'impacte ambiental simplificada i que no serà necessari un nou projecte d'actuació específica, sinó que n'hi hagi prou amb un informe de la Comissió Territorial d'Urbanisme, amb la finalitat d'accelerar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge vinculades a instal·lacions renovables ja tramitades i convertir-les en plantes de generació molt més resilient gràcies a l'emmagatzematge i a la facilitat d'instal·lar-se sense necessitat d'ocupar nous espais.

La generació distribuïda també té un paper clau a l'hora de dotar el sistema elèctric de més capil·laritat, de manera que la generació no es centri en una part del territori i la demanda en un altre. En aquesta línia, el present Decret llei elimina la necessitat d'autorització administrativa prèvia i de construcció per a instal·lacions d'entre 100 i 500 kW. D'aquesta manera accelera la tramitació d'instal·lacions renovables en terreny o en teulades de petites i mitjanes empreses i redueix el volum d'energia que serà necessari portar des dels llocs on es centri la generació. També es modifica la normativa per facilitar l'aprofitament de l'autoconsum mitjançant la previsió de com legalitzar els autoconsums col·lectius pel que fa als canvis de coeficient de repartiment durant el procés d'activació de la instal·lació. En aquesta mateixa línia de foment de la generació distribuïda per dotar el sistema elèctric de

més resiliència, i amb la finalitat que les indústries es puguin connectar de manera directa a instal·lacions d'autoconsum per reduir el transport d'energia elèctrica i augmentar la generació distribuïda, es preveu que una línia elèctrica que connecti una instal·lació d'autoconsum amb excedents amb un punt de consum proper pugui ser declarada d'utilitat pública als efectes d'afavorir-ne la tramitació i fomentar que la generació es faci a prop del consum.

A banda de les teulades, també hi ha un important potencial de generació repartida pel territori i propera als llocs de consum en espais exteriors, com ara places o aparcaments. El present Decret llei permet la instal·lació de pèrgoles solars de fins a 4 metres d'alçada per facilitar la generació elèctrica en aquesta mena d'espais propers als consumidors, com poden ser aparcaments d'hospitals, d'universitats o de centres comercials, així com places públiques i altres espais o equipaments urbans.

Una altra forma de fomentar la generació distribuïda, fins ara poc utilitzada a Catalunya però freqüent en altres indrets com ara a les illes Canàries, és l'energia eòlica d'autoconsum. En aquest cas, s'aprofiten espais amb bon recurs de vent per ubicar-hi algun aerogenerador destinat al consum de la mateixa indústria o del gran consumidor, que s'hi connecten mitjançant un cable directe. En aquest sentit, el Decret llei modifica la normativa urbanística per facilitar la tramitació d'aquest tipus d'instal·lacions eliminant-ne la llicència d'obres i aclarint quins requisits d'alçada i distància són aplicables. Cal assenyalar que la generació eòlica distribuïda permet sumar energia renovable i distribuïda durant un elevat nombre d'hores anuals de manera ràpida i per això és important regular aquesta mena d'instal·lacions immediatament per accelerar-ne la implantació.

En relació amb la generació distribuïda, un àmbit addicional que permet guanyar capacitat de manera immediata és la renovable ubicada en instal·lacions hídriques. En aquest sentit, es modifica la normativa per establir la possibilitat d'instal·lar renovables elèctriques i tèrmiques en obres i actuacions hidràuliques de manera àgil, i es fixa la possibilitat d'exempció d'autorització de gestió de residus en cas que aquests es valoritzin.

Finalment, es preveu la tramitació accelerada de projectes de renovables en cas que s'ubiquin en espais artificialitzats o degradats no urbanitzables, com ara basses, canals, ports, abocadors o altres espais similars, generalment propers a llocs de consum i que, per tant, permeten dotar de més capacitat de generació a zones generalment consumidores netes d'energia. D'aquesta manera es pot assolir més equilibri entre oferta i demanda d'energia elèctrica, i transitar cap a un model energètic més distribuït, resilient i segur.

III

També es fa necessari actualitzar la normativa relacionada amb la implantació de parcs solars i eòlics en terreny, ja que actualment Catalunya només compta, segons dades de Red Eléctrica de España, amb 440 MW de potència solar instal·lada i 1.406 MW d'eòlica.

Una de les raons per les quals l'energia solar i l'eòlica sobre terreny no avancen a Catalunya és l'elevada litigiositat contra els parcs renovables, ja que aquestes instal·lacions normalment requereixen finançament extern i, per regla general, el sector financer és reticent a finançar parcs que tenen recursos administratius o judicials pendants. Aquest fet explica parcialment l'enorme diferència entre el nombre de 3.444 MW solars autoritzats, dels quals només 441

MW estaven connectats a octubre de 2025, i de 2.242 MW eòlics autoritzats, dels quals 1.406 estan connectats. Es tracta, per tant, de parcs que ja han superat el procés d'autorització i que, si es poden construir, permetran augmentar la potència renovable instal·lada de manera ràpida.

Els recursos administratius i judicials són generalment presentats per entitats de l'àmbit agrari o per persones o associacions ubicades a la zona d'implantació del parc que s'oposen a l'ocupació de l'entorn amb plaques solars o aerogeneradors.

El present Decret llei adopta mesures destinades a fomentar l'acceptació social i territorial dels parcs, així com garanties per al sector agrícola que els seus espais més adients de regadiu no es destinaran per regla general a parcs solars, amb la finalitat d'augmentar la potència solar instal·lada a Catalunya i, alhora, de reduir la conflictivitat.

La primera mesura en aquest sentit és regular la implantació d'energia fotovoltaica en terrenys de regadiu, trobant un equilibri entre totes les parts implicades. El Govern fa seva la feina, que han dut a terme la principal associació d'energia fotovoltaica del país (UNEFCAT) i la que representa les comunitats de regants (ACATCOR), i s'ha arribat a un acord molt rellevant, presentat al Parlament de Catalunya, sobre com regular aquesta matèria. Així, es busca impedir nous parcs solars en zones de regadiu com a regla general, i s'estableixen algunes excepcions en certs casos, com ara els parcs en tramitació, els parcs d'autoconsum, els parcs de menys potència o els parcs en terrenys no explotats agràriament durant un període rellevant. També s'estableixen mesures en relació amb la compatibilització d'espais mitjançant l'agrovoltaica o la fotovoltaica ubicada en instal·lacions de reg. Convertint en norma aquest acord entre regants i sector solar es preveu posar fi a la conflictivitat històrica entre ambdós sectors i impulsar de manera decidida l'energia solar sobre terreny, sense perjudicar els terrenys on s'han fet importants inversions en infraestructures de regadiu.

La segona mesura urgent per reduir la conflictivitat consisteix a reformar el mecanisme de participació ciutadana per fer-lo més efectiu i permetre que l'entorn social i territorial del projecte el pugui conèixer des del primer moment, i que alhora pugui invertir-hi en un moment en què ja estigui prou madur. Així, es creen dues fases diferenciades de participació. La inicial, informativa, abans que el projecte surti a informació pública, en què s'ha d'explicar a la ciutadania el projecte, donar-li un torn de paraula i compartir-hi la documentació; i la final, quan el projecte estigui més madur i, per tant, tingui menys risc, en què s'obre a la participació en el capital o finançament del projecte. Es preveu, a més, la possibilitat que optin a invertir-hi no només els residents, sinó també les persones que treballen o tenen segona residència a l'entorn, i s'estableixen dues fases per participar en el projecte, privilegiant qui estigui més proper al parc en qüestió. Està sobradament acreditat que els parcs amb més participació social tenen menys conflictivitat i més integració territorial, de forma que es podran construir de manera més ràpida per sumar potència al sistema elèctric com abans millor i fer-lo més segur i autònom.

En tercer lloc, es dona una solució a les oficines comarcals de transició energètica, creades amb la finalitat d'apropar la transició energètica al territori en el marc d'un programa temporal de subvencions que finalitzarà el 2026 i que ara es fa necessari consolidar, amb la seva integració com a estructura territorial de l'Institut Català d'Energia. D'aquesta manera es manté el suport als ens locals i a les comunitats energètiques per als projectes de transició energètica, amb la finalitat de fer les renovables més acceptades, promoure la participació de la ciutadania i els ens locals als projectes i aconseguir que s'hi puguin instal·lar.

En quart lloc, en la mateixa línia de participació local per aconseguir més acceptació de les renovables, es fixen mesures destinades a afavorir les comunitats energètiques, que són una peça clau en la transició energètica perquè contribueixen a transformar el model energètic actual en un sistema més democràtic, distribuït i participatiu, i esdevenen un instrument principal en la participació de la ciutadania en la transició energètica. El Decret llei declara les comunitats energètiques d'interès públic, crea el registre, que depèn del departament competent en matèria d'energia, i es regula expressament la possibilitat d'atorgar drets a aquestes entitats per part d'administracions públiques per poder desenvolupar instal·lacions renovables en aquests espais. De la mateixa manera, s'estableix expressament la competència municipal sobre transició energètica i, en concret, pel que fa a la participació en comunitats energètiques. El fet que l'Ajuntament pugui cedir espai públic per fer una instal·lació renovable o que participi en una comunitat energètica és una mesura per donar confiança a la ciutadania i animar la participació en aquest tipus d'instal·lacions, per tal que Catalunya pugui sumar potència instal·lada gràcies també al desplegament de les comunitats energètiques.

En cinquè lloc, es reforma el funcionament de la Taula de Diàleg Social de les Energies Renovables per tal que s'estructurin per vegueries en comptes de funcionar de manera centralitzada, per afavorir més diàleg en la implantació de renovables i aconseguir que els parcs es puguin construir minimitzant el conflicte social, administratiu i judicial.

En sisè lloc, es preveu la possibilitat d'autoritzar instal·lacions i línies en espais propers a les infraestructures de la xarxa viària, amb la finalitat d'aprofitar espais antropitzats i reduir l'impacte ambiental de les instal·lacions allà on sigui possible.

Finalment, en la línia d'aconseguir passar de projecte renovable autoritzat a projecte renovable connectat per assolir un augment de la potència renovable a Catalunya i així comptar amb un subministrament energètic més resilient i segur, es preveu la impossibilitat d'aplicar suspensions generals a l'atorgament de llicències d'instal·lacions renovables amb prohibicions totals. Els ajuntaments tenen un paper clau en la implementació del PLATER i podran establir zones on no volen renovables dins el seu terme municipal, però no es permet l'adopció de prohibicions totals i generals als projectes renovables, ja que aquesta prohibició seria contrària als objectius de renovables plantejats en l'àmbit català.

Addicionalment, cal adoptar una mesura en relació amb la tramitació de projectes renovables que n'asseguri una finalització ràpida, per tal d'evitar que projectes que es troben en un estat avançat de tramitació acabin en desistiment. De fet, ja hi ha 93 projectes renovables, que sumen 945 MW, que han renunciat a les seves autoritzacions, i aquesta xifra continua pujant davant de la impossibilitat de traspasar les autoritzacions a tercers. La situació de dràstica baixada de preus de l'electricitat, molt més baixos dels que preveia el mercat de futurs per al 2025, especialment durant els mesos d'abril i maig, amb preus de captura de l'energia solar de 4,52 EUR/MWh durant l'abril i de -1,34 EUR/MWh al maig, ha fet que alguns inversors, així com el sector bancari, estableixin criteris més exigents per invertir en instal·lacions renovables o per finançar-ne, sobretot les de tecnologia solar fotovoltaica. Aquesta situació afavoreix que alguns inversors decideixin abandonar els seus projectes i, per tant, que es perdi tot l'esforç de tramitació i el punt de connexió de la instal·lació, cosa que posaria en risc l'assoliment dels objectius d'implantació de renovables per a l'any 2030. Es constata, així, la urgència d'evitar l'abandonament de projectes per part d'inversors i financers en aquest sector, que redundaria en l'increment dels riscos de desconexió elèctrica que cal minimitzar.

La normativa catalana va establir, mitjançant el Decret Llei 16/2019, la impossibilitat de transmetre l'autorització energètica d'una instal·lació de generació fins que la instal·lació comptés amb l'acta de posada en marxa definitiva. Aquesta mesura, adoptada en un moment de molt interès inversor en renovables, pretenia encertadament impedir que la transmissió de permisos es convertís en una activitat especulativa que generés sobre costos i rebuig territorial pels múltiples canvis de mans dels projectes, tal com s'observa en altres comunitats autònomes. Tanmateix, en el moment actual de preus de l'energia molt baixos o fins i tot negatius per l'entrada de les renovables al sistema elèctric ibèric, que fan baixar els preus de l'energia elèctrica, la situació inversora és justament la contrària, per la qual cosa es fa necessari crear els mecanismes jurídics per garantir que els inversors que obtenen una rendibilitat més baixa de la necessària per fer el projecte o els que no aconsegueixen del banc el finançament necessari per invertir, puguin transmetre aquesta autorització, de forma que el projecte i tota la tramitació feta fins al moment de la transmissió es puguin mantenir en cas que, si es troba algun inversor amb més visió de llarg termini o exigències de rendibilitat més baixes, pugui continuar la tramitació i construcció del projecte. Cal tenir en compte, a més, que el Reial decret Llei 23/2020, de 23 de juny, estableix unes fites que s'han d'anar complint en el desenvolupament dels projectes per no perdre el punt de connexió a la xarxa i, per tant, no és possible simultaniejar-lo amb la tramitació en espera de temps de finançament més favorable. Els promotors es veuen abocats a desistir del projecte, i resulta urgent, per tant, que hi hagi l'opció de transmetre aquesta autorització per tal que un tercer en una situació financera més bona o amb unes exigències de rendibilitat més moderades assumeixi la construcció del projecte.

En relació amb els procediments, s'adopten mesures d'acceleració, amb la finalitat d'augmentar la participació de les renovables en el mix energètic català. S'estableix un rol més destacat de l'Oficina de Gestió Empresarial de la Generalitat, entitat especialista en tramitacions d'empreses, autònoms i professionals, a qui les diferents entitats competents poden encarregar tasques per aconseguir una tramitació més automatitzada, àgil, traçable i escalable. De la mateixa manera, es redueixen alguns tràmits i terminis de l'article 15 del Decret Llei 16/2019, que regula la tramitació dels projectes renovables, s'aclareix i facilita la modificació d'instal·lacions renovables per tal que no calgui tornar a tramitar de zero quan els canvis a fer són poc rellevants i es redueix a la meitat el termini de tramitació quan es tracta de repotenciacions d'instal·lacions existents, que permeten, en el cas de l'energia eòlica, un augment substancial de la producció renovable sense augmentar la potència instal·lada, gràcies a la millora de la tècnica. La repotenciació i l'eòlica d'autoconsum són dues maneres d'augmentar la penetració de l'energia eòlica ràpidament, sense perjudici de la importància dels parcs en terreny i marins, que són imprescindibles per assolir els objectius renovables a mitjà termini.

Adicionalment, es fixa l'exempció de la llicència d'obres quan es tracti de petites actuacions de cablejat, de forma que les instal·lacions elèctriques de la xarxa de distribució o petites actuacions per a línies relacionades amb algun element de la transició energètica, com una instal·lació distribuïda o un punt de recàrrega, es puguin fer de manera més àgil.

IV

Finalment, el Decret Llei també incideix en projectes de caràcter estratègic que són imprescindibles per assolir un nivell més alt de seguretat de subministrament elèctric a

Catalunya. Tot i que es materialitzaran a mitjà termini, perquè tenen un temps llarg de tramitació i construcció, són projectes que requereixen de manera immediata mesures reguladores per tal de fer-los viables.

El primer canvi és el relacionat amb els projectes d'emmagatzematge hidràulic mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles, que són cabdals per dotar d'inèrcia i flexibilitat el sistema elèctric. En els moments en què no hi hagi suficient producció solar o eòlica, aquest tipus de centrals, que tenen aigua emmagatzemada en una bassa superior, poden produir energia i suplir la manca d'energia solar i eòlica. Tanmateix, aquestes instal·lacions tenen un elevat cost d'inversió, que no resulta possible amortitzar en el període concessional de 25 anys que estableix la regulació actual. Es fa imprescindible i urgent canviar el termini de la concessió d'aquest tipus de centrals fins als 50 o 75 anys quan sigui necessari, de manera que es pugui atraure aquest tipus de centrals a Catalunya per, així, garantir la seguretat de subministrament, i que es comencin a tramitar com abans millor. Sense aquest canvi normatiu no resulta viable que es tramitin projectes d'hidroelèctrica reversible, projectes que Catalunya necessita captar de manera urgent per tenir un subministrament elèctric més segur mitjançant l'emmagatzematge hidroelèctric. La Prospectiva Energètica de Catalunya preveu passar de 534 a 2.034 MW de centrals hidroelèctriques reversibles el 2030, i, tenint en compte que el període de construcció d'aquestes centrals pot ser de 3 o 4 anys, sense canviar de manera urgent el termini concessional màxim no serà possible assolir aquest objectiu. Arribar a aquesta xifra de centrals reversibles resulta essencial per garantir la seguretat de subministrament elèctric a Catalunya.

El segon canvi fa referència a la tramitació de les línies elèctriques de transport i distribució. Un sistema elèctric ben mallat i interconnectat és més segur, i per aquest motiu es fa necessari millorar la xarxa elèctrica de transport i distribució accelerant-ne la tramitació. La publicació de l'esborrany de planificació elèctrica per la xarxa de transport 2025-2030 ha posat de manifest la necessitat de modificar la normativa de manera urgent per dur a terme les inversions en xarxa necessàries previstes a la planificació actual que van endarrerides i per estar en condicions d'afrontar tota la resta d'inversions del nou període de planificació.

El present Decret llei preveu un seguit de mesures encaminades a reduir els terminis de tramitació, ambientals i urbanístics, garantint la participació efectiva dels ajuntaments en la tramitació i obligant les empreses promotores a explicar els projectes al territori i a compensar-los econòmicament per l'equivalent als tributs que els correspondria. Les línies elèctriques, especialment els grans eixos de transport, són imprescindibles per al desenvolupament econòmic de pols industrials presents o futurs, com ara la petroquímica de Tarragona o el futur polígon de Torreblanca, i tenen un paper essencial en la seguretat de subministrament elèctric. També s'estableixen mesures destinades a agilitzar les actualitzacions de línies, especialment quan es tracta d'actuacions de modernització, repotenciació o digitalització que no tenen impacte ambiental ni urbanístic.

Per acabar, el passat 9 de setembre es van publicar les capacitats d'accés i connexió disponibles a la xarxa de distribució per a noves demandes elèctriques, i es va constatar la manca de capacitat en la majoria de nusos de la xarxa. El Decret llei estableix mesures per augmentar la informació que reben els sol·licitants de punts de connexió, per tal que puguin conèixer quines alternatives tenen davant d'una previsible denegació de la seva connexió per la manca de capacitat a la xarxa de distribució. També estableix que la Direcció General d'Energia pugui sol·licitar quines sol·licituds hi ha en una determinada subestació. Aquesta

mesura és imprescindible per poder tenir visibilitat sobre les peticions i buscar solucions per a aquells projectes clau, com ara desenvolupaments d'habitatge, infraestructures hídriques i ferroviàries i altres projectes d'interès general o estratègic.

V

La urgència i el caràcter extraordinari de les mesures contingudes en el present Decret llei es justifiquen per la necessitat d'adoptar iniciatives que contribueixin, en el moment actual, a l'increment de la fortalesa i la resiliència del servei elèctric a Catalunya amb la màxima celeritat, amb l'objectiu de prevenir possibles noves incidències en la xarxa com l'esdevinguda el passat 28 d'abril de 2025 o els incidents del setembre, i que, si aquestes es tornessin a donar, puguin garantir una recuperació immediata o una reducció important del temps de recuperació de l'operativitat del sistema elèctric, així com d'accelerar de manera urgent la implantació de noves instal·lacions d'energies renovables.

Atès que la transformació del sistema energètic requereix processos administratius i de desenvolupament que no en permetran una implementació immediata malgrat la necessitat peremptòria que n'existeix, es fa urgent l'adopció de mesures que estableixin al més aviat possible un marc regulador clar i fiable que generi les condicions i la seguretat jurídica necessàries per incentivar els agents del sector a emprendre projectes per a la instal·lació de sistemes d'emmagatzematge energètic.

D'altra banda, també es proposa la modificació de la normativa urbanística en relació amb aquestes instal·lacions ubicades en sòl urbà, supòsit en el qual se n'estableix l'assimilació i compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica, sense que en aquest cas tingui la categorització de sistema urbanístic, de forma que es mantindrà la seva naturalesa de zona.

A més de la urgència d'aquestes mesures que ha posat en evidència l'incident del 28 d'abril de 2025, les declaracions d'emergència climàtica que han adoptat les institucions europees, estatals i el Govern de la Generalitat de Catalunya, les quals propugnen l'adopció de mesures urgents i estructurals per accelerar la transició energètica i mitigar els efectes del canvi climàtic mitjançant, entre altres, el desplegament d'instal·lacions de generació i emmagatzematge d'energia renovable, també justifiquen el caràcter d'urgència de les mesures que es proposen en aquest Decret llei.

Pel que fa als canvis introduïts al Decret llei 16/2019, tenen l'objectiu de regular el procediment de tramitació de les bateries dins del marc regulador dels projectes energètics, de forma que quedi clar com tramitar aquest tipus d'instal·lacions tant per part dels operadors com de les administracions públiques i la ciutadania. Es tracta d'unes mesures que s'han d'adoptar per via d'urgència arran de l'episodi de l'apagada del 28 d'abril del 2025, amb l'objectiu d'accelerar la tramitació dels projectes de bateries, i que es puguin connectar al més ràpid possible, per així dotar de més resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya. Sense un procediment clar, els projectes de bateries presentats corren el risc d'aturar-se o bloquejar-se davant de la manca de regulació específica.

Dins d'aquestes mesures s'inclou eximir d'autorització administrativa prèvia i de construcció per a instal·lacions de fins a 500 kW, incloure facilitats per a les instal·lacions en sòls antropitzats, clarificar els criteris aplicables a les ofertes de participació local, reduir terminis

de tramitació i evitar duplicitats de tràmits, millorar la regulació de les comunitats energètiques per fer-les més nombroses o afavorir el diàleg social i territorial sobre les renovables.

Així mateix, es fa necessari modificar l'article 9.2 del Decret Llei 16/2019 per tal d'aclarir que resultaran zones no compatibles per a la implantació de plantes solars fotovoltaïques aquells àmbits inclosos en projectes d'implantació de nous regadius o de transformació dels existents promoguts per l'Administració. D'aquesta manera s'evitarà que s'autoritzi la implantació d'instal·lacions de generació d'energia que puguin posar en risc les infraestructures de regadiu esmentades. No obstant això, sí que es permeten les instal·lacions fotovoltaïques en aquells punts de la xarxa de regadiu que no resultin incompatibles amb l'activitat del regadiu, com per exemple a la superfície de les basses de reg. En aquests casos, la promoció de les instal·lacions fotovoltaïques en la superfície de basses de reg no es subjectarà al règim general d'autorització que estableix el capítol quart del Decret Llei 16/2019, ni requerirà una avaluació d'impacte ambiental especial. Aquestes instal·lacions quedaran sotmeses al mateix règim simplificat d'aprovació de les instal·lacions que és aplicable a les instal·lacions fotovoltaïques situades en sòl urbà en teulades i terrats d'edificacions. Tot això, sense perjudici que la instal·lació i l'operació de les plantes fotovoltaïques en la superfície de les basses de reg se sotmeti als termes concrets del projecte que s'autoritzi, sense que resultin aplicables les limitacions establertes en la declaració d'impacte ambiental de la pròpia infraestructura de regadiu per a l'operació d'aquestes instal·lacions en l'emplaçament de les basses (com poden ser les limitacions relatives a les àrees designades per la conservació de les aus).

Amb el mateix objectiu, es modifica el text refós de la Llei d'urbanisme, per introduir les bateries dins del seu àmbit d'aplicació com a serveis tècnics considerats infraestructures d'utilitat pública o interès social quan es tracti d'implantacions en sòl no urbanitzable, i la condició de serveis tècnics en zona quan es tracti de sòl urbà i, alhora, per aclarir el règim urbanístic que els és aplicable, de forma que la seva tramitació es pugui dur a terme de manera àgil i amb garanties.

Així mateix, amb l'objectiu de reforçar el desplegament de la transició energètica i dotar el marc urbanístic d'eines adequades per implementar-la, aquest Decret Llei introdueix diverses modificacions al Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. L'objectiu és integrar plenament dins l'ordenament urbanístic les instal·lacions de producció d'energia a partir de fonts renovables, les d'autoconsum i, de manera específica, les d'emmagatzematge elèctric, tot establint un règim jurídic clar, homogeni i coherent amb la normativa europea i estatal aplicable. Aquesta reforma respon també a la necessitat d'adaptar el marc normatiu català al principi d'interès públic superior dels projectes d'energies renovables i d'emmagatzematge, d'acord amb el que disposa la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, relativa a la promoció de l'ús d'energia procedent de fonts renovables.

En aquest sentit, el Decret Llei reconeix expressament el caràcter d'infraestructura d'utilitat pública o d'interès social de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica i de les seves línies o infraestructures de connexió quan s'ubiquin en sòl no urbanitzable. Aquest reconeixement constitueix el pressupòsit jurídic que permet justificar la seva implantació en aquests àmbits, alhora que estableix la seva qualificació urbanística com a sistema de serveis tècnics dins el planejament. Aquesta categorització permetrà integrar aquestes instal·lacions

dins dels supòsits previstos a l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, relatius a les actuacions autoritzables en sòl no urbanitzable, garantint alhora una tramitació administrativa més àgil, coherent i segura per a l'administració i els promotors.

Pel que fa al sòl urbà i als sectors industrials o logístics, la reforma defineix el règim aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant la seva assimilació als usos industrials, logístics o d'activitat econòmica, i mantenint-ne la naturalesa de zona urbanística. Aquesta assimilació assegura la compatibilitat urbanística d'aquestes instal·lacions amb el teixit productiu urbà i permet la seva implantació mitjançant procediments simplificats, amb garanties de seguretat, accessibilitat i adequació a la normativa sectorial aplicable, incloent-hi els informes preceptius en matèria de riscos i protecció civil.

A més, el Decret Llei introdueix diverses modificacions tècniques orientades a simplificar i unificar la tramitació administrativa. Entre les principals novetats, s'amplien els usos admesos sense necessitat de modificar el planejament (article 9 bis), s'integra en una sola fase el procediment de tramitació dels projectes d'actuació específica (article 48 bis), i s'estableixen excepcions per evitar moratòries municipals en matèria de llicències d'instal·lacions d'energies renovables i d'emmagatzematge (article 73.1). Igualment, s'inclouen ajustos en els articles 34.5, 53.3.g i 187 per incorporar les instal·lacions d'emmagatzematge com a serveis tècnics, com a ús provisional del sòl i per reduir càrregues administratives mitjançant la substitució de la llicència urbanística per la declaració responsable en supòsits d'autoconsum o instal·lacions de menor impacte.

Així mateix, s'introdueix una disposició addicional primera en el text del Decret Llei amb la finalitat d'accelerar la tramitació urbanística de projectes de línies elèctriques de transport de competència de la Generalitat de Catalunya, atesa la necessitat d'abastir amb la major rapidesa possible les instal·lacions o eixos clau en l'assoliment de la resiliència del subministrament elèctric català i per poder potenciar el creixement econòmic de les zones en què s'ubiquen. En aquestes línies convergeixen la competència estatal i l'autonòmica, i amb aquest canvi normatiu s'elimina la llicència d'obres i accelera la tramitació d'aquestes línies de transport, tot garantint la informació i compensació econòmica als municipis.

En síntesi, aquesta reforma dota el sistema urbanístic català de major seguretat jurídica, coherència i flexibilitat, alineant-lo amb els objectius estratègics de descarbonització i sostenibilitat energètica. La plena integració de les instal·lacions d'emmagatzematge dins la planificació urbanística no només permetrà agilitzar la seva implantació i garantir un desenvolupament ordenat del territori, sinó que també contribuirà a reforçar la capacitat del sistema elèctric català per avançar cap a un model energètic més resilient, descentralitzat i sostenible, d'acord amb les directrius europees i les polítiques públiques de la Generalitat de Catalunya.

Així mateix, es modifica l'article 21 del Decret Llei 16/2019, de manera urgent, ja que hi ha renunciés a projectes renovables davant de la impossibilitat de transmetre les autoritzacions en una situació de preus energètics extraordinàriament baixos, i aquesta situació impedeix que molts projectes siguin finançats i construïts. Només obrir la possibilitat de transmetre les autoritzacions de manera immediata pot evitar el desistiment d'aquests projectes, molts dels quals estan a punt d'arribar a fites de connexió que els farien perdre el punt de connexió si no avancen en la tramitació.

I també es preveuen mesures urgents per incentivar projectes estratègics com el desplegament de les línies elèctriques, especialment les de transport, i el foment de les centrals hidroelèctriques reversibles.

VI

L'article 1 incorpora una sèrie de canvis al Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, per incloure les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries al seu àmbit d'aplicació, i deixa clar el procediment que cal aplicar tant a les bateries híbrides amb instal·lacions renovables com a les independents. Així mateix, es produeixen algunes modificacions tendents a accelerar el procediment de tramitació per tal d'augmentar la potència instal·lada tant renovable com de bateries, i així dotar de més capacitat i resiliència el servei de subministrament elèctric. També conté mesures per al foment de la generació distribuïda i es regula la implantació de renovables en zones de regadiu.

L'article 2 inclou modificacions a la normativa urbanística, amb el mateix objectiu d'actualitzar-la amb la incorporació de les centrals d'emmagatzematge, per donar claredat i seguretat al procediment d'autorització urbanística per a aquest tipus de centrals. Es fa necessari incorporar aquesta regulació de manera urgent, per tal d'aconseguir la implantació d'instal·lacions de bateries de manera ràpida i dotar així de més resiliència el subministrament elèctric català, protegint-lo davant de possibles noves incidències a la xarxa elèctrica com la del passat 28 d'abril.

L'article 3 estableix la possibilitat d'instal·lar renovables de manera àgil en obres i actuacions hidràuliques, per tal de sumar potència renovable en una infraestructura gran consumidora d'energia elèctrica, de manera que els sistemes hídic i elèctric guanyin en flexibilitat i seguretat. En aquesta mateixa línia, s'amplia el termini de les concessions per a centrals hidroelèctriques reversibles fins als 50, o fins als 75 anys quan sigui imprescindible per a l'amortització de les obres.

L'article 4 introdueix modificacions normatives a la Llei 18/2008 de garantia i qualitat del subministrament elèctric, destinades a accelerar la tramitació de línies quan es tracta de canvis i actualitzacions necessaris i de menys impacte, i regula la situació de denegació d'accés i connexió, permetent a la Direcció General d'Energia de manera expressa poder demanar a les distribuïdores informació referent a les sol·licituds d'accés i connexió.

L'article 5 modifica el Decret llei 24/2021 per introduir un canvi destinat a facilitar l'activació dels autoconsums col·lectius, i també reforma la Taula de Diàleg Social de les Energies Renovables per acostar-la més al territori. Així mateix, estableix un mandat de formulació del Pla territorial sectorial de les renovables en un període màxim de 6 mesos, i modifica el termini existent.

L'article 6 modifica la Llei de residus per afavorir les instal·lacions de valorització energètica en instal·lacions que eliminin els residus per valorització en els mateixos centres de producció.

L'article 7 modifica el text refós de la Llei municipal i de règim local per dotar de competències els municipis en matèria de transició energètica en general i de comunitats energètiques en particular.

L'article 8 modifica la Llei catalana de canvi climàtic per aclarir que els elements accessoris al punt de recàrrega però necessaris per al seu funcionament també estan sotmesos al règim de declaració responsable.

La disposició addicional primera aborda la regulació urbanística de les línies elèctriques de transport competència de la Generalitat de Catalunya.

La disposició addicional segona regula el supòsit de la renovació d'elements de les instal·lacions de la xarxa de transport o distribució elèctrica.

La disposició addicional tercera estableix regles per facilitar la implantació de renovables, emmagatzematge i línies elèctriques en zones de protecció de la xarxa viària.

La disposició transitòria primera regula l'aplicació del Decret Llei a plantes solars fotovoltaïques en espais de regadiu, i aclareix que a les instal·lacions que hagin iniciat la tramitació administrativa o tinguin dret d'accés i connexió no els són aplicables les limitacions a implantació de solar en regadius introduïdes als apartats 3 i 4 de l'article 1 del present Decret Llei.

La disposició transitòria segona regula el règim d'aplicació dels canvis introduïts en relació amb la participació local en projectes d'energies renovables, de forma que projectes que ja han fet aquest tràmit amb el règim actual, o que no l'han fet perquè fins ara no estaven obligades a fer-lo però ja han sortit a informació pública, no l'hagin de tornar a fer.

En ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya;

De conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

Modificació del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables

Es modifica el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, en els termes següents:

1.1 Es modifica l'apartat 1 de l'article 6, que passa a tenir la redacció següent:

«6.1 Aquest capítol és aplicable a les instal·lacions següents, situades sobre el terreny en sòls classificats com a no urbanitzables o sobre sòls antropitzats, que són sòls degradats i transformats però abandonats per l'activitat que en va provocar la transformació, sempre que estiguin en el règim del sòl no urbanitzable:

»a) Parcs eòlics: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de la força del vent, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, amb autoconsum o sense, constituïdes

per un aerogenerador o una agrupació d'aquests interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica. Formen part també del parc eòlic les infraestructures d'evacuació elèctrica, la subestació del parc i els accessos de nova construcció o la modificació dels que ja existeixen.

»b) Plantes solars fotovoltaïques: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de l'energia solar mitjançant l'efecte fotoelèctric, amb autoconsum o sense, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, constituïdes per un conjunt de mòduls destinats a la captació de l'energia solar interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o de distribució d'energia elèctrica. Formen part també de la planta solar fotovoltaica els inversors, la subestació de la planta, les infraestructures d'evacuació elèctrica i els accessos de nova construcció o la modificació dels que ja existeixen.

»c) Les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries híbrides amb les instal·lacions de les lletres a i b.»

1.2 S'afegeix l'apartat 5 de l'article 6 amb la redacció següent:

En el cas de les persones titulars dels permisos d'accés d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que hibridin aquestes instal·lacions mitjançant la incorporació de mòduls d'emmagatzematge electroquímic, sempre que aquest emmagatzematge se situï dins de la poligonal definida pel projecte de generació original i aquesta disposi d'un tràmit ambiental favorable, l'òrgan substantiu consultarà a l'òrgan ambiental la necessitat o no del tràmit d'avaluació d'impacte ambiental simplificada en els termes de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, per a la incorporació de l'emmagatzematge. Pel que fa al tràmit urbanístic, és d'aplicació l'article 59 del Decret 64/2014, i és preceptiu l'informe de la Comissió Territorial d'Urbanisme.»

1.3 Es modifica el paràgraf e, de l'apartat 1 de l'article 9, amb el contingut següent:

«e) La no afectació significativa a sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat en espais agraris de secà ni l'afectació d'espais agraris de regadiu, amb les excepcions que estableix l'apartat 2 d'aquest article.»

1.4 S'afegeix el text següent a l'apartat 2 de l'article 9, amb el contingut següent:

«Són també zones incompatibles amb la implantació de plantes solars fotovoltaïques els espais agraris de regadiu que actualment ja s'estan regant, o que properament es començaran a regar perquè ja disposen de les infraestructures i les instal·lacions fetes, excepte que sigui per a autoconsum amb o sense excedents o projectes als quals s'aplica la tramitació d'urgència segons l'article 14 *bis* del Decret Llei 16/2019, i que es connectin a la xarxa de distribució.

Són igualment zones incompatibles aquells espais agraris inclosos en projectes d'implantació de nous regadius o de transformació dels que ja existeixen, llevat que sigui d'aplicació algun dels supòsits següents:

a) Que es tracti de projectes de generació renovable en règim d'autoconsum amb o sense excedents o projectes als quals s'aplica la tramitació d'urgència segons l'article 14 *bis* i que es connectin individualment a la xarxa de distribució.

b) Que l'espai agrari reservat per al regadiu al qual pertanyi l'espai en qüestió sigui superior a l'espai regable d'acord amb la dotació d'aigua atorgada i que la ocupació proposada no

n'afecti el ple desenvolupament prenent com a referència els valors que fixi el Departament competent en matèria de regadius en el termini màxim de tres mesos i que poden ser modificats pel mateix Departament.

c) Que la persona promotora de la planta solar fotovoltaica aportí mesures compensatòries que permetin aplicar l'aigua disponible per a l'àmbit que cal ocupar a nous espais propers no inclosos en l'àmbit del regadiu.

d) Quan es tracti d'espais agraris delimitats dins d'un àmbit de regadiu des de fa 10 anys o més però no s'hagin desenvolupat d'acord amb les dades registrades pel Departament responsable de la competència en regadius o que tot i haver-se desenvolupat no han tingut activitat agrària de regadiu segons les declaracions agràries (DUN) en els darrers 5 anys.

e) Que es tracti de plantes fotovoltaïques en la superfície de basses de reg o altres infraestructures artificials que formin part de les infraestructures de regadiu. En aquests supòsits, les plantes fotovoltaïques només estan sotmeses a autorització energètica i queden exemptes de la tramitació ambiental i urbanística.»

1.5 Es modifica l'article 9.3, que queda redactat amb el text següent:

«9.3. A l'efecte d'aquest Decret llei, les restriccions sobre els espais agraris de regadiu s'han de regir pel que estableix l'apartat 9.2 i per als espais agraris de secà tenen la consideració de sòls de valor agrològic alt i d'interès agrari elevat els sòls de les classes I, II, III i IV que estableix el sistema d'avaluació de sòls de classes de capacitats agrològiques que consta a la informació cartogràfica oficial de Catalunya. En aquestes classes de sòl, la implantació de plantes solars fotovoltaïques ha de tenir en compte els criteris següents:

a) En sòls de classe de capacitat agrològica III i IV de secà, es limita l'ocupació de la totalitat dels projectes aprovats a un màxim del 10 % de la superfície agrícola de secà del terme municipal.

b) En sòls de classe de capacitat agrològica I i II de secà, no s'admet, llevat dels supòsits següents:

1r. Quan es tracti de plantes destinades a l'autoconsum que s'ubiquin a terrenys adjacents al punt de subministrament. S'entenen per adjacents aquells terrenys pròxims, sense perjudici que entremig hi hagi un camí, una carretera o qualsevol altre element de domini públic.

2n. Quan es tracti de plantes incloses en projectes d'investigació i recerca que tinguin la participació de centres de recerca o universitats amb finalitats experimentals, sempre que la seva ocupació no sigui superior a 10 ha.

3r. Quan es tracti d'instal·lacions solars ubicades sobre conreus que compleixin els requisits següents:

En el cas de conreus llenyosos, que les plantes fotovoltaïques disposin d'una estructura que situï les plaques per sobre de les plantes, de manera que no impedeixin les pràctiques normals del conreu ni la mecanització i sempre que tinguin en compte la influència de l'ombra que projecten les plaques.

En el cas de conreus herbacis i hortícoles, quan la distància entre les plaques sigui la necessària per a la mecanització o gestió del conreu, i sempre que tinguin en compte la influència de l'ombra que hi projecten les plaques.

4t. Quan, d'acord amb l'anàlisi d'afectacions agràries que ha d'aportar la persona promotora del projecte i que ha de validar el departament competent en matèria d'espais agraris, es justifiqui que la dimensió de l'espai classificat amb classe de capacitat agrològica I o II no permet una explotació agrícola viable i que s'adoptin les mesures compensatòries per la pèrdua de producció de la superfície ocupada per la planta fotovoltaica. La potència fotovoltaica ubicada a classe I i II no pot superar els 5 MW. Els terrenys conreables amb declaració única agrària es presumeixen, a l'efecte d'aquest apartat i pel que fa a classe agrològica I i II, com de valor agrícola i susceptibles de ser explotats agrícolament.

c) En sòls de regadiu es poden proposar projectes que combinin la producció agrícola i la producció solar fotovoltaica que compleixin els paràmetres determinats per la Instrucció tècnica que estableix els criteris d'agrovoltaisme a Catalunya de la Direcció General d'Agricultura i Ramaderia. Per al seguiment d'aquesta ocupació cal crear una comissió mixta d'agrovoltaisme en regadius integrada per representants de les comunitats de regants, del sector fotovoltaic i dels departaments competents en matèria d'agricultura i de regadius i d'energia.»

1.6. S'afegeix l'apartat 5 a l'article 9, amb la redacció següent:

«L'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya ha d'augmentar les cates sobre el terreny per tenir el plànol de classes de capacitat agrícoles del territori català mapejat i actualitzat tant en secà com en regadiu».

1.7 Es modifica l'article 9 *bis*, que passa a tenir la redacció següent:

« *Mesures de millora de l'acceptació social dels projectes d'energies renovables*

9 *bis* 1. En els projectes de parcs eòlics de potència superior a 10 MW i plantes solars fotovoltaïques de potència superior a 5 MW, situats a terra i en sòl no urbanitzable, la persona promotora ha d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que ha fet una presentació pública del projecte a la ciutadania del municipi o municipis sobre els quals es projecta la instal·lació solar o eòlica, incloses les subestacions elèctriques i els accessos i les línies d'evacuació.

Durant aquesta presentació o presentacions públiques hi ha un torn obert de paraules per al públic assistent, que ha de tenir rèplica oral per part de la persona promotora. Així mateix s'ha de posar a l'abast dels qui ho sol·licitin la documentació del projecte disponible en aquell moment i obrir un canal virtual de contacte, com ara un correu electrònic o formulari web al qual puguin adreçar-se les persones empadronades als municipis on s'ubiqui el projecte.

A partir d'aquest acte o actes de presentació i de les comunicacions hagudes, la persona promotora o l'empresa encarregada del procés de presentació pública ha d'elaborar un informe en què es valori l'acceptació social del projecte per part dels veïns del lloc, que ha d'entregar a l'òrgan substantiu conjuntament amb l'acreditació d'haver fet l'acte o actes de presentació del projecte.

En el cas d'hibridació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateries, a l'efecte de l'aplicació d'aquest article no es computa la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge.

»9 bis 2.

En els projectes esmentats a l'apartat anterior, amb anterioritat a l'obtenció de l'autorització administrativa d'explotació, la persona promotora ha d'acreditar que ha fet, en el moment de tramitació posterior a la informació pública que consideri oportú, una oferta de participació local.

L'oferta de participació local consisteix a oferir la possibilitat de participar, com a mínim en un import del 20 % del pressupost d'execució per contracte (PEC), a la propietat del projecte o al seu finançament, a les persones físiques (directament o a través d'una societat vehicle que les agrupi) i a persones jurídiques, públiques o privades, radicades en zones elegibles a cada fase de participació. En el cas que a l'oferta de participació local hi inverteixi una empresa energètica pública en la qual l'Administració pública tingui una participació majoritària, i aquesta tingui un àmbit d'actuació supramunicipal, s'entén complert el requisit de presència local sempre que la planta s'ubiqui en una zona que estigui dins el seu àmbit d'actuació.

L'oferta de participació local es fa en 2 fases, en què s'amplia la zona elegible si no s'arriba a cobrir el % de participació ofert en la primera fase, i que s'estructura de la manera següent:

Primera fase: l'oferiment de participació local s'adreça exclusivament a les persones físiques o jurídiques radicades en el municipi o municipis on s'ubiqui el projecte de generació o municipi, exclosos els accessos i les línies d'evacuació.

Segona fase: s'obre almenys 14 dies naturals després de l'inici de la primera fase, adreçada a persones físiques o jurídiques radicades a la comarca o comarques a què pertanyi el municipi o municipis on s'ubiqui el projecte de generació o a municipis limítrofs al municipi o municipis on s'ubiqui el projecte, exclosos els accessos i les línies d'evacuació.

La persona promotora pot fer, de manera voluntària, l'obertura de la participació local més enllà de l'àmbit comarcal o de municipis limítrofs en cas que ho desitgi, en una fase posterior a l'inici de la segona.

» 9 bis 3. En el cas de les persones físiques, han d'estar empadronades en el municipi elegible, o tenir un habitatge en propietat o lloguer o tenir el seu centre de treball a la zona elegible a la fase de participació que correspongui. Es requereix una antiguitat mínima de dos anys, excepte en el cas de l'empadronament, que no exigeix antiguitat.

En el cas de les persones jurídiques, han de complir algun dels requisits següents:

a) Tenir el domicili social en una zona elegible amb una antiguitat mínima de 2 anys.

b) Tenir la consideració de comunitats ciutadanes d'energia segons la normativa europea i les disposicions que la desenvolupin, sempre que un mínim de 25 dels seus socis compleixin els requisits que estableix l'apartat 3 d'aquest article. Tenen aquesta consideració les cooperatives de consumidors i usuaris d'energies renovables que compleixin els requisits que estableix la normativa esmentada.

» 9 bis 4. En el cas que el projecte es vehiculi a través d'una societat mercantil, el mínim del 20 % de la propietat del projecte s'ha d'entendre com el 20 % de la societat vehicular. En el

supòsit que un mateix projecte estigui vehiculat en diverses societats, l'obertura a la participació local no pot ser inferior al 20 % del total del valor nominal del conjunt de les accions o participacions de les societats vehiculars que integren el projecte.

Les condicions econòmiques de participació al projecte han de ser condicions de mercat i s'han d'ajustar als rangs de rendibilitat que ofereixin en plataformes de participació en projectes renovables de característiques similars al projecte de què es tracti.

» 9 bis 5. Les persones físiques o jurídiques a les quals s'ofereixi participar en el mínim del 20 % de la propietat o el finançament del projecte d'acord amb aquest article no hi poden tenir una participació major al 10 % de l'import de l'ofertament de participació.

» 9 bis 6. La presentació pública inicial del projecte s'ha de comunicar amb una antelació prèvia d'almenys 10 dies naturals als ajuntaments dels municipis a què fa referència l'apartat 2 indicant el lloc i la data de presentació; així mateix, aquesta informació sobre l'acte de presentació s'ha de publicar en dos mitjans de comunicació locals, almenys 5 dies naturals abans de l'acte.

» 9 bis 7. Resten exemptes de l'acte de presentació inicial i de l'oferta de participació local:

a) Les entitats considerades comunitats d'energia renovable segons la normativa europea i les disposicions reglamentàries quan desenvolupin projectes en el seu àmbit territorial d'actuació.

b) Les entitats considerades comunitats ciutadanes d'energia, segons la normativa europea i les disposicions que la desenvolupin, sempre que un mínim de 50 dels seus socis compleixin els requisits que estableix l'apartat 3 d'aquest article. Tenen aquesta consideració les cooperatives de consumidors i usuaris d'energies renovables que compleixin els requisits que estableix la normativa esmentada.

c) Els projectes de potència igual o inferior a 10 MW promoguts per persones físiques o jurídiques amb domicili al municipi on es desenvolupa la instal·lació amb una antiguitat mínima de 2 anys.

d) Els projectes associats a un contracte d'adquisició de com a mínim un 50 % de l'energia produïda a un mínim de 7 anys des de la posada en servei entre la persona promotora i un subministrament elèctric ubicat a la comarca on s'instal·li el projecte. No s'aplica aquesta exempció quan es tracti de contractes bilaterals intragrup d'aquells grups energètics integrats verticalment que tinguin la consideració d'operadors dominants en els sectors energètics en, com a mínim, una de les seves activitats.

e) Els projectes que facin al municipi o municipis on s'ubiqui el projecte una instal·lació o instal·lacions d'autoconsum de com a mínim el 5 % de la potència de la instal·lació de generació, en règim de coinversió amb les persones radicades al municipi, de forma que per cada euro aportat per les persones del municipi, la persona promotora porti almenys la mateixa quantitat a fons perdut. La instal·lació ha de ser gestionada per l'Ajuntament, una comunitat energètica local o qualsevol altre mecanisme de participació ciutadana que resulti adient.»

1.8 Es modifica l'article 12, que passa a tenir la redacció següent:

« Intervencions administratives necessàries per a la implantació dels parcs eòlics i les plantes solars fotovoltaïques

12.1 L'autorització dels parcs eòlics i de les plantes solars fotovoltaïques requereix la intervenció dels departaments competents en matèria d'energia, d'urbanisme, de paisatge i de medi ambient.

12.2 Les intervencions administratives descrites es porten a terme mitjançant un procediment conjunt que es gestiona des de la Finestreta Única Empresarial i que integra:

a) Des de la vessant energètica, l'autorització administrativa prèvia i de construcció del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaïca.

b) Des de la vessant urbanística i paisatgística, l'aprovació d'un projecte d'actuació específica d'interès públic en sòl no urbanitzable.

c) Des de la vessant ambiental, l'avaluació d'impacte ambiental del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaïca, quan sigui exigible d'acord amb el que estableix la normativa bàsica en la matèria.

d) Des de la vessant socioeconòmica, la oferta de participació local del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaïca, quan sigui exigible d'acord amb el que estableix la normativa bàsica en la matèria.

Les unitats competents dels diferents procediments poden encarregar a l'Oficina de Gestió Empresarial la realització de diferents tasques de prestació de servei dintre de cadascuna de les intervencions administratives previstes en aquest Decret Llei, en els termes que estableix la normativa de facilitació de l'activitat econòmica.

12.3 La intervenció administrativa s'ha de fer sobre el conjunt del projecte, que inclou també, entre d'altres, la línia elèctrica d'evacuació, la subestació del parc o la planta i els vials d'accés i de servei.

12.4 En el cas de sol·licituds per a un projecte híbrid que combini les tecnologies fotovoltaïca, eòlica o d'emmagatzematge, es fa una tramitació conjunta, tenint en compte els criteris dels articles 7 al 9 d'aquest Decret Llei i, en cas que correspongui, s'obté una única autorització conjunta.»

1.9 Es modifica l'article 14.3, que passa a tenir la redacció següent:

«14.3. Per poder sol·licitar la declaració d'utilitat pública juntament amb l'autorització energètica i la declaració d'impacte ambiental, la persona promotora ha d'acreditar que disposa, com a mínim, de l'acord amb els propietaris del 85 % de la superfície privada ocupada pel parc eòlic, la planta solar fotovoltaïca o la instal·lació híbrida d'emmagatzematge amb bateries. En cas contrari, la declaració d'utilitat pública s'ha de sol·licitar un cop obtinguda l'autorització energètica. A l'efecte del percentatge anterior, no computa la superfície ocupada pels accessos i les línies d'evacuació.»

1.10 S'afegeix l'article 14.4, amb el següent redactat:

«Les instal·lacions necessàries per a la implantació efectiva d'instal·lacions d'autoconsum amb excedents, com ara línies d'evacuació, centres de transformació o de seccionament o subestacions, es poden declarar d'utilitat pública i interès públic a efectes expropiatoris en l'acord d'autorització o mitjançant un acord específic».

1.11 Es modifica l'article 14 bis, que passa a tenir la redacció següent:

«Tramitació d'urgència

1. Es declaren d'urgència per raons d'interès públic els procediments d'autorització de projectes de generació mitjançant energies renovables que siguin competència de l'Administració de la Generalitat, de potència igual o inferior a 5 MW connectats a la xarxa elèctrica de distribució de tensió igual o inferior a 25 kV o que estiguin destinats a l'autoconsum d'establiments industrials.

2. També es declaren d'urgència per raons d'interès públic els procediments d'autorització de projectes de generació mitjançant energies renovables ubicats a espais artificialitzats o degradats no urbanitzables.

A l'efecte d'aquest apartat, s'entenen com a espais artificialitzats o degradats aquells espais en sòl no urbanitzable que ja estiguin o hagin estat utilitzats per altres activitats humanes, com ara embassaments, basses, canals de rec, ports i aeroports, antics abocadors o pedreres, antigues àrees de peatges de carreteres o altres infraestructures similars.»

1.12 Es modifiquen els apartats 1, 2 i 5 de l'article 15, que passen a tenir la redacció següent:

«15.1 L'òrgan competent en matèria d'energia i els òrgans competents en matèria d'agricultura, paisatge, medi ambient, urbanisme i cultura han de comprovar, en el termini d'un mes, la suficiència i la idoneïtat de la documentació aportada per la persona promotora. Si no hi ha resposta en el termini previst, s'entén que els òrgans competents no s'hi oposen i es pot continuar la tramitació. En cas de rebre una petició d'esmena o millora, l'òrgan competent en matèria d'energia ha de recollir totes les peticions i les ha de traslladar a la persona promotora, d'acord amb la normativa general de procediment administratiu. En donar resposta a la suficiència i la idoneïtat de la documentació aportada, l'òrgan ambiental ha de comunicar a l'òrgan competent en matèria d'energia la llista d'entitats i administracions que s'han de consultar a l'efecte de l'avaluació d'impacte ambiental.

L'òrgan competent en matèria d'energia ha de traslladar la resposta de la persona promotora als òrgans competents descrits al paràgraf anterior perquè es pronunciïn en un termini de quinze dies sobre si la documentació és adequada i suficient per a l'inici de la informació pública. En cas que dins aquest termini es rebí alguna observació, l'òrgan competent en matèria d'energia l'ha de traslladar a la persona promotora perquè hi doni resposta. Aquestes observacions han de tractar exclusivament els aspectes sobre els quals faci referència la petició d'esmena o millora inicial, i no es poden fer noves peticions d'informació alienes a aquesta primera sol·licitud, per tal que no hi hagi dilacions en el procediment. Les administracions resten obligades a fer tots els requeriments de manera exhaustiva des de l'inici de la tramitació. En el supòsit que, un cop superat el termini de quinze dies, no consti

resposta dels òrgans competents, l'òrgan substantiu pot continuar la tramitació d'acord amb l'apartat 15.2.

15.2 Un cop esmenades totes les deficiències, l'òrgan competent en matèria d'energia inicia el tràmit d'informació pública durant un període de trenta dies o de seixanta dies si es tracta d'un projecte ubicat a una zona on resulti d'aplicació l'Estatut dels municipis rurals, aprovat per la Llei 8/2025, de 30 de juliol. L'anunci d'informació pública ha de detallar que té efectes sobre els procediments administratius següents: el procediment per a l'obtenció de l'autorització administrativa prèvia i de construcció del parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o instal·lació híbrida d'emmagatzematge mitjançant bateries i, si escau, per a la seva declaració d'utilitat pública; el procediment per a l'autorització del projecte d'actuació específica d'interès públic en sòl no urbanitzable, i el procediment d'avaluació d'impacte ambiental del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaica.»

«15.5 El departament competent en matèria d'energia, en el termini de 15 dies, ha de traslladar les al·legacions i els informes rebuts en els tràmits d'audiència, consulta i informació pública i les respostes de la persona promotora als ajuntaments afectats perquè, en el termini de quinze dies o de trenta dies si es tracta d'un projecte ubicat a una zona on resulti d'aplicació l'Estatut dels municipis rurals, puguin formular les seves observacions.»

1.13 Es modifica l'apartat 1 de l'article 19, que queda redactat de la següent manera:

«La persona promotora d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica resta obligada a restituir els terrenys al seu estat original en finalitzar l'activitat. Amb la finalitat d'assegurar el compliment de l'obligació, ha de constituir una garantia suficient, per alguna de les formes admeses en la legislació de contractes del sector públic, a disposició del Departament competent en matèria d'urbanisme. La resolució que aprovi el projecte d'actuació específica corresponent n'ha de fixar l'import i el termini per constituir-la. L'import de la garantia es fixa considerant el cost real del desmantellament. Aquesta garantia consta en l'autorització substantiva en matèria d'energia.

En el cas que s'afegeixi una instal·lació d'emmagatzematge a un parc solar o eòlic que ja hagi dipositat la garantia de desmantellament, l'import d'aquest s'ha d'actualitzar en el tràmit d'informe preceptiu de la Comissió Territorial d'Urbanisme i incorporar el cost de desmantellament de la instal·lació d'emmagatzematge.»

1.14 Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 21, que passa a tenir la redacció següent:

«21.1 Tant l'autorització administrativa prèvia com la de construcció, com l'autorització d'explotació d'un parc eòlic o una planta solar fotovoltaica es poden transmetre amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent en matèria d'energia.

La transmissió d'accions o participacions de la societat titular de l'autorització no requereix autorització prèvia.

La sol·licitud de transmissió d'autoritzacions ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

Documentació que permeti acreditar la capacitat legal, tècnica i econòmica en els termes que estableix la legislació bàsica del sector elèctric.

Declaració de la persona titular de l'autorització en què manifesti la seva voluntat de transmetre l'autorització a favor de la persona adquirent o escriptura pública de transmissió de titularitat.»

«21.3 La resolució sobre la transmissió de l'autorització es dicta i notifica en el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data de presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi resolt, la sol·licitud s'entén denegada. En cas que ja s'hagi aprovat el projecte d'actuació específica, l'eficàcia de la resolució queda condicionada a la constitució de la fiança a què fa referència l'article 19.

La transmissió de la titularitat comporta l'obligació de modificar la titularitat de l'aval constituït com a garantia de l'accés i connexió a la xarxa elèctrica.»

1.15 Es modifica l'article 23.1, que passa a tenir la següent redacció:

«23.1 Les modificacions de parcs eòlics i de plantes solars fotovoltaïques ja autoritzades, independentment de si estan ja construïts o no ho estan, poden obtenir l'autorització administrativa de construcció sense requerir una nova autorització administrativa prèvia quan es compleixin totes les condicions següents:

a) Les modificacions no siguin objecte d'una avaluació ambiental ordinària d'acord amb el que estableix l'article 7.1 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

b) Els terrenys afectats per la instal·lació de producció després de les modificacions no excedeixin la poligonal definida en el projecte autoritzat o, si l'excedeixen, no requereixin expropiació forçosa i comptin amb compatibilitat urbanística.

c) La potència instal·lada, després de les modificacions, no excedeixi en més del quinze per cent la potència definida en el projecte original. L'anterior s'entén sense perjudici de les implicacions que, si escau, pugui tenir aquest excés de potència a efecte dels permisos d'accés i connexió, d'acord amb el que estableix la disposició addicional catorzena del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

d) Les modificacions no suposin un canvi en la tecnologia de generació.

e) Les modificacions no suposin alteracions de la seguretat tant de la instal·lació principal com de les seves instal·lacions auxiliars en servei.

f) No es requereixi declaració, en concret, d'utilitat pública per a la realització de les modificacions que es preveuen.

g) Les modificacions no produeixin afeccions sobre altres instal·lacions de producció d'energia elèctrica en servei.

23.1.bis En relació amb les modificacions de línies d'evacuació, poden obtenir autorització administrativa de construcció sense necessitat d'una nova autorització administrativa prèvia quan es compleixin totes les condicions següents:

- a) Les modificacions no siguin objecte d'una avaluació ambiental ordinària, d'acord amb el que estableix l'article 7.1 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.
- b) Les modificacions no provoquin canvis que excedeixin les condicions que estableix l'autorització administrativa prèvia i la declaració d'impacte ambiental.
- c) Les modificacions no comportin alteracions de la seguretat ni de la instal·lació principal ni de les instal·lacions auxiliars en servei.
- d) No sigui exigible la declaració, en concret, d'utilitat pública per a l'execució de les modificacions que es preveuen.»

1.16 Es modifica l'article 23.2, que passa a tenir la següent redacció:

«23.2 Únicament caldrà obtenir l'autorització d'explotació, prèvia acreditació del compliment de les condicions de seguretat de les instal·lacions i de l'equip associat, quan les modificacions compleixin simultàniament les característiques següents:

- a) Que no es trobin dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.
- b) Que no suposin un increment superior al deu per cent de la potència de la instal·lació. Les reduccions de potència es consideren modificacions no substancials a tots els efectes.
- c) Que no suposin alteracions de la seguretat tant de la instal·lació principal com de les seves instal·lacions auxiliars en servei.
- d) Que no es requereixi declaració en concret d'utilitat pública per a la realització de les modificacions que es preveuen.
- e) Les modificacions de línies elèctriques de tensió igual o inferior a 66 kV o el corresponent centre de mesura que no provoquen canvis de servitud sobre el traçat o que, en cas que en provoquin, s'han fet de mutu acord amb les persones afectades i s'ha adjuntat una relació d'organismes o corporacions oficials i empreses de servei públic afectats per la instal·lació, amb descripció de l'afectació i dels béns o drets afectats i els documents que acreditin fefaentment l'obtenció de permisos, llicències o autoritzacions atorgades pels organismes, corporacions oficials o empreses de servei públic afectats. En cas que els permisos esmentats continguin condicionants, la persona titular ha de fer constar l'acceptació d'aquests. També ha d'aportar els plànols *as-built* i una imatge comparativa de la modificació tal com estava prevista inicialment i amb la modificació introduïda.
- f) Les modificacions de línies que impliquin la substitució de suports o conductors per deteriorament o trencament, sempre que es mantinguin les condicions del projecte original.»

1.17 S'eliminen els articles 23.4, 23.5 i 23.6.

1.18 S'afegeix l'article 24, que té la següent redacció:

« *Regulació sobre comunitats energètiques*

24.1 Es consideren comunitats energètiques les comunitats d'energies renovables i les comunitats ciutadanes d'energia definides en la normativa europea i estatal d'aplicació i la normativa que la desenvolupi. Aquestes comunitats són declarades d'utilitat pública.

24.2 Es crea el Registre de comunitats energètiques. Aquest Registre depèn del Departament competent en matèria d'energia.

24.3 Les comunitats energètiques s'han d'inscriure en aquest Registre mitjançant una declaració responsable sobre el compliment dels requisits establerts per aquests en la normativa vigent. L'òrgan competent pot sol·licitar i verificar la informació necessària per acreditar el compliment dels requisits que estableix la normativa.

24.4 Les administracions públiques i entitats del sector públic poden constituir de forma directa drets de superfície, concessions o autoritzacions de domini públic sobre el patrimoni de la seva titularitat a favor de les comunitats energètiques en existir un interès general.»

1.19 S'afegeix una disposició addicional, la quarta:

«Disposició addicional quarta

Règim d'intervenció administrativa de les modificacions de les activitats derivades de la implementació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats

La implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats que disposen d'autorització ambiental o de llicència ambiental d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, té la consideració de modificació no substancial sense conseqüències per a les persones ni per al medi ambient a l'efecte d'aquesta norma. Aquestes modificacions han de figurar a les actes d'inspecció ambiental o de control periòdic.»

1.20 S'afegeix una disposició addicional, la cinquena:

«Disposició addicional cinquena

Instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independent mitjançant bateries

1. Les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independents mitjançant bateries (*stand-alone*) s'autoritzen seguint el procediment que estableix el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, o norma que el substitueixi.

2. L'avaluació ambiental del projecte efectuada en el procediment d'autorització energètica té la consideració d'informe sectorial en el procediment urbanístic, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte.»

1.21 S'afegeix una disposició addicional, la sisena:

« Disposició addicional sisena

Repotenciació d'instal·lacions de producció en servei

En el supòsit de repotenciacions per una quantia inferior al 25 % addicional de la potència instal·lada originàriament, els terminis de tramitació substantius i ambientals es redueixen a la meitat.»

1.22 S'afegeix una disposició addicional, la setena:

« Disposició addicional setena

Estructura territorial de l'Institut Català d'Energia

Es dota l'Institut Català d'Energia d'estructura territorial que ha de treballar en coordinació amb els serveis territorials del Departament competent en matèria d'energia per tal de donar continuïtat a les tasques portades a terme per la xarxa d'oficines comarcals de transició energètica subvencionada per l'Institut Català d'Energia, amb l'objectiu de donar suport als ens locals i a les comunitats energètiques en el desplegament del PLATER i en altres projectes de transició energètica, garantint la representativitat comarcal.»

1.23 S'afegeix un apartat addicional, el 7, a l'annex 3:

«7. En cas de parcs solars o eòlics en què sigui necessari fer estudis complets de cicle anual de fauna i no sigui possible avançar en la tramitació sota l'assumpció del risc per part del promotor amb resultats parcials, els resultats dels estudis no es requereixen fins al moment previ al tràmit d'informació pública del projecte.»

Article 2

Modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

Es modifica el text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, en els termes següents:

2.1 Es modifica el títol de l'article 9 *bis* i l'apartat 1.b de l'article 9 *bis* i s'hi afegeixen dos apartats, l'1 *bis* i l'1 *ter*, amb el text següent:

«Normes d'aplicació directa sobre instal·lacions per a l'aprofitament d'energies renovables, instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries, carregadors de vehicles elèctrics, generació de biogàs i la rehabilitació d'edificacions

b) Als espais de les parcel·les en sòl urbà no ocupats per les edificacions i altres construccions auxiliars d'aquestes, quan les instal·lacions es destinin a augmentar l'autoconsum renovable de l'edificació i no superin el metre d'alçada des de la rasant del sòl. Sens perjudici d'això, en el cas de construccions amb tipologia d'edificació aïllada o equipaments, les instal·lacions poden tenir una alçada màxima de 4 metres sempre que la seva implantació respecti les distàncies que estableix el planejament a límits de finca.»

«1 *bis*. En les zones que el planejament urbanístic destini a usos industrials, logístics o d'activitat econòmica s'admeten, amb informe dels organismes competents en matèria de riscos, sense necessitat de modificar el planejament, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries, els carregadors de vehicles elèctrics i les instal·lacions de producció d'energies renovables d'autoconsum, que han de respectar la normativa sectorial aplicable. Addicionalment, les instal·lacions eòliques d'autoconsum han de respectar la distància mínima de 500 metres amb el límit del sòl urbà residencial.»

«1 *ter* En el cas d'instal·lacions eòliques, l'alçada màxima dels aerogeneradors està determinada exclusivament per les servituds aeronàutiques aplicables. No resulten d'aplicació les previsions contingudes a la normativa urbanística vigent pel que fa a l'alçada de les edificacions i instal·lacions. A aquest efecte, cal obtenir l'informe favorable de l'organisme competent en matèria de servituds aeronàutiques quan resulti d'aplicació.»

2.2. Es modifica la lletra *b* de l'apartat 5 *bis* de l'article 34, que resta redactat de la manera següent:

«b) Les instal·lacions de producció d'energia renovable amb una potència superior a 500 kW, estiguin o no connectades a les xarxes de transport o de distribució d'electricitat, i, sense límit de potència, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries independents o híbrides amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica, així com les seves infraestructures de connexió i auxiliars.»

2.3 Es modifica l'article 48 *bis*, que resta redactat de la manera següent:

«1. No obstant el que disposa l'article 48.1, s'autoritzen mitjançant l'aprovació d'un projecte d'actuació específica aquelles actuacions no previstes pel planejament territorial o urbanístic que comporten la implantació d'infraestructures relatives a un sistema urbanístic de serveis tècnics que estableixen les lletres *a* i *b* de l'apartat 5 *bis* de l'article 34.

Els projectes d'actuació específica tramitats segons el procediment d'autorització del Decret Llei 16/2019 sobre energies renovables i emmagatzematge han d'incloure totes les infraestructures annexes d'accés i d'evacuació i altres elements necessaris per a la implantació de la instal·lació. Es considera que els elements annexes a la instal·lació són admesos com a part integral del projecte, la implantació del qual preval sobre les limitacions que puguin existir respecte a aquests.

2. En relació amb les actuacions a què fa referència l'apartat 1, correspon al Departament competent en matèria d'urbanisme la instrucció íntegra del procediment d'aprovació del projecte en una sola fase quan afecti més d'un terme municipal. En aquest supòsit és preceptiu sol·licitar a les administracions municipals afectades que informin sobre l'actuació sol·licitada. Quan l'actuació faci referència a la implantació d'un parc eòlic o una planta solar fotovoltaica en els termes que regula el capítol 4 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre de 2019, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, l'aprovació del projecte s'ha de tramitar d'acord amb aquest Decret Llei.

3. El termini de vigència dels projectes d'actuació específica tramitats de conformitat amb el Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables és de tres anys des de la notificació de la seva aprovació definitiva o, a petició raonada de la persona interessada, del termini superior que fixi la comissió territorial d'urbanisme competent ateses les circumstàncies concurrents.»

2.4 Es modifica la lletra g de l'apartat 3 de l'article 53, que resta redactat de la manera següent:

«g) Instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables, així com instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries.»

2.5 Es modifica l'apartat 1 de l'article 73, que resta redactat de la manera següent:

«Els òrgans competents per a l'aprovació inicial de les figures del planejament urbanístic poden acordar, amb la finalitat d'estudiar-ne la formació o la reforma, de suspendre la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes que estableixi la legislació sectorial. Tanmateix, no es pot adoptar la suspensió de la tramitació de llicències esmentada per a la implantació d'instal·lacions de producció d'energies renovables o d'emmagatzematge amb caràcter general per a tot el municipi.»

2.6. Es modifica la lletra o de l'apartat 1 de l'article 187, que resta redactat de la manera següent:

«o) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica, excepte les relatives a la instal·lació de panells solars fotovoltaics, així com les instal·lacions d'eòlica d'autoconsum en els termes que estableix l'article 9 *bis*.»

2.7 Es modifica l'apartat c de l'article 187.2, que resta redactat de la manera següent:

«c) Els actes a què fa referència l'article 187 *bis*, excepte els de les lletres g, h i i, que es duguin a terme en sòl no urbanitzable i urbanitzable no delimitat.»

2.8 Es modifica l'apartat h de l'article 187 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«h) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica mitjançant panells solars fotovoltaics i les instal·lacions d'eòlica d'autoconsum, en els termes que estableix l'article 9 *bis*.»

2.9 Es modifica l'apartat i de l'article 187 *bis*, que queda redactat de la manera següent:

«i) Les obres de connexió, substitució, sondatges de comprovació i reparació d'avaries de les d'infraestructures de serveis tècnics a què fa referència la lletra a de l'article 34.5 *bis*, excepte

les que estiguin subjectes al règim de declaració responsable que estableix la legislació de telecomunicacions, així com les línies elèctriques en subterrani per vorera fins a 25 metres sense creuaments de carrer, i línies elèctriques en aeri fins a 50 metres sense instal·lació de suports i sense creuaments de carrer.»

Article 3

Modificació del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre

3.1 S'afegeix un apartat, el 6, a l'article 26 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, amb el text següent:

« 6. A les parcel·les i recintes on s'ubiquen les obres i actuacions hidràuliques d'àmbit supramunicipal incloses a la planificació hidrològica i que no esgotin la seva funcionalitat en el terme municipal en el qual s'ubiquen, s'admet la implantació d'instal·lacions per a l'aprofitament de l'energia solar mitjançant captadors solars tèrmics o panells fotovoltaics, d'aerogeneradors per autoconsum, i per la producció i aprofitament de l'energia del biogàs obtingut en els processos de tractament i valorització dels fangs generats en les instal·lacions dels sistemes públics de sanejament en alta de les aigües residuals urbanes, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic i independentment de la qualificació urbanística del sòl o de l'alçada dels captadors, els panells o la planta, tot això sense perjudici de la normativa de seguretat aèria que resulti d'aplicació.»

3.2 S'afegeix una disposició addicional, la trenta-quatrena, amb el contingut següent:

«Termini concessional màxim dels aprofitaments d'aigua per a emmagatzematge hidràulic d'energia mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles

El termini màxim de les concessions d'aigua per a emmagatzematge hidràulic d'energia mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles a l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya és de 50 anys, ampliables a 75 anys, quan sigui imprescindible per a l'amortització de les obres necessàries per dur a terme l'aprofitament objecte de concessió.»

Article 4

Modificació de la Llei 18/2008, de 23 de desembre, de garantia i qualitat del subministrament elèctric

4.1 S'afegeixen els següents paràgrafs a l'article 4, apartat 1 b):

«Davant una denegació d'accés i connexió d'un nou subministrament elèctric o l'ampliació d'un d'existent, l'empresa o empreses distribuïdores que puguin atendre el subministrament han de proposar alternatives per atendre aquesta sol·licitud des de la xarxa de distribució i

cal informar sobre altres sol·licituds d'accés i connexió que puguin tenir millor ordre de prelación.

Aquesta obligació s'aplica a les peticions de nous subministraments i ampliació de potència de subministraments ja existents efectuades per usuaris, empreses, indústries i administracions, així com a les peticions que facin referència a l'evacuació d'energia d'instal·lacions de producció.

La Direcció General d'Energia pot requerir l'empresa distribuïdora que informi sobre les persones sol·licitants d'accés i connexió, data de la petició, capacitat concedida, denegada o sol·licitada i altra informació rellevant, respecte d'una determinada subestació de la seva titularitat. Aquesta petició s'ha de respondre en un termini màxim de 10 dies hàbils.»

4.2 Es modifica el títol de l'article 19:

«Autorització i modificació d'instal·lacions de distribució elèctrica de tensió superior a 66 kV i d'instal·lacions de transport»

4.3 S'afegeixen els apartats 8 i 9 a l'article 19:

« 8. Les modificacions d'instal·lacions de transport o distribució que hagin obtingut autorització administrativa (equivalent a l'autorització administrativa prèvia) podran obtenir l'aprovació del projecte d'execució (equivalent a l'autorització administrativa de construcció) sense requerir una nova autorització administrativa quan es compleixin les condicions següents:

a) Les modificacions no hagin de ser objecte d'una avaluació ambiental, d'acord amb el que estableix la normativa aplicable en matèria d'avaluació ambiental.

b) Les modificacions no provoquin canvis que excedeixin les condicions que estableix l'autorització administrativa prèvia i la declaració d'impacte ambiental. S'entén que excedeixen les condicions establertes a l'autorització administrativa prèvia quan es tracti únicament d'actuacions que impliquin la modificació del nombre de circuits, posicions o màquines de potència.

c) Les modificacions millorin o mantinguin les condicions de seguretat tant de la instal·lació principal com de les instal·lacions auxiliars en servei.

d) No es requereixi declaració d'utilitat pública per a la realització de les modificacions previstes.

e) En cas de modificació de subestacions, que suposi exclusivament l'equipament de posicions de reserva o la renovació tecnològica d'equips.

f) La repotenciació de línies mitjançant l'increment de la temperatura d'explotació o el canvi de conductors, o bé mitjançant l'augment del nivell de tensió elèctrica de treball.»

9. En els supòsits següents únicament caldrà obtenir l'autorització d'explotació, prèvia acreditació del compliment de les condicions de seguretat de les instal·lacions i de l'equip associat:

- a) Que no es trobin dins de l'àmbit d'aplicació de la normativa d'avaluació ambiental.
- b) Que no suposin un increment o reducció de la potència nominal dels equips superior al deu per cent.
- c) Les modificacions que millorin o mantinguin les condicions de seguretat tant de la instal·lació principal com de les instal·lacions auxiliars en servei.
- d) Que no es requereixi declaració d'utilitat pública per a la realització de les modificacions que es preveuen.
- e) En cas de modificacions de línies, que no provoquin canvis de servitud o, tot i provocar-ne, que s'hagin fet de mutu acord amb les persones afectades.
- f) La modificació de la configuració d'una subestació sempre que no es produeixi variació en el nombre de carrers ni en el de posicions. Així mateix, s'entenen incloses en aquest apartat les modificacions d'utilitat de la posició.
- g) L'actualització tecnològica en línies de transport o distribució d'energia elèctrica existents mitjançant la instal·lació de dispositius electrònics DLR (*dynamic line rating*).
- h) La repotenciació de línies que no impliquin fer cap actuació sobre les línies existents, o, en cas de requerir-ne, que no requereixi canvis de conductor ni canvis o modificació de la superfície ocupada pels suports.
- i) Les renovacions de línies que puguin implicar la substitució o renovació de suports, conductors, cables de terra, aïlladors i ferratges, i quan els elements renovats millorin o mantinguin les condicions de seguretat tant de la instal·lació principal com de les instal·lacions auxiliars en servei, si no provoquen canvis de servitud o si, tot i provocar-ne, compten amb el mutu acord dels afectats.
- j) L'enderrocament de línies aèries en zona urbana.»

Article 5

Modificació del Decret llei 24/2021 de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades.

5.1 Es modifica l'article 4.2, que passa a tenir la redacció següent:

« 4.2 A l'efecte de l'article 8 del Reial decret 244/2019, de 5 d'abril, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica en relació amb la modificació del contracte d'accés per a aquells subjectes consumidors connectats a baixa tensió, en què la instal·lació generadora sigui de baixa tensió i la potència instal·lada de generació sigui menor de 100 kW, que facin autoconsum, la documentació acreditativa de la inscripció al Registre d'autoconsum de Catalunya té la consideració de documentació tramesa per l'Administració de la Generalitat. Les empreses distribuïdores i comercialitzadores d'energia elèctrica no poden requerir documentació addicional per dur a

terme la modificació del contracte d'accés de la persona autoconsumidora associada. En el supòsit d'instal·lacions col·lectives, la persona titular de la instal·lació ha d'aportar l'acord de repartiment i el fitxer de coeficients a l'empresa distribuïdora, al mateix temps que se sol·licita el codi d'autoconsum, sense perjudici que en pugui aportar de nous abans de l'activació inicial de l'autoconsum. En aquest sentit, l'empresa distribuïdora ha d'utilitzar sempre l'acord de repartiment i el fitxer de coeficients més recent que se li hagi tramès, sigui per la persona titular de la instal·lació, per qualsevol dels consumidors associats, o pel seu representant.»

5.2 Es modifica l'article 5, que passa a tenir la redacció següent:

«Es crea la Taula de Diàleg Social de les Energies Renovables a cada vegueria, que té com a objecte vetllar per la participació activa del territori en els diferents projectes d'energia renovable per tal de generar un consens territorial i garantir un model participat i distribuït.»

5.3 Es modifica la disposició addicional primera, que passa a tenir la redacció següent:

« El Govern ha d'acordar la formulació del Pla territorial sectorial per a la generació elèctrica eòlica i fotovoltaica, les seves línies d'evacuació i els seus elements d'emmagatzematge en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei. Aquest Pla ha de determinar la producció d'energia eòlica i fotovoltaica de cada municipi en funció de la seva capacitat d'acollida d'aquestes energies renovables i tenint en compte criteris de solidaritat territorial per assolir els objectius en l'àmbit global.»

5.4 S'elimina l'article 4.1

Article 6

Modificació del text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009

Es modifica l'apartat 5 de l'article 24, que passa a tenir la redacció següent:

«5. El departament competent en matèria de residus pot eximir de l'obligació d'obtenir autorització per a la gestió dels residus les entitats o les empreses que eliminin els residus no especials en els propis centres de producció o que els valoritzin, d'acord amb els criteris que es determinin per a cada tipus d'activitat.

La valorització de residus duta a terme en les instal·lacions incloses en el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament d'aigües residuals urbanes, queda exempta de l'obligació d'obtenir autorització per a la gestió de residus si consisteix únicament en la valorització material o energètica de fangs procedents de la depuració de les aigües residuals urbanes.»

Article 7

Modificació dels apartats 2 i 3 de l'article 66.2 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

7.1 Es modifica l'apartat 2 de l'article 66, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els ens locals tenen competències en els àmbits de la participació ciutadana, de l'autoorganització, de la identitat i la representació locals, de la sostenibilitat ambiental i la gestió territorial, de la cohesió social, de les infraestructures de mobilitat, de la connectivitat, de la tecnologia de la informació i de la comunicació, dels abastaments energètics, de la promoció de la transició energètica justa i distribuïda i de la gestió de recursos econòmics, amb l'abast que fixen aquesta Llei i la legislació sectorial respectiva.»

7.2 S'afegeix un apartat *p* a l'article 66.3, que queda redactat de la manera següent:

«p) La participació en comunitats d'energies renovables i comunitats ciutadanes d'energia.»

Article 8

Modificació de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, que queda redactat de la manera següent:

«1. La instal·lació i l'activitat d'implantació de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics està sotmesa al règim de declaració responsable. Aquest règim inclou tant el punt de recàrrega com el centre de transformació, el centre de seccionament i resta d'elements necessaris per la recàrrega de vehicles elèctrics, la línia propietat del promotor del punt de recàrrega així com la línia propietat de la distribuïdora quan el cable sigui estès en subterrani per vorera fins a 25 metres sense creuaments de carrer i estès en aeri fins a 50 metres sense instal·lació de suports i sense creuaments de carrer. »

Disposició addicional primera

«Tramitació urbanística de projectes de línies elèctriques de transport de competència de la Generalitat de Catalunya

1. En la tramitació de les infraestructures corresponents a la xarxa de transport de competència de la Generalitat de Catalunya, cal sol·licitar un informe a l'òrgan urbanístic sobre la compatibilitat urbanística de l'actuació. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes.

2. En el supòsit d'incompatibilitat urbanística, sempre que no sigui possible un emplaçament alternatiu, de conformitat amb la normativa d'aplicació, l'òrgan competent pot autoritzar l'actuació sempre que es justifiqui l'existència d'un interès públic prevalent.

3. La construcció, modificació i ampliació de les obres esmentades no està sotmesa a llicència urbanística ni a cap altre acte de control preventiu municipal, sempre que se segueixi el que estableix l'apartat 1 d'aquest article i, en cas de requerir avaluació d'impacte ambiental, aquesta s'hagi formulat. Tanmateix, abans de la informació pública del projecte de línia i la resta de la infraestructura de xarxa, la persona promotora ha de fer un procés de presentació inicial del projecte al municipi o municipis per on passi la línia o resta d'infraestructura, les observacions dels quals han de ser tingudes en compte i degudament contestades, així com,

abans de l'autorització de construcció, proposar un conveni que permeti obtenir uns ingressos iguals o similars als que correspondria en concepte de tributs per la llicència d'obres. Tanmateix, aquestes accions no paralitzen la tramitació de l'expedient que disposi la legislació vigent.»

Disposició addicional segona

«Renovació d'elements de la xarxa elèctrica de transport o distribució

En el cas d'instal·lacions de transport i distribució, les actuacions que consisteixin, únicament en la substitució, per manteniment o per avaria, d'alguns dels elements de les instal·lacions antics, obsolets, deteriorats o trencats per altres de característiques similars pel que fa a disseny, capacitat de potència i prestacions mecàniques, incorporant els avenços tecnològics actuals, no requereixen d'autorització administrativa prèvia, autorització administrativa de construcció ni autorització d'explotació i posada en servei, i s'ha de trametre de forma telemàtica a la Direcció General d'Energia de la Generalitat de Catalunya amb competències en energia una relació de totes aquestes actuacions abans del 31 de març de l'any següent a aquell en què es van fer les modificacions.»

Disposició addicional tercera

«Facilitació d'implantació en les zones de protecció de la xarxa viària

D'acord amb la necessitat d'impuls de les instal·lacions d'energies renovables, d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, així com de les línies de transport d'energia elèctrica, si l'avaluació ambiental ho aconsella per minimitzar l'impacte ambiental dels projectes, de forma motivada i amb l'informe favorable previ de l'Administració competent en matèria de carreteres:

a) Es poden autoritzar en la zona d'afectació per davant de la línia d'edificació segons el que determina l'article 39 i l'article 40 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres, les instal·lacions d'energies renovables, la seva infraestructura connexa, quadres de comandament i mesura, així com les línies soterrades d'evacuació, de distribució i de transport d'energia elèctrica, llevat els centres de transformació i altres edificis auxiliars.

b) Per motius d'interès general, segons el que determina l'article 37 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres, les instal·lacions d'energies renovables, la seva infraestructura connexa, quadres de comandament i mesura, així com les línies soterrades d'evacuació i de transport d'energia elèctrica, llevat els centres de transformació i altres edificis auxiliars, es poden autoritzar en la zona de servitud d'autopistes i vies preferents en les condicions que determina el mateix article 37 del Decret legislatiu, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres.

c) Tenen la consideració d'infraestructura imprescindible per a prestació de servei públic essencial segons el que determina l'article 35 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres, les línies soterrades de transport d'energia elèctrica, i en conseqüència, es poden autoritzar en la franja d'un metre situada a la part més

exterior de la zona de domini públic en les condicions que determina el mateix article 35 del Decret legislatiu, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres.»

Disposició transitòria primera

Plantes solars fotovoltaïques en espais agraris de regadiu amb tramitació iniciada abans d'aquest Decret Llei

S'exceptua de l'aplicació de les limitacions introduïdes per a la fotovoltaica a espais de regadius als apartats 3 i 4 de l'article 1 d'aquest Decret Llei les plantes solars fotovoltaïques que a la data d'entrada en vigor d'aquest Decret Llei tinguin accés i connexió concedit o disposin d'algun altre tràmit iniciat, com ara els informes de suficiència i idoneïtat, el tràmit ambiental, energètic o urbanístic, així com les hibridacions d'aquestes instal·lacions i les seves ampliacions fins al 25 % de la potència instal·lada.

Disposició transitòria segona

Oferta de participació local

Les modificacions introduïdes per aquest Decret Llei a l'article 9 *bis* del Decret Llei 16/2019 resulten d'aplicació a projectes d'energia solar o eòlica que a l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei no hagin fet l'oferta de participació local o en cas que no estiguessin obligats a fer una oferta de participació local, que no hagin sortit a informació pública.

Disposició final

Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret Llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertochi el facin complir.

Barcelona, 28 d'octubre de 2025

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

Sílvia Paneque i Sureda

Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

DISPOSICIONS GENERALS

DEPARTAMENT DE LA PRESIDÈNCIA

Decret llei 22/2025, de 28 d'octubre, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya

El president de la Generalitat de Catalunya

L'article 67.6.a de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que els decrets llei els promulga, en nom del rei, el president o presidenta de la Generalitat.

D'acord amb això, promulgo el següent

DECRET LLEI

Preàmbul

I

El passat 28 d'abril de 2025, a les 12.33, es va produir una apagada elèctrica massiva que va afectar tot Catalunya i la resta de la península ibèrica. El tall de subministrament va paraitzar temporalment la vida social i econòmica, ja que va afectar notablement tant el transport ferroviari de metro, tren i tramvia, com el transport per carretera per la interrupció del funcionament dels semàfors i altres elements electrònics de senyalització. Les indústries, els comerços i la majoria d'edificis d'oficines també van haver d'aturar l'activitat arran de la manca de subministrament elèctric, com també per la caiguda dels serveis de telecomunicacions.

A partir de les 14 hores es va anar restablint progressivament el servei, que va quedar pràcticament normalitzat cap a la 1.30 del dia 29 d'abril.

El dia 17 de juny de 2025 el Comitè d'anàlisi de la crisi elèctrica del 28 d'abril del Govern d'Espanya va concloure que el zero elèctric es va produir per un problema de sobretensió d'origen multifactorial.

El 3 d'octubre ENTSO-E, l'organisme europeu que agrupa els operadors del sistema elèctric, va publicar el seu informe previ sobre l'apagada, en què explica l'inici de l'episodi per una sèrie de pèrdues de generació d'uns 2.200 MW al sud d'Espanya, que va provocar una pujada brusca de tensió, la qual va desencadenar desconnexions de centrals de generació, tant renovables com convencionals.

Des de l'apagada l'operador del sistema ha activat la modalitat coneguda com a operació reforçada, consistent a donar entrada, al marge dels criteris de despatx del mercat elèctric, a un percentatge més elevat de generació síncrona per reduir el risc de noves apagades. Aquesta operació reforçada ha comportat, segons dades de Red Eléctrica de España, un sobrecost de 371 milions d'euros per als consumidors fins al mes d'octubre.

Així mateix, els dies 25 i 26 de setembre es van produir episodis puntuals de baixades de tensió, tot i que dins els marges d'operació, que van portar l'operador del sistema a demanar a la Comissió Nacional del Mercat i la Competència que adoptés mesures addicionals per reforçar la seguretat del subministrament elèctric. Aquestes mesures van ser parcialment adoptades per l'esmentat organisme en data 20 d'octubre de 2025.

Tanmateix, les mesures conjunturals d'increment de la seguretat de subministrament elèctric suposen també augments de la factura elèctrica, i es fa necessari adoptar mesures de caràcter estructural que compatibilitzin seguretat, cost i autonomia energètica, transitant cap a un model 100 % renovable.

Una altra conclusió que es desprèn de l'apagada és que hi ha una certa descompensació entre unes zones de la

CVE-DOGC-A-25302006-2025

península, amb superàvit de generació elèctrica renovable, i unes altres zones, més intensives en consum elèctric i amb uns nivells més baixos de penetració de renovables. Aquesta situació exigeix més desenvolupament d'infraestructures de transport elèctric i fa més difícil de gestionar el sistema elèctric. Per posar fi a aquesta situació es fa necessari apropar la generació al consum i el consum a la generació, tant repartint més bé les renovables entre territoris com acostant les renovables a entorns urbans i industrials dins de cada territori.

Segons les dades de l'Institut Català d'Energia, l'any 2024 Catalunya va produir 40.481 GWh d'energia elèctrica, la dada més baixa de producció neta d'energia elèctrica des del 2001. Les renovables, comptant l'autoconsum elèctric, van cobrir un 21,6 % de la demanda elèctrica del país, de la qual un 8,9 % va ser hidroelèctrica; un 7,1 %, eòlica; un 4,5 %, fotovoltaica, i un 1 %, d'altres renovables. La demanda elèctrica en barres de central, al seu torn, va ser de 44.559 GWh. Per tant, el 2024 Catalunya va haver d'importar 5.735 GWh, un 12,9 % de la seva demanda elèctrica, el percentatge més alt des de l'any 2010. La implantació de renovables necessita accelerar per tal de complir amb els objectius fixats per la Prospectiva Energètica de Catalunya.

Segons la Directiva europea 2023/2413, les instal·lacions d'energies renovables, així com la seva infraestructura d'evacuació i els actius d'emmagatzematge, es consideren, fins que s'assoleixi la neutralitat climàtica, d'interès públic superior.

II

Amb l'objectiu de minimitzar els riscos de futures apagades com l'ocorreguda el 28 d'abril de 2025, que va evidenciar la fragilitat del sistema energètic, l'enorme abast dels perjudicis que pot ocasionar i les conseqüències indesitjables a les quals cal fer front, i que constata la necessitat d'avançar amb urgència en la transició energètica, augmentant la producció de renovables i l'emmagatzematge per combatre el canvi climàtic, es fa necessari modificar el marc jurídic per aconseguir que el sistema energètic català sigui realment competitiu, sostenible i segur, i que totes les actuacions futures es puguin dirigir cap a l'assoliment d'aquests tres objectius.

Pel que fa a la competitivitat, la manera més barata de generar energia elèctrica és la generació renovable. Segons l'informe del juny del 2025 sobre el cost anivellat de l'energia, de l'entitat Lazard, referent en la matèria, les energies solar fotovoltaica (38-78 \$/MWh) i eòlica terrestre (37-86 \$/MWh) són les fonts més barates d'obtenir energia elèctrica. Aquests costos contrasten amb els de les tecnologies convencionals, com ara el cicle combinat de gas (48-109 \$/MWh), el carbó (71-173 \$/MWh) o la nuclear (149-220 \$/MWh).

Quant a la sostenibilitat, es fa absolutament imprescindible prendre mesures per reduir la petjada de carboni del sector energètic, un dels principals responsables del canvi climàtic globalment. Tal com destaca el Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC), la manera més ràpida, eficaç i eficient de combatre el canvi climàtic és mitjançant la instal·lació de centrals solars fotovoltaïques i eòliques.

Finalment, un sistema energètic segur passa per obtenir l'energia de fonts autòctones, de forma que es redueixi la dependència de combustibles que venen de fora de les fronteres de la Unió Europea i que estan sotmesos al risc de tensions geopolítiques, com va quedar palès amb la pujada extrema del preu del gas natural arran de la invasió russa d'Ucraïna el febrer del 2022. Per contra, les energies eòlica, solar i hidràulica, en tant que fan servir el vent, el sol i l'aigua, permeten generar energia de forma local i reduir, per tant, la dependència energètica. Així mateix, un sistema energètic segur ha de garantir el subministrament de qualitat, mitjançant les renovables, l'emmagatzematge, les xarxes intel·ligents i la gestió de la demanda.

Tanmateix, hi ha mesures que cal adoptar de manera immediata, i que resulten especialment rellevants, necessàries i urgents després de l'alteració generalitzada del subministrament elèctric a la península Ibèrica del dia 28 d'abril de 2025 i dels episodis de variacions de tensió del setembre del 2025, per reduir el risc que es torni a produir una situació similar i minimitzar les possibilitats d'una nova apagada.

Atès que l'energia eòlica i solar fotovoltaica són tecnologies no gestionables, que per funcionar depenen de la presència d'un factor extern variable i natural, com és el vent o el sol, es fa necessari completar aquestes tecnologies amb altres que, sense perdre de vista la sostenibilitat i la competitivitat, permetin assolir un sistema 100 % renovable i suficientment flexible per poder respondre a les variacions de generació solar o eòlica, així com per dotar el sistema elèctric de més control de tensió i freqüència.

Sens perjudici de les mesures que es puguin adoptar en l'àmbit europeu i estatal per fer més resilient la xarxa elèctrica i per reforçar els tallafocs per tal que una incidència en algun punt de la xarxa no causi una apagada general com la del 28 d'abril de 2025, Catalunya té competències per incidir en la reducció dels riscos de desconnexió del sistema elèctric i per estimular el desenvolupament d'elements de gestibilitat d'aquest sistema, establint un marc regulatori clar i eficient que permeti dotar de seguretat jurídica la tramitació

CVE-DOGC-A-25302006-2025

d'aquests projectes.

Un element clau per a la gestionabilitat del sistema són les bateries, que permeten emmagatzemar energia i també serveixen com a sistema de recolzament en cas d'interrupció del subministrament. Les bateries redueixen el risc d'apagada al sistema elèctric, poden funcionar en illa en cas d'apagada per tal que el consumidor continuï disposant de subministrament d'energia elèctrica i, en el cas de les bateries d'una certa mida, poden contribuir a la recuperació del subministrament elèctric del sistema en cas d'apagada. És per això que es fa imprescindible aclarir el marc normatiu de les bateries i dotar-lo de més seguretat jurídica, introduint canvis a la seva tramitació urbanística i energètica, de manera que les empreses desenvolupadores dels projectes, els ajuntaments i la ciutadania tinguin un marc normatiu clar que no generi cap dubte respecte de la tramitació d'aquest tipus d'instal·lacions i que permeti accelerar-ne la implementació amb totes les garanties per a tots els actors implicats. Com que les bateries són un element relativament nou, que gràcies a la baixada de costos dels últims anys s'ha convertit en viable, la legislació catalana no regulava fins ara aquest tipus d'instal·lacions de manera clara. Qüestions com el procediment que cal seguir, la normativa aplicable tant energètica com urbanística, o les relacionades amb la potència i la connexió a efectes d'expropiacions o de normativa aplicable, fan imprescindible, per a la construcció d'aquest tipus de centrals, comptar amb una normativa específica i clara.

Actualment hi ha a Catalunya 134 projectes d'emmagatzematge mitjançant bateries en tramitació de competència de la Generalitat de Catalunya, dels quals 125 són de bateries independents (*stand-alone*) i 9 són projectes de bateries híbrids amb instal·lacions renovables. Els primers sumen 1.071,27 MW i els segons, 25,52 MW. La Prospectiva Energètica de Catalunya 2050 (PROENCAT 2050) preveu la instal·lació de 3.500 MW, com a mínim, en l'horitzó de l'any 2050.

A més, la Comissió Europea ha aprovat recentment el programa d'ajuts a centrals d'emmagatzematge a Espanya, dotat amb 700 milions d'euros, i el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha manifestat la seva intenció d'accelerar-ne els terminis de convocatòria i atorgament. Aquesta convocatòria pretén incentivar entre 80 i 120 projectes d'emmagatzematge, que sumin un total d'entre 2,5 i 3,5 GW i que permetin aconseguir un suport de fins al 85 % de la inversió.

L'incident del 28 d'abril de 2025 ha posat en relleu la necessitat que Catalunya reguli amb caràcter urgent el procediment d'autorització d'aquestes instal·lacions per tal d'afavorir la captació immediata d'inversions de bateries al seu territori, de forma que es doti de més resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya. També es preveu un aval de desmantellament per a bateries, que fins ara no existia i es fa necessari aplicar de manera immediata a les instal·lacions que hi ha en tramitació.

En el cas d'híbridacions d'instal·lacions solars o eòliques ja autoritzades, en què la bateria se situï dins la poligonal de la instal·lació plantejada, s'estableix que l'òrgan substantiu consultarà a l'òrgan ambiental la necessitat o no del tràmit d'avaluació d'impacte ambiental simplificada i que no serà necessari un nou projecte d'actuació específica, sinó que n'hi hagi prou amb un informe de la Comissió Territorial d'Urbanisme, amb la finalitat d'accelerar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge vinculades a instal·lacions renovables ja tramitades i convertir-les en plantes de generació molt més resilents gràcies a l'emmagatzematge i a la facilitat d'instal·lar-se sense necessitat d'ocupar nous espais.

La generació distribuïda també té un paper clau a l'hora de dotar el sistema elèctric de més capil·laritat, de manera que la generació no es concentri en una part del territori i la demanda en un altre. En aquesta línia, el present Decret llei elimina la necessitat d'autorització administrativa prèvia i de construcció per a instal·lacions d'entre 100 i 500 kW. D'aquesta manera accelera la tramitació d'instal·lacions renovables en terreny o en teulades de petites i mitjanes empreses i redueix el volum d'energia que serà necessari portar des dels llocs on es concentri la generació. També es modifica la normativa per facilitar l'aprofitament de l'autoconsum mitjançant la previsió de com legalitzar els autoconsums col·lectius pel que fa als canvis de coeficient de repartiment durant el procés d'activació de la instal·lació. En aquesta mateixa línia de foment de la generació distribuïda per dotar el sistema elèctric de més resiliència, i amb la finalitat que les indústries es puguin connectar de manera directa a instal·lacions d'autoconsum per reduir el transport d'energia elèctrica i augmentar la generació distribuïda, es preveu que una línia elèctrica que connecti una instal·lació d'autoconsum amb excedents amb un punt de consum proper pugui ser declarada d'utilitat pública als efectes d'afavorir-ne la tramitació i fomentar que la generació es faci a prop del consum.

A banda de les teulades, també hi ha un important potencial de generació repartida pel territori i propera als llocs de consum en espais exteriors, com ara places o aparcaments. El present Decret llei permet la instal·lació de pèrgoles solars de fins a 4 metres d'alçada per facilitar la generació elèctrica en aquesta mena d'espais propers als consumidors, com poden ser aparcaments d'hospitals, d'universitats o de centres comercials, així com places públiques i altres espais o equipaments urbans.

Una altra forma de fomentar la generació distribuïda, fins ara poc utilitzada a Catalunya però freqüent en altres indrets com ara a les illes Canàries, és l'energia eòlica d'autoconsum. En aquest cas, s'aprofiten espais amb

CVE-DOGC-A-25302006-2025

bon recurs de vent per ubicar-hi algun aerogenerador destinat al consum de la mateixa indústria o del gran consumidor, que s'hi connecten mitjançant un cable directe. En aquest sentit, el Decret llei modifica la normativa urbanística per facilitar la tramitació d'aquest tipus d'instal·lacions eliminant-ne la llicència d'obres i aclarint quins requisits d'alçada i distància són aplicables. Cal assenyalar que la generació eòlica distribuïda permet sumar energia renovable i distribuïda durant un elevat nombre d'hores anuals de manera ràpida i per això és important regular aquesta mena d'instal·lacions immediatament per accelerar-ne la implantació.

En relació amb la generació distribuïda, un àmbit addicional que permet guanyar capacitat de manera immediata és la renovable ubicada en instal·lacions hídriques. En aquest sentit, es modifica la normativa per establir la possibilitat d'instal·lar renovables elèctriques i tèrmiques en obres i actuacions hidràuliques de manera àgil, i es fixa la possibilitat d'exempció d'autorització de gestió de residus en cas que aquests es valoritzin.

Finalment, es preveu la tramitació accelerada de projectes de renovables en cas que s'ubiquin en espais artificialitzats o degradats no urbanitzables, com ara basses, canals, ports, abocadors o altres espais similars, generalment propers a llocs de consum i que, per tant, permeten dotar de més capacitat de generació a zones generalment consumidores netes d'energia. D'aquesta manera es pot assolir més equilibri entre oferta i demanda d'energia elèctrica, i transitar cap a un model energètic més distribuït, resilient i segur.

III

També es fa necessari actualitzar la normativa relacionada amb la implantació de parcs solars i eòlics en terreny, ja que actualment Catalunya només compta, segons dades de Red Eléctrica de España, amb 440 MW de potència solar instal·lada i 1.406 MW d'eòlica.

Una de les raons per les quals l'energia solar i l'eòlica sobre terreny no avancen a Catalunya és l'elevada litigiositat contra els parcs renovables, ja que aquestes instal·lacions normalment requereixen finançament extern i, per regla general, el sector financer és reticent a finançar parcs que tenen recursos administratius o judicials pendents. Aquest fet explica parcialment l'enorme diferència entre el nombre de 3.444 MW solars autoritzats, dels quals només 441 MW estaven connectats a octubre de 2025, i de 2.242 MW eòlics autoritzats, dels quals 1.406 estan connectats. Es tracta, per tant, de parcs que ja han superat el procés d'autorització i que, si es poden construir, permetran augmentar la potència renovable instal·lada de manera ràpida.

Els recursos administratius i judicials són generalment presentats per entitats de l'àmbit agrari o per persones o associacions ubicades a la zona d'implantació del parc que s'oposen a l'ocupació de l'entorn amb plaques solars o aerogeneradors.

El present Decret llei adopta mesures destinades a fomentar l'acceptació social i territorial dels parcs, així com garanties per al sector agrícola que els seus espais més adients de regadiu no es destinaran per regla general a parcs solars, amb la finalitat d'augmentar la potència solar instal·lada a Catalunya i, alhora, de reduir la conflictivitat.

La primera mesura en aquest sentit és regular la implantació d'energia fotovoltaica en terrenys de regadiu, trobant un equilibri entre totes les parts implicades. El Govern fa seva la feina, que han dut a terme la principal associació d'energia fotovoltaica del país (UNEFCAT) i la que representa les comunitats de regants (ACATCOR), i s'ha arribat a un acord molt rellevant, presentat al Parlament de Catalunya, sobre com regular aquesta matèria. Així, es busca impedir nous parcs solars en zones de regadiu com a regla general, i s'estableixen algunes excepcions en certs casos, com ara els parcs en tramitació, els parcs d'autoconsum, els parcs de menys potència o els parcs en terrenys no explotats agràriament durant un període rellevant. També s'estableixen mesures en relació amb la compatibilització d'espais mitjançant l'agrovoltaica o la fotovoltaica ubicada en instal·lacions de reg. Convertint en norma aquest acord entre regants i sector solar es preveu posar fi a la conflictivitat històrica entre ambdós sectors i impulsar de manera decidida l'energia solar sobre terreny, sense perjudicar els terrenys on s'han fet importants inversions en infraestructures de regadiu.

La segona mesura urgent per reduir la conflictivitat consisteix a reformar el mecanisme de participació ciutadana per fer-lo més efectiu i permetre que l'entorn social i territorial del projecte el pugui conèixer des del primer moment, i que alhora pugui invertir-hi en un moment en què ja estigui prou madur. Així, es creen dues fases diferenciades de participació. La inicial, informativa, abans que el projecte surti a informació pública, en què s'ha d'explicar a la ciutadania el projecte, donar-li un torn de paraula i compartir-hi la documentació; i la final, quan el projecte estigui més madur i, per tant, tingui menys risc, en què s'obre a la participació en el capital o finançament del projecte. Es preveu, a més, la possibilitat que optin a invertir-hi no només els residents, sinó també les persones que treballen o tenen segona residència a l'entorn, i s'estableixen dues fases per participar en el projecte, privilegiant qui estigui més proper al parc en qüestió. Està sobradament acreditat que els parcs amb més participació social tenen menys conflictivitat i més integració territorial, de forma que es podran construir de manera més ràpida per sumar potència al sistema elèctric com abans millor i

CVE-DOGC-A-25302006-2025

fer-lo més segur i autònom.

En tercer lloc, es dona una solució a les oficines comarcals de transició energètica, creades amb la finalitat d'apropar la transició energètica al territori en el marc d'un programa temporal de subvencions que finalitzarà el 2026 i que ara es fa necessari consolidar, amb la seva integració com a estructura territorial de l'Institut Català d'Energia. D'aquesta manera es manté el suport als ens locals i a les comunitats energètiques per als projectes de transició energètica, amb la finalitat de fer les renovables més acceptades, promoure la participació de la ciutadania i els ens locals als projectes i aconseguir que s'hi puguin instal·lar.

En quart lloc, en la mateixa línia de participació local per aconseguir més acceptació de les renovables, es fixen mesures destinades a afavorir les comunitats energètiques, que són una peça clau en la transició energètica perquè contribueixen a transformar el model energètic actual en un sistema més democràtic, distribuït i participatiu, i esdevenen un instrument principal en la participació de la ciutadania en la transició energètica. El Decret llei declara les comunitats energètiques d'interès públic, crea el registre, que depèn del departament competent en matèria d'energia, i es regula expressament la possibilitat d'atorgar drets a aquestes entitats per part d'administracions públiques per poder desenvolupar instal·lacions renovables en aquests espais. De la mateixa manera, s'estableix expressament la competència municipal sobre transició energètica i, en concret, pel que fa a la participació en comunitats energètiques. El fet que l'Ajuntament pugui cedir espai públic per fer una instal·lació renovable o que participi en una comunitat energètica és una mesura per donar confiança a la ciutadania i animar la participació en aquest tipus d'instal·lacions, per tal que Catalunya pugui sumar potència instal·lada gràcies també al desplegament de les comunitats energètiques.

En cinquè lloc, es reforma el funcionament de la Taula de Diàleg Social de les Energies Renovables per tal que s'estructurin per vegueries en comptes de funcionar de manera centralitzada, per afavorir més diàleg en la implantació de renovables i aconseguir que els parcs es puguin construir minimitzant el conflicte social, administratiu i judicial.

En sisè lloc, es preveu la possibilitat d'autoritzar instal·lacions i línies en espais propers a les infraestructures de la xarxa viària, amb la finalitat d'aprofitar espais antropitzats i reduir l'impacte ambiental de les instal·lacions allà on sigui possible.

Finalment, en la línia d'aconseguir passar de projecte renovable autoritzat a projecte renovable connectat per assolir un augment de la potència renovable a Catalunya i així comptar amb un subministrament energètic més resiliència i segur, es preveu la impossibilitat d'aplicar suspensions generals a l'atorgament de llicències d'instal·lacions renovables amb prohibicions totals. Els ajuntaments tenen un paper clau en la implementació del PLATER i podran establir zones on no volen renovables dins el seu terme municipal, però no es permet l'adopció de prohibicions totals i generals als projectes renovables, ja que aquesta prohibició seria contrària als objectius de renovables plantejats en l'àmbit català.

Adicionalment, cal adoptar una mesura en relació amb la tramitació de projectes renovables que n'asseguri una finalització ràpida, per tal d'evitar que projectes que es troben en un estat avançat de tramitació acabin en desistiment. De fet, ja hi ha 93 projectes renovables, que sumen 945 MW, que han renunciat a les seves autoritzacions, i aquesta xifra continua pujant davant de la impossibilitat de traspassar les autoritzacions a tercers. La situació de dràstica baixada de preus de l'electricitat, molt més baixos dels que preveia el mercat de futurs per al 2025, especialment durant els mesos d'abril i maig, amb preus de captura de l'energia solar de 4,52 EUR/MWh durant l'abril i de -1,34 EUR/MWh al maig, ha fet que alguns inversors, així com el sector bancari, estableixin criteris més exigents per invertir en instal·lacions renovables o per finançar-ne, sobretot les de tecnologia solar fotovoltaica. Aquesta situació afavoreix que alguns inversors decideixin abandonar els seus projectes i, per tant, que es perdi tot l'esforç de tramitació i el punt de connexió de la instal·lació, cosa que posaria en risc l'assoliment dels objectius d'implantació de renovables per a l'any 2030. Es constata, així, la urgència d'evitar l'abandonament de projectes per part d'inversors i financers en aquest sector, que redundaria en l'increment dels riscos de desconexió elèctrica que cal minimitzar.

La normativa catalana va establir, mitjançant el Decret llei 16/2019, la impossibilitat de transmetre l'autorització energètica d'una instal·lació de generació fins que la instal·lació comptés amb l'acta de posada en marxa definitiva. Aquesta mesura, adoptada en un moment de molt interès inversor en renovables, pretenia encertadament impedir que la transmissió de permisos es convertís en una activitat especulativa que generés sobre costos i rebuig territorial pels múltiples canvis de mans dels projectes, tal com s'observa en altres comunitats autònomes. Tanmateix, en el moment actual de preus de l'energia molt baixos o fins i tot negatius per l'entrada de les renovables al sistema elèctric ibèric, que fan baixar els preus de l'energia elèctrica, la situació inversora és justament la contrària, per la qual cosa es fa necessari crear els mecanismes jurídics per garantir que els inversors que obtenen una rendibilitat més baixa de la necessària per fer el projecte o els que no aconsegueixen del banc el finançament necessari per invertir, puguin transmetre aquesta autorització, de forma que el projecte i tota la tramitació feta fins al moment de la transmissió es puguin mantenir en cas que, si es troba algun inversor amb més visió de llarg termini o exigències de rendibilitat més baixes, pugui continuar la tramitació i construcció del projecte. Cal tenir en compte, a més, que el Reial decret llei 23/2020,

CVE-DOGC-A-25302006-2025

de 23 de juny, estableix unes fites que s'han d'anar complint en el desenvolupament dels projectes per no perdre el punt de connexió a la xarxa i, per tant, no és possible simultaniejar-lo amb la tramitació en espera de temps de finançament més favorable. Els promotors es veuen abocats a desistir del projecte, i resulta urgent, per tant, que hi hagi l'opció de transmetre aquesta autorització per tal que un tercer en una situació financera més bona o amb unes exigències de rendibilitat més moderades assumeixi la construcció del projecte.

En relació amb els procediments, s'adopten mesures d'acceleració, amb la finalitat d'augmentar la participació de les renovables en el mix energètic català. S'estableix un rol més destacat de l'Oficina de Gestió Empresarial de la Generalitat, entitat especialista en tramitacions d'empreses, autònoms i professionals, a qui les diferents entitats competents poden encarregar tasques per aconseguir una tramitació més automatitzada, àgil, traçable i escalable. De la mateixa manera, es redueixen alguns tràmits i terminis de l'article 15 del Decret Llei 16/2019, que regula la tramitació dels projectes renovables, s'aclareix i facilita la modificació d'instal·lacions renovables per tal que no calgui tornar a tramitar de zero quan els canvis a fer són poc rellevants i es redueix a la meitat el termini de tramitació quan es tracta de repotenciacions d'instal·lacions existents, que permeten, en el cas de l'energia eòlica, un augment substancial de la producció renovable sense augmentar la potència instal·lada, gràcies a la millora de la tècnica. La repotenciació i l'eòlica d'autoconsum són dues maneres d'augmentar la penetració de l'energia eòlica ràpidament, sense perjudici de la importància dels parcs en terreny i marins, que són imprescindibles per assolir els objectius renovables a mitjà termini.

Adicionalment, es fixa l'exempció de la llicència d'obres quan es tracti de petites actuacions de cablejat, de forma que les instal·lacions elèctriques de la xarxa de distribució o petites actuacions per a línies relacionades amb algun element de la transició energètica, com una instal·lació distribuïda o un punt de recàrrega, es puguin fer de manera més àgil.

IV

Finalment, el Decret Llei també incideix en projectes de caràcter estratègic que són imprescindibles per assolir un nivell més alt de seguretat de subministrament elèctric a Catalunya. Tot i que es materialitzaran a mitjà termini, perquè tenen un temps llarg de tramitació i construcció, són projectes que requereixen de manera immediata mesures reguladores per tal de fer-los viables.

El primer canvi és el relacionat amb els projectes d'emmagatzematge hidràulic mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles, que són cabdals per dotar d'inèrcia i flexibilitat el sistema elèctric. En els moments en què no hi hagi suficient producció solar o eòlica, aquest tipus de centrals, que tenen aigua emmagatzemada en una bassa superior, poden produir energia i suplir la manca d'energia solar i eòlica. Tanmateix, aquestes instal·lacions tenen un elevat cost d'inversió, que no resulta possible amortitzar en el període concessional de 25 anys que estableix la regulació actual. Es fa imprescindible i urgent canviar el termini de la concessió d'aquest tipus de centrals fins als 50 o 75 anys quan sigui necessari, de manera que es pugui atraure aquest tipus de centrals a Catalunya per, així, garantir la seguretat de subministrament, i que es comencin a tramitar com abans millor. Sense aquest canvi normatiu no resulta viable que es tramitin projectes d'hidroelèctrica reversible, projectes que Catalunya necessita captar de manera urgent per tenir un subministrament elèctric més segur mitjançant l'emmagatzematge hidroelèctric. La Prospectiva Energètica de Catalunya preveu passar de 534 a 2.034 MW de centrals hidroelèctriques reversibles el 2030, i, tenint en compte que el període de construcció d'aquestes centrals pot ser de 3 o 4 anys, sense canviar de manera urgent el termini concessional màxim no serà possible assolir aquest objectiu. Arribar a aquesta xifra de centrals reversibles resulta essencial per garantir la seguretat de subministrament elèctric a Catalunya.

El segon canvi fa referència a la tramitació de les línies elèctriques de transport i distribució. Un sistema elèctric ben mallat i interconnectat és més segur, i per aquest motiu es fa necessari millorar la xarxa elèctrica de transport i distribució accelerant-ne la tramitació. La publicació de l'esborrany de planificació elèctrica per la xarxa de transport 2025-2030 ha posat de manifest la necessitat de modificar la normativa de manera urgent per dur a terme les inversions en xarxa necessàries previstes a la planificació actual que van endarrerides i per estar en condicions d'afrontar tota la resta d'inversions del nou període de planificació.

El present Decret Llei preveu un seguit de mesures encaminades a reduir els terminis de tramitació, ambientals i urbanístics, garantint la participació efectiva dels ajuntaments en la tramitació i obligant les empreses promotores a explicar els projectes al territori i a compensar-los econòmicament per l'equivalent als tributs que els correspondria. Les línies elèctriques, especialment els grans eixos de transport, són imprescindibles per al desenvolupament econòmic de pols industrials presents o futurs, com ara la petroquímica de Tarragona o el futur polígon de Torreblanca, i tenen un paper essencial en la seguretat de subministrament elèctric. També s'estableixen mesures destinades a agilitzar les actualitzacions de línies, especialment quan es tracta d'actuacions de modernització, repotenciació o digitalització que no tenen impacte ambiental ni urbanístic.

Per acabar, el passat 9 de setembre es van publicar les capacitats d'accés i connexió disponibles a la xarxa de

CVE-DOGC-A-25302006-2025

distribució per a noves demandes elèctriques, i es va constatar la manca de capacitat en la majoria de nusos de la xarxa. El Decret Llei estableix mesures per augmentar la informació que reben els sol·licitants de punts de connexió, per tal que puguin conèixer quines alternatives tenen davant d'una previsible denegació de la seva connexió per la manca de capacitat a la xarxa de distribució. També estableix que la Direcció General d'Energia pugui sol·licitar quines sol·licituds hi ha en una determinada subestació. Aquesta mesura és imprescindible per poder tenir visibilitat sobre les peticions i buscar solucions per a aquells projectes clau, com ara desenvolupaments d'habitatge, infraestructures hídriques i ferroviàries i altres projectes d'interès general o estratègic.

V

La urgència i el caràcter extraordinari de les mesures contingudes en el present Decret Llei es justifiquen per la necessitat d'adoptar iniciatives que contribueixin, en el moment actual, a l'increment de la fortalesa i la resiliència del servei elèctric a Catalunya amb la màxima celeritat, amb l'objectiu de prevenir possibles noves incidències en la xarxa com l'esdeveniment del passat 28 d'abril de 2025 o els incidents del setembre, i que, si aquestes es tornessin a donar, puguin garantir una recuperació immediata o una reducció important del temps de recuperació de l'operativitat del sistema elèctric, així com d'accelerar de manera urgent la implantació de noves instal·lacions d'energies renovables.

Atès que la transformació del sistema energètic requereix processos administratius i de desenvolupament que no en permetran una implementació immediata malgrat la necessitat peremptòria que n'existeix, es fa urgent l'adopció de mesures que estableixin al més aviat possible un marc regulador clar i fiable que generi les condicions i la seguretat jurídica necessàries per incentivar els agents del sector a emprendre projectes per a la instal·lació de sistemes d'emmagatzematge energètic.

D'altra banda, també es proposa la modificació de la normativa urbanística en relació amb aquestes instal·lacions ubicades en sòl urbà, supòsit en el qual se n'estableix l'assimilació i compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica, sense que en aquest cas tingui la categorització de sistema urbanístic, de forma que es mantindrà la seva naturalesa de zona.

A més de la urgència d'aquestes mesures que ha posat en evidència l'incident del 28 d'abril de 2025, les declaracions d'emergència climàtica que han adoptat les institucions europees, estatals i el Govern de la Generalitat de Catalunya, les quals propugnen l'adopció de mesures urgents i estructurals per accelerar la transició energètica i mitigar els efectes del canvi climàtic mitjançant, entre altres, el desplegament d'instal·lacions de generació i emmagatzematge d'energia renovable, també justifiquen el caràcter d'urgència de les mesures que es proposen en aquest Decret Llei.

Pel que fa als canvis introduïts al Decret Llei 16/2019, tenen l'objectiu de regular el procediment de tramitació de les bateries dins del marc regulador dels projectes energètics, de forma que quedi clar com tramitar aquest tipus d'instal·lacions tant per part dels operadors com de les administracions públiques i la ciutadania. Es tracta d'unes mesures que s'han d'adoptar per via d'urgència arran de l'episodi de l'apagada del 28 d'abril del 2025, amb l'objectiu d'accelerar la tramitació dels projectes de bateries, i que es puguin connectar al més ràpid possible, per així dotar de més resiliència el servei de subministrament elèctric a Catalunya. Sense un procediment clar, els projectes de bateries presentats corren el risc d'aturar-se o bloquejar-se davant de la manca de regulació específica.

Dins d'aquestes mesures s'inclou eximir d'autorització administrativa prèvia i de construcció per a instal·lacions de fins a 500 kW, incloure facilitats per a les instal·lacions en sòls antropitzats, clarificar els criteris aplicables a les ofertes de participació local, reduir terminis de tramitació i evitar duplicitats de tràmits, millorar la regulació de les comunitats energètiques per fer-les més nombroses o afavorir el diàleg social i territorial sobre les renovables.

Així mateix, es fa necessari modificar l'article 9.2 del Decret Llei 16/2019 per tal d'aclarir que resultaran zones no compatibles per a la implantació de plantes solars fotovoltaïques aquells àmbits inclosos en projectes d'implantació de nous regadius o de transformació dels existents promoguts per l'Administració. D'aquesta manera s'evitarà que s'autoritzi la implantació d'instal·lacions de generació d'energia que puguin posar en risc les infraestructures de regadiu esmentades. No obstant això, sí que es permeten les instal·lacions fotovoltaïques en aquells punts de la xarxa de regadiu que no resultin incompatibles amb l'activitat del regadiu, com per exemple a la superfície de les basses de reg. En aquests casos, la promoció de les instal·lacions fotovoltaïques en la superfície de basses de reg no es subjectarà al règim general d'autorització que estableix el capítol quart del Decret Llei 16/2019, ni requerirà una avaluació d'impacte ambiental especial. Aquestes instal·lacions quedaran sotmeses al mateix règim simplificat d'aprovació de les instal·lacions que és aplicable a les instal·lacions fotovoltaïques situades en sòl urbà en teulades i terrats d'edificacions. Tot això, sense perjudici que la instal·lació i l'operació de les plantes fotovoltaïques en la superfície de les basses de reg se

CVE-DOGC-A-25302006-2025

sotmeti als termes concrets del projecte que s'autoritzi, sense que resultin aplicables les limitacions establertes en la declaració d'impacte ambiental de la pròpia infraestructura de regadiu per a l'operació d'aquestes instal·lacions en l'emplaçament de les basses (com poden ser les limitacions relatives a les àrees designades per la conservació de les aus).

Amb el mateix objectiu, es modifica el text refós de la Llei d'urbanisme, per introduir les bateries dins del seu àmbit d'aplicació com a serveis tècnics considerats infraestructures d'utilitat pública o interès social quan es tracti d'implantacions en sòl no urbanitzable, i la condició de serveis tècnics en zona quan es tracti de sòl urbà i, alhora, per aclarir el règim urbanístic que els és aplicable, de forma que la seva tramitació es pugui dur a terme de manera àgil i amb garanties.

Així mateix, amb l'objectiu de reforçar el desplegament de la transició energètica i dotar el marc urbanístic d'eines adequades per implementar-la, aquest Decret Llei introdueix diverses modificacions al Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost. L'objectiu és integrar plenament dins l'ordenament urbanístic les instal·lacions de producció d'energia a partir de fonts renovables, les d'autoconsum i, de manera específica, les d'emmagatzematge elèctric, tot establint un règim jurídic clar, homogeni i coherent amb la normativa europea i estatal aplicable. Aquesta reforma respon també a la necessitat d'adaptar el marc normatiu català al principi d'interès públic superior dels projectes d'energies renovables i d'emmagatzematge, d'acord amb el que disposa la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, relativa a la promoció de l'ús d'energia procedent de fonts renovables.

En aquest sentit, el Decret Llei reconeix expressament el caràcter d'infraestructura d'utilitat pública o d'interès social de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica i de les seves línies o infraestructures de connexió quan s'ubiquin en sòl no urbanitzable. Aquest reconeixement constitueix el pressupòsit jurídic que permet justificar la seva implantació en aquests àmbits, alhora que estableix la seva qualificació urbanística com a sistema de serveis tècnics dins el planejament. Aquesta categorització permetrà integrar aquestes instal·lacions dins dels supòsits previstos a l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme, relatius a les actuacions autoritzables en sòl no urbanitzable, garantint alhora una tramitació administrativa més àgil, coherent i segura per a l'administració i els promotors.

Pel que fa al sòl urbà i als sectors industrials o logístics, la reforma defineix el règim aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant la seva assimilació als usos industrials, logístics o d'activitat econòmica, i mantenint-ne la naturalesa de zona urbanística. Aquesta assimilació assegura la compatibilitat urbanística d'aquestes instal·lacions amb el teixit productiu urbà i permet la seva implantació mitjançant procediments simplificats, amb garanties de seguretat, accessibilitat i adequació a la normativa sectorial aplicable, incloent-hi els informes preceptius en matèria de riscos i protecció civil.

A més, el Decret Llei introdueix diverses modificacions tècniques orientades a simplificar i unificar la tramitació administrativa. Entre les principals novetats, s'amplien els usos admesos sense necessitat de modificar el planejament (article 9 bis), s'integra en una sola fase el procediment de tramitació dels projectes d'actuació específica (article 48 bis), i s'estableixen excepcions per evitar moratòries municipals en matèria de llicències d'instal·lacions d'energies renovables i d'emmagatzematge (article 73.1). Igualment, s'inclouen ajustos en els articles 34.5, 53.3.g i 187 per incorporar les instal·lacions d'emmagatzematge com a serveis tècnics, com a ús provisional del sòl i per reduir càrregues administratives mitjançant la substitució de la llicència urbanística per la declaració responsable en supòsits d'autoconsum o instal·lacions de menor impacte.

Així mateix, s'introdueix una disposició addicional primera en el text del Decret Llei amb la finalitat d'accelerar la tramitació urbanística de projectes de línies elèctriques de transport de competència de la Generalitat de Catalunya, atesa la necessitat d'abastir amb la major rapidesa possible les instal·lacions o eixos clau en l'assoliment de la resiliència del subministrament elèctric català i per poder potenciar el creixement econòmic de les zones en què s'ubiquen. En aquestes línies convergeixen la competència estatal i l'autonòmica, i amb aquest canvi normatiu s'elimina la llicència d'obres i accelera la tramitació d'aquestes línies de transport, tot garantint la informació i compensació econòmica als municipis.

En síntesi, aquesta reforma dota el sistema urbanístic català de major seguretat jurídica, coherència i flexibilitat, alineant-lo amb els objectius estratègics de descarbonització i sostenibilitat energètica. La plena integració de les instal·lacions d'emmagatzematge dins la planificació urbanística no només permetrà agilitzar la seva implantació i garantir un desenvolupament ordenat del territori, sinó que també contribuirà a reforçar la capacitat del sistema elèctric català per avançar cap a un model energètic més resilient, descentralitzat i sostenible, d'acord amb les directrius europees i les polítiques públiques de la Generalitat de Catalunya.

Així mateix, es modifica l'article 21 del Decret Llei 16/2019, de manera urgent, ja que hi ha renúncies a projectes renovables davant de la impossibilitat de transmetre les autoritzacions en una situació de preus energètics extraordinàriament baixos, i aquesta situació impedeix que molts projectes siguin finançats i construïts. Només obrir la possibilitat de transmetre les autoritzacions de manera immediata pot evitar el desistiment d'aquests projectes, molts dels quals estan a punt d'arribar a fites de connexió que els farien

perdre el punt de connexió si no avancen en la tramitació.

I també es preveuen mesures urgents per incentivar projectes estratègics com el desplegament de les línies elèctriques, especialment les de transport, i el foment de les centrals hidroelèctriques reversibles.

VI

L'article 1 incorpora una sèrie de canvis al Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, per incloure les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries al seu àmbit d'aplicació, i deixa clar el procediment que cal aplicar tant a les bateries híbrides amb instal·lacions renovables com a les independents. Així mateix, es produeixen algunes modificacions tendents a accelerar el procediment de tramitació per tal d'augmentar la potència instal·lada tant renovable com de bateries, i així dotar de més capacitat i resiliència el servei de subministrament elèctric. També conté mesures per al foment de la generació distribuïda i es regula la implantació de renovables en zones de regadiu.

L'article 2 inclou modificacions a la normativa urbanística, amb el mateix objectiu d'actualitzar-la amb la incorporació de les centrals d'emmagatzematge, per donar claredat i seguretat al procediment d'autorització urbanística per a aquest tipus de centrals. Es fa necessari incorporar aquesta regulació de manera urgent, per tal d'aconseguir la implantació d'instal·lacions de bateries de manera ràpida i dotar així de més resiliència el subministrament elèctric català, protegint-lo davant de possibles noves incidències a la xarxa elèctrica com la del passat 28 d'abril.

L'article 3 estableix la possibilitat d'instal·lar renovables de manera àgil en obres i actuacions hidràuliques, per tal de sumar potència renovable en una infraestructura gran consumidora d'energia elèctrica, de manera que els sistemes hídic i elèctric guanyin en flexibilitat i seguretat. En aquesta mateixa línia, s'amplia el termini de les concessions per a centrals hidroelèctriques reversibles fins als 50, o fins als 75 anys quan sigui imprescindible per a l'amortització de les obres.

L'article 4 introdueix modificacions normatives a la Llei 18/2008 de garantia i qualitat del subministrament elèctric, destinades a accelerar la tramitació de línies quan es tracta de canvis i actualitzacions necessaris i de menys impacte, i regula la situació de denegació d'accés i connexió, permetent a la Direcció General d'Energia de manera expressa poder demanar a les distribuïdores informació referent a les sol·licituds d'accés i connexió.

L'article 5 modifica el Decret Llei 24/2021 per introduir un canvi destinat a facilitar l'activació dels autoconsums col·lectius, i també reforma la Taula de Diàleg Social de les Energies Renovables per acostar-la més al territori. Així mateix, estableix un mandat de formulació del Pla territorial sectorial de les renovables en un període màxim de 6 mesos, i modifica el termini existent.

L'article 6 modifica la Llei de residus per afavorir les instal·lacions de valorització energètica en instal·lacions que eliminin els residus per valorització en els mateixos centres de producció.

L'article 7 modifica el text refós de la Llei municipal i de règim local per dotar de competències els municipis en matèria de transició energètica en general i de comunitats energètiques en particular.

L'article 8 modifica la Llei catalana de canvi climàtic per aclarir que els elements accessoris al punt de recàrrega però necessaris per al seu funcionament també estan sotmesos al règim de declaració responsable.

La disposició addicional primera aborda la regulació urbanística de les línies elèctriques de transport competència de la Generalitat de Catalunya.

La disposició addicional segona regula el supòsit de la renovació d'elements de les instal·lacions de la xarxa de transport o distribució elèctrica.

La disposició addicional tercera estableix regles per facilitar la implantació de renovables, emmagatzematge i línies elèctriques en zones de protecció de la xarxa viària.

La disposició transitòria primera regula l'aplicació del Decret Llei a plantes solars fotovoltaïques en espais de regadiu, i aclareix que a les instal·lacions que hagin iniciat la tramitació administrativa o tinguin dret d'accés i connexió no els són aplicables les limitacions a implantació de solar en regadius introduïdes als apartats 3 i 4 de l'article 1 del present Decret Llei.

La disposició transitòria segona regula el règim d'aplicació dels canvis introduïts en relació amb la participació local en projectes d'energies renovables, de forma que projectes que ja han fet aquest tràmit amb el règim actual, o que no l'han fet perquè fins ara no estaven obligades a fer-lo però ja han sortit a informació pública, no l'hagin de tornar a fer.

En ús de l'autorització concedida per l'article 64 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya;

De conformitat amb l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern;

A proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Article 1

Modificació del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables

Es modifica el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, en els termes següents:

1.1 Es modifica l'apartat 1 de l'article 6, que passa a tenir la redacció següent:

«6.1 Aquest capítol és aplicable a les instal·lacions següents, situades sobre el terreny en sòls classificats com a no urbanitzables o sobre sòls antropitzats, que són sòls degradats i transformats però abandonats per l'activitat que en va provocar la transformació, sempre que estiguin en el règim del sòl no urbanitzable:

»a) Parcs eòlics: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de la força del vent, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, amb autoconsum o sense, constituïdes per un aerogenerador o una agrupació d'aquests interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o distribució d'energia elèctrica. Formen part també del parc eòlic les infraestructures d'evacuació elèctrica, la subestació del parc i els accessos de nova construcció o la modificació dels que ja existeixen.

»b) Plantes solars fotovoltaïques: instal·lacions de producció d'electricitat a partir de l'energia solar mitjançant l'efecte fotoelèctric, amb autoconsum o sense, d'una potència superior a 500 kW i inferior o igual a 50 MW, constituïdes per un conjunt de mòduls destinats a la captació de l'energia solar interconnectats elèctricament i amb un únic punt de connexió a la xarxa de transport o de distribució d'energia elèctrica. Formen part també de la planta solar fotovoltaïca els inversors, la subestació de la planta, les infraestructures d'evacuació elèctrica i els accessos de nova construcció o la modificació dels que ja existeixen.

»c) Les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries híbrides amb les instal·lacions de les lletres a i b.»

1.2 S'afegeix l'apartat 5 de l'article 6 amb la redacció següent:

En el cas de les persones titulars dels permisos d'accés d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que hibridin aquestes instal·lacions mitjançant la incorporació de mòduls d'emmagatzematge electroquímic, sempre que aquest emmagatzematge se situï dins de la poligonal definida pel projecte de generació original i aquesta disposi d'un tràmit ambiental favorable, l'òrgan substantiu consultarà a l'òrgan ambiental la necessitat o no del tràmit d'avaluació d'impacte ambiental simplificada en els termes de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, per a la incorporació de l'emmagatzematge. Pel que fa al tràmit urbanístic, és d'aplicació l'article 59 del Decret 64/2014, i és preceptiu l'informe de la Comissió Territorial d'Urbanisme.»

1.3 Es modifica el paràgraf e, de l'apartat 1 de l'article 9, amb el contingut següent:

«e) La no afectació significativa a sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat en espais agraris de secà ni l'afectació d'espais agraris de regadiu, amb les excepcions que estableix l'apartat 2 d'aquest article.»

1.4 S'afegeix el text següent a l'apartat 2 de l'article 9, amb el contingut següent:

«Són també zones incompatibles amb la implantació de plantes solars fotovoltaïques els espais agraris de regadiu que actualment ja s'estan regant, o que properament es començaran a regar perquè ja disposen de les infraestructures i les instal·lacions fetes, excepte que sigui per a autoconsum amb o sense excedents o projectes als quals s'aplica la tramitació d'urgència segons l'article 14 *bis* del Decret Llei 16/2019, i que es connectin a la xarxa de distribució.

Són igualment zones incompatibles aquells espais agraris inclosos en projectes d'implantació de nous regadius o de transformació dels que ja existeixen, llevat que sigui d'aplicació algun dels supòsits següents:

CVE-DOGC-A-25302006-2025

- a) Que es tracti de projectes de generació renovable en règim d'autoconsum amb o sense excedents o projectes als quals s'aplica la tramitació d'urgència segons l'article 14 *bis* i que es connectin individualment a la xarxa de distribució.
- b) Que l'espai agrari reservat per al regadiu al qual pertanyi l'espai en qüestió sigui superior a l'espai regable d'acord amb la dotació d'aigua atorgada i que la ocupació proposada no n'afecti el ple desenvolupament prenent com a referència els valors que fixi el Departament competent en matèria de regadius en el termini màxim de tres mesos i que poden ser modificats pel mateix Departament.
- c) Que la persona promotora de la planta solar fotovoltaica aportï mesures compensatòries que permetin aplicar l'aigua disponible per a l'àmbit que cal ocupar a nous espais propers no inclosos en l'àmbit del regadiu.
- d) Quan es tracti d'espais agraris delimitats dins d'un àmbit de regadiu des de fa 10 anys o més però no s'hagin desenvolupat d'acord amb les dades registrades pel Departament responsable de la competència en regadius o que tot i haver-se desenvolupat no han tingut activitat agrària de regadiu segons les declaracions agràries (DUN) en els darrers 5 anys.
- e) Que es tracti de plantes fotovoltaïques en la superfície de basses de reg o altres infraestructures artificials que formin part de les infraestructures de regadiu. En aquests supòsits, les plantes fotovoltaïques només estan sotmeses a autorització energètica i queden exemptes de la tramitació ambiental i urbanística.»

1.5 Es modifica l'article 9.3, que queda redactat amb el text següent:

«9.3. A l'efecte d'aquest Decret llei, les restriccions sobre els espais agraris de regadiu s'han de regir pel que estableix l'apartat 9.2 i per als espais agraris de secà tenen la consideració de sòls de valor agrològic alt i d'interès agrari elevat els sòls de les classes I, II, III i IV que estableix el sistema d'avaluació de sòls de classes de capacitats agrològiques que consta a la informació cartogràfica oficial de Catalunya. En aquestes classes de sòl, la implantació de plantes solars fotovoltaïques ha de tenir en compte els criteris següents:

a) En sòls de classe de capacitat agrològica III i IV de secà, es limita l'ocupació de la totalitat dels projectes aprovats a un màxim del 10 % de la superfície agrícola de secà del terme municipal.

b) En sòls de classe de capacitat agrològica I i II de secà, no s'admet, llevat dels supòsits següents:

1r. Quan es tracti de plantes destinades a l'autoconsum que s'ubiquin a terrenys adjacents al punt de subministrament. S'entenen per adjacents aquells terrenys pròxims, sense perjudici que entremig hi hagi un camí, una carretera o qualsevol altre element de domini públic.

2n. Quan es tracti de plantes incloses en projectes d'investigació i recerca que tinguin la participació de centres de recerca o universitats amb finalitats experimentals, sempre que la seva ocupació no sigui superior a 10 ha.

3r. Quan es tracti d'instal·lacions solars ubicades sobre conreus que compleixin els requisits següents:

En el cas de conreus llenyosos, que les plantes fotovoltaïques disposin d'una estructura que situï les plaques per sobre de les plantes, de manera que no impedeixin les pràctiques normals del conreu ni la mecanització i sempre que tinguin en compte la influència de l'ombra que projecten les plaques.

En el cas de conreus herbacis i hortícoles, quan la distància entre les plaques sigui la necessària per a la mecanització o gestió del conreu, i sempre que tinguin en compte la influència de l'ombra que hi projecten les plaques.

4t. Quan, d'acord amb l'anàlisi d'afectacions agràries que ha d'aportar la persona promotora del projecte i que ha de validar el departament competent en matèria d'espais agraris, es justifiqui que la dimensió de l'espai classificat amb classe de capacitat agrològica I o II no permet una explotació agrícola viable i que s'adoptin les mesures compensatòries per la pèrdua de producció de la superfície ocupada per la planta fotovoltaica. La potència fotovoltaica ubicada a classe I i II no pot superar els 5 MW. Els terrenys conreables amb declaració única agrària es presumeixen, a l'efecte d'aquest apartat i pel que fa a classe agrològica I i II, com de valor agrícola i susceptibles de ser explotats agrícolament.

c) En sòls de regadiu es poden proposar projectes que combinin la producció agrícola i la producció solar fotovoltaica que compleixin els paràmetres determinats per la Instrucció tècnica que estableix els criteris d'agrovoltisme a Catalunya de la Direcció General d'Agricultura i Ramaderia. Per al seguiment d'aquesta ocupació cal crear una comissió mixta d'agrovoltisme en regadius integrada per representants de les comunitats de regants, del sector fotovoltaic i dels departaments competents en matèria d'agricultura i de regadius i d'energia.»

1.6. S'afegeix l'apartat 5 a l'article 9, amb la redacció següent:

CVE-DOGC-A-25302006-2025

«L'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya ha d'augmentar les cates sobre el terreny per tenir el plànol de classes de capacitat agrícoles del territori català mapejat i actualitzat tant en secà com en regadiu».

1.7 Es modifica l'article 9 *bis*, que passa a tenir la redacció següent:

« *Mesures de millora de l'acceptació social dels projectes d'energies renovables*

9 *bis* 1. En els projectes de parcs eòlics de potència superior a 10 MW i plantes solars fotovoltaïques de potència superior a 5 MW, situats a terra i en sòl no urbanitzable, la persona promotora ha d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que ha fet una presentació pública del projecte a la ciutadania del municipi o municipis sobre els quals es projecta la instal·lació solar o eòlica, incloses les subestacions elèctriques i els accessos i les línies d'evacuació.

Durant aquesta presentació o presentacions públiques hi ha un torn obert de paraules per al públic assistent, que ha de tenir rèplica oral per part de la persona promotora. Així mateix s'ha de posar a l'abast dels qui ho sol·licitin la documentació del projecte disponible en aquell moment i obrir un canal virtual de contacte, com ara un correu electrònic o formulari web al qual puguin adreçar-se les persones empadronades als municipis on s'ubiqui el projecte.

A partir d'aquest acte o actes de presentació i de les comunicacions hagudes, la persona promotora o l'empresa encarregada del procés de presentació pública ha d'elaborar un informe en què es valori l'acceptació social del projecte per part dels veïns del lloc, que ha d'entregar a l'òrgan substantiu conjuntament amb l'acreditació d'haver fet l'acte o actes de presentació del projecte.

En el cas d'hibridació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateries, a l'efecte de l'aplicació d'aquest article no es computa la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge.

»9 *bis* 2. En els projectes esmentats a l'apartat anterior, amb anterioritat a l'obtenció de l'autorització administrativa d'explotació, la persona promotora ha d'acreditar que ha fet, en el moment de tramitació posterior a la informació pública que consideri oportú, una oferta de participació local.

L'oferta de participació local consisteix a oferir la possibilitat de participar, com a mínim en un import del 20 % del pressupost d'execució per contracte (PEC), a la propietat del projecte o al seu finançament, a les persones físiques (directament o a través d'una societat vehicle que les agrupi) i a persones jurídiques, públiques o privades, radicades en zones elegibles a cada fase de participació. En el cas que a l'oferta de participació local hi inverteixi una empresa energètica pública en la qual l'Administració pública tingui una participació majoritària, i aquesta tingui un àmbit d'actuació supramunicipal, s'entén complert el requisit de presència local sempre que la planta s'ubiqui en una zona que estigui dins el seu àmbit d'actuació.

L'oferta de participació local es fa en 2 fases, en què s'amplia la zona elegible si no s'arriba a cobrir el % de participació ofert en la primera fase, i que s'estructura de la manera següent:

Primera fase: l'oferiment de participació local s'adreça exclusivament a les persones físiques o jurídiques radicades en el municipi o municipis on s'ubiqui el projecte de generació o municipi, exclosos els accessos i les línies d'evacuació.

Segona fase: s'obre almenys 14 dies naturals després de l'inici de la primera fase, adreçada a persones físiques o jurídiques radicades a la comarca o comarques a què pertanyi el municipi o municipis on s'ubiqui el projecte de generació o a municipis limítrofs al municipi o municipis on s'ubiqui el projecte, exclosos els accessos i les línies d'evacuació.

La persona promotora pot fer, de manera voluntària, l'obertura de la participació local més enllà de l'àmbit comarcal o de municipis limítrofs en cas que ho desitgi, en una fase posterior a l'inici de la segona.

» 9 *bis* 3. En el cas de les persones físiques, han d'estar empadronades en el municipi elegible, o tenir un habitatge en propietat o lloguer o tenir el seu centre de treball a la zona elegible a la fase de participació que correspongui. Es requereix una antiguitat mínima de dos anys, excepte en el cas de l'empadronament, que no exigeix antiguitat.

En el cas de les persones jurídiques, han de complir algun dels requisits següents:

a) Tenir el domicili social en una zona elegible amb una antiguitat mínima de 2 anys.

b) Tenir la consideració de comunitats ciutadanes d'energia segons la normativa europea i les disposicions que la desenvolupin, sempre que un mínim de 25 dels seus socis compleixin els requisits que estableix l'apartat 3 d'aquest article. Tenen aquesta consideració les cooperatives de consumidors i usuaris d'energies renovables que compleixin els requisits que estableix la normativa esmentada.

CVE-DOGC-A-25302006-2025

» 9 bis 4. En el cas que el projecte es vehiculi a través d'una societat mercantil, el mínim del 20 % de la propietat del projecte s'ha d'entendre com el 20 % de la societat vehicular. En el supòsit que un mateix projecte estigui vehiculat en diverses societats, l'obertura a la participació local no pot ser inferior al 20 % del total del valor nominal del conjunt de les accions o participacions de les societats vehiculars que integren el projecte.

Les condicions econòmiques de participació al projecte han de ser condicions de mercat i s'han d'ajustar als rangs de rendibilitat que ofereixin en plataformes de participació en projectes renovables de característiques similars al projecte de què es tracti.

» 9 bis 5. Les persones físiques o jurídiques a les quals s'ofereixi participar en el mínim del 20 % de la propietat o el finançament del projecte d'acord amb aquest article no hi poden tenir una participació major al 10 % de l'import de l'oferiment de participació.

» 9 bis 6. La presentació pública inicial del projecte s'ha de comunicar amb una antelació prèvia d'almenys 10 dies naturals als ajuntaments dels municipis a què fa referència l'apartat 2 indicant el lloc i la data de presentació; així mateix, aquesta informació sobre l'acte de presentació s'ha de publicar en dos mitjans de comunicació locals, almenys 5 dies naturals abans de l'acte.

» 9 bis 7. Resten exemptes de l'acte de presentació inicial i de l'oferta de participació local:

a) Les entitats considerades comunitats d'energia renovable segons la normativa europea i les disposicions reglamentàries quan desenvolupin projectes en el seu àmbit territorial d'actuació.

b) Les entitats considerades comunitats ciutadanes d'energia, segons la normativa europea i les disposicions que la desenvolupin, sempre que un mínim de 50 dels seus socis compleixin els requisits que estableix l'apartat 3 d'aquest article. Tenen aquesta consideració les cooperatives de consumidors i usuaris d'energies renovables que compleixin els requisits que estableix la normativa esmentada.

c) Els projectes de potència igual o inferior a 10 MW promoguts per persones físiques o jurídiques amb domicili al municipi on es desenvolupa la instal·lació amb una antiguitat mínima de 2 anys.

d) Els projectes associats a un contracte d'adquisició de com a mínim un 50 % de l'energia produïda a un mínim de 7 anys des de la posada en servei entre la persona promotora i un subministrament elèctric ubicat a la comarca on s'instal·li el projecte. No s'aplica aquesta exempció quan es tracti de contractes bilaterals intragrup d'aquells grups energètics integrats verticalment que tinguin la consideració d'operadors dominants en els sectors energètics en, com a mínim, una de les seves activitats.

e) Els projectes que facin al municipi o municipis on s'ubiqui el projecte una instal·lació o instal·lacions d'autoconsum de com a mínim el 5 % de la potència de la instal·lació de generació, en règim de coïncursió amb les persones radicades al municipi, de forma que per cada euro aportat per les persones del municipi, la persona promotora porti almenys la mateixa quantitat a fons perdut. La instal·lació ha de ser gestionada per l'Ajuntament, una comunitat energètica local o qualsevol altre mecanisme de participació ciutadana que resulti adient.»

1.8 Es modifica l'article 12, que passa a tenir la redacció següent:

« Intervencions administratives necessàries per a la implantació dels parcs eòlics i les plantes solars fotovoltaïques

12.1 L'autorització dels parcs eòlics i de les plantes solars fotovoltaïques requereix la intervenció dels departaments competents en matèria d'energia, d'urbanisme, de paisatge i de medi ambient.

12.2 Les intervencions administratives descrites es porten a terme mitjançant un procediment conjunt que es gestiona des de la Finestreta Única Empresarial i que integra:

a) Des de la vessant energètica, l'autorització administrativa prèvia i de construcció del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaïca.

b) Des de la vessant urbanística i paisatgística, l'aprovació d'un projecte d'actuació específica d'interès públic en sòl no urbanitzable.

c) Des de la vessant ambiental, l'avaluació d'impacte ambiental del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaïca, quan sigui exigible d'acord amb el que estableix la normativa bàsica en la matèria.

d) Des de la vessant socioeconòmica, la oferta de participació local del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaïca, quan sigui exigible d'acord amb el que estableix la normativa bàsica en la matèria.

Les unitats competents dels diferents procediments poden encarregar a l'Oficina de Gestió Empresarial la

CVE-DOGC-A-25302006-2025

realització de diferents tasques de prestació de servei dintre de cadascuna de les intervencions administratives previstes en aquest Decret Llei, en els termes que estableix la normativa de facilitació de l'activitat econòmica.

12.3 La intervenció administrativa s'ha de fer sobre el conjunt del projecte, que inclou també, entre d'altres, la línia elèctrica d'evacuació, la subestació del parc o la planta i els vials d'accés i de servei.

12.4 En el cas de sol·licituds per a un projecte híbrid que combini les tecnologies fotovoltaica, eòlica o d'emmagatzematge, es fa una tramitació conjunta, tenint en compte els criteris dels articles 7 al 9 d'aquest Decret Llei i, en cas que correspongui, s'obté una única autorització conjunta.»

1.9 Es modifica l'article 14.3, que passa a tenir la redacció següent:

«14.3. Per poder sol·licitar la declaració d'utilitat pública juntament amb l'autorització energètica i la declaració d'impacte ambiental, la persona promotora ha d'acreditar que disposa, com a mínim, de l'acord amb els propietaris del 85 % de la superfície privada ocupada pel parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o la instal·lació híbrida d'emmagatzematge amb bateries. En cas contrari, la declaració d'utilitat pública s'ha de sol·licitar un cop obtinguda l'autorització energètica. A l'efecte del percentatge anterior, no computa la superfície ocupada pels accessos i les línies d'evacuació.»

1.10 S'afegeix l'article 14.4, amb el següent redactat:

«Les instal·lacions necessàries per a la implantació efectiva d'instal·lacions d'autoconsum amb excedents, com ara línies d'evacuació, centres de transformació o de seccionament o subestacions, es poden declarar d'utilitat pública i interès públic a efectes expropiatoris en l'acord d'autorització o mitjançant un acord específic».

1.11 Es modifica l'article 14 bis, que passa a tenir la redacció següent:

«Tramitació d'urgència

1. Es declaren d'urgència per raons d'interès públic els procediments d'autorització de projectes de generació mitjançant energies renovables que siguin competència de l'Administració de la Generalitat, de potència igual o inferior a 5 MW connectats a la xarxa elèctrica de distribució de tensió igual o inferior a 25 kV o que estiguin destinats a l'autoconsum d'establiments industrials.

2. També es declaren d'urgència per raons d'interès públic els procediments d'autorització de projectes de generació mitjançant energies renovables ubicats a espais artificialitzats o degradats no urbanitzables.

A l'efecte d'aquest apartat, s'entenen com a espais artificialitzats o degradats aquells espais en sòl no urbanitzable que ja estiguin o hagin estat utilitzats per altres activitats humanes, com ara embassaments, basses, canals de rec, ports i aeroports, antics abocadors o pedreres, antigues àrees de peatges de carreteres o altres infraestructures similars.»

1.12 Es modifiquen els apartats 1, 2 i 5 de l'article 15, que passen a tenir la redacció següent:

«15.1 L'òrgan competent en matèria d'energia i els òrgans competents en matèria d'agricultura, paisatge, medi ambient, urbanisme i cultura han de comprovar, en el termini d'un mes, la suficiència i la idoneïtat de la documentació aportada per la persona promotora. Si no hi ha resposta en el termini previst, s'entén que els òrgans competents no s'hi oposen i es pot continuar la tramitació. En cas de rebre una petició d'esmena o millora, l'òrgan competent en matèria d'energia ha de recollir totes les peticions i les ha de traslladar a la persona promotora, d'acord amb la normativa general de procediment administratiu. En donar resposta a la suficiència i la idoneïtat de la documentació aportada, l'òrgan ambiental ha de comunicar a l'òrgan competent en matèria d'energia la llista d'entitats i administracions que s'han de consultar a l'efecte de l'avaluació d'impacte ambiental.

L'òrgan competent en matèria d'energia ha de traslladar la resposta de la persona promotora als òrgans competents descrits al paràgraf anterior perquè es pronunciïn en un termini de quinze dies sobre si la documentació és adequada i suficient per a l'inici de la informació pública. En cas que dins aquest termini es rebi alguna observació, l'òrgan competent en matèria d'energia l'ha de traslladar a la persona promotora perquè hi doni resposta. Aquestes observacions han de tractar exclusivament els aspectes sobre els quals faci referència la petició d'esmena o millora inicial, i no es poden fer noves peticions d'informació alienes a aquesta primera sol·licitud, per tal que no hi hagi dilacions en el procediment. Les administracions resten obligades a fer tots els requeriments de manera exhaustiva des de l'inici de la tramitació. En el supòsit que, un cop superat el termini de quinze dies, no consti resposta dels òrgans competents, l'òrgan substantiu pot continuar la tramitació d'acord amb l'apartat 15.2.

15.2 Un cop esmenades totes les deficiències, l'òrgan competent en matèria d'energia inicia el tràmit d'informació pública durant un període de trenta dies o de seixanta dies si es tracta d'un projecte ubicat a una zona on resulti d'aplicació l'Estatut dels municipis rurals, aprovat per la Llei 8/2025, de 30 de juliol. L'anunci

CVE-DOGC-A-25302006-2025

d'informació pública ha de detallar que té efectes sobre els procediments administratius següents: el procediment per a l'obtenció de l'autorització administrativa prèvia i de construcció del parc eòlic, la planta solar fotovoltaica o instal·lació híbrida d'emmagatzematge mitjançant bateries i, si escau, per a la seva declaració d'utilitat pública; el procediment per a l'autorització del projecte d'actuació específica d'interès públic en sòl no urbanitzable, i el procediment d'avaluació d'impacte ambiental del projecte del parc eòlic o de la planta solar fotovoltaica.»

«15.5 El departament competent en matèria d'energia, en el termini de 15 dies, ha de traslladar les al·legacions i els informes rebuts en els tràmits d'audiència, consulta i informació pública i les respostes de la persona promotora als ajuntaments afectats perquè, en el termini de quinze dies o de trenta dies si es tracta d'un projecte ubicat a una zona on resulti d'aplicació l'Estatut dels municipis rurals, puguin formular les seves observacions.»

1.13 Es modifica l'apartat 1 de l'article 19, que queda redactat de la següent manera:

«La persona promotora d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica resta obligada a restituir els terrenys al seu estat original en finalitzar l'activitat. Amb la finalitat d'assegurar el compliment de l'obligació, ha de constituir una garantia suficient, per alguna de les formes admeses en la legislació de contractes del sector públic, a disposició del Departament competent en matèria d'urbanisme. La resolució que aprovi el projecte d'actuació específica corresponent n'ha de fixar l'import i el termini per constituir-la. L'import de la garantia es fixa considerant el cost real del desmantellament. Aquesta garantia consta en l'autorització substantiva en matèria d'energia.

En el cas que s'afegeixi una instal·lació d'emmagatzematge a un parc solar o eòlic que ja hagi dipositat la garantia de desmantellament, l'import d'aquest s'ha d'actualitzar en el tràmit d'informe preceptiu de la Comissió Territorial d'Urbanisme i incorporar el cost de desmantellament de la instal·lació d'emmagatzematge.»

1.14 Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 21, que passa a tenir la redacció següent:

«21.1 Tant l'autorització administrativa prèvia com la de construcció, com l'autorització d'explotació d'un parc eòlic o una planta solar fotovoltaica es poden transmetre amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent en matèria d'energia.

La transmissió d'accions o participacions de la societat titular de l'autorització no requereix autorització prèvia.

La sol·licitud de transmissió d'autoritzacions ha d'anar acompanyada de la documentació següent:

Documentació que permeti acreditar la capacitat legal, tècnica i econòmica en els termes que estableix la legislació bàsica del sector elèctric.

Declaració de la persona titular de l'autorització en què manifesti la seva voluntat de transmetre l'autorització a favor de la persona adquirent o escriptura pública de transmissió de titularitat.»

«21.3 La resolució sobre la transmissió de l'autorització es dicta i notifica en el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data de presentació de la sol·licitud. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi resolt, la sol·licitud s'entén denegada. En cas que ja s'hagi aprovat el projecte d'actuació específica, l'eficàcia de la resolució queda condicionada a la constitució de la fiança a què fa referència l'article 19.

La transmissió de la titularitat comporta l'obligació de modificar la titularitat de l'aval constituït com a garantia de l'accés i connexió a la xarxa elèctrica.»

1.15 Es modifica l'article 23.1, que passa a tenir la següent redacció:

«23.1 Les modificacions de parcs eòlics i de plantes solars fotovoltaïques ja autoritzades, independentment de si estan ja construïts o no ho estan, poden obtenir l'autorització administrativa de construcció sense requerir una nova autorització administrativa prèvia quan es compleixin totes les condicions següents:

a) Les modificacions no siguin objecte d'una avaluació ambiental ordinària d'acord amb el que estableix l'article 7.1 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

b) Els terrenys afectats per la instal·lació de producció després de les modificacions no excedeixin la poligonal definida en el projecte autoritzat o, si l'excedeixen, no requereixin expropiació forçosa i comptin amb compatibilitat urbanística.

c) La potència instal·lada, després de les modificacions, no excedeixi en més del quinze per cent la potència definida en el projecte original. L'anterior s'entén sense perjudici de les implicacions que, si escau, pugui tenir aquest excés de potència a efecte dels permisos d'accés i connexió, d'acord amb el que estableix la disposició addicional catorzena del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de

CVE-DOGC-A-25302006-2025

transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

d) Les modificacions no suposin un canvi en la tecnologia de generació.

e) Les modificacions no suposin alteracions de la seguretat tant de la instal·lació principal com de les seves instal·lacions auxiliars en servei.

f) No es requereixi declaració, en concret, d'utilitat pública per a la realització de les modificacions que es preveuen.

g) Les modificacions no produeixin afeccions sobre altres instal·lacions de producció d'energia elèctrica en servei.

23.1.bis En relació amb les modificacions de línies d'evacuació, poden obtenir autorització administrativa de construcció sense necessitat d'una nova autorització administrativa prèvia quan es compleixin totes les condicions següents:

a) Les modificacions no siguin objecte d'una avaluació ambiental ordinària, d'acord amb el que estableix l'article 7.1 de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

b) Les modificacions no provoquin canvis que excedeixin les condicions que estableix l'autorització administrativa prèvia i la declaració d'impacte ambiental.

c) Les modificacions no comportin alteracions de la seguretat ni de la instal·lació principal ni de les instal·lacions auxiliars en servei.

d) No sigui exigible la declaració, en concret, d'utilitat pública per a l'execució de les modificacions que es preveuen.»

1.16 Es modifica l'article 23.2, que passa a tenir la següent redacció:

«23.2 Únicament caldrà obtenir l'autorització d'explotació, prèvia acreditació del compliment de les condicions de seguretat de les instal·lacions i de l'equip associat, quan les modificacions compleixin simultàniament les característiques següents:

a) Que no es trobin dins l'àmbit d'aplicació de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

b) Que no suposin un increment superior al deu per cent de la potència de la instal·lació. Les reduccions de potència es consideren modificacions no substancials a tots els efectes.

c) Que no suposin alteracions de la seguretat tant de la instal·lació principal com de les seves instal·lacions auxiliars en servei.

d) Que no es requereixi declaració en concret d'utilitat pública per a la realització de les modificacions que es preveuen.

e) Les modificacions de línies elèctriques de tensió igual o inferior a 66 kV o el corresponent centre de mesura que no provoquen canvis de servitud sobre el traçat o que, en cas que en provoquin, s'han fet de mutu acord amb les persones afectades i s'ha adjuntat una relació d'organismes o corporacions oficials i empreses de servei públic afectats per la instal·lació, amb descripció de l'afectació i dels béns o drets afectats i els documents que acreditin fefaentment l'obtenció de permisos, llicències o autoritzacions atorgades pels organismes, corporacions oficials o empreses de servei públic afectats. En cas que els permisos esmentats continguin condicionants, la persona titular ha de fer constar l'acceptació d'aquests. També ha d'aportar els plànols *as-built* i una imatge comparativa de la modificació tal com estava prevista inicialment i amb la modificació introduïda.

f) Les modificacions de línies que impliquin la substitució de suports o conductors per deteriorament o trencament, sempre que es mantinguin les condicions del projecte original.»

1.17 S'eliminen els articles 23.4, 23.5 i 23.6.

1.18 S'afegeix l'article 24, que té la següent redacció:

« *Regulació sobre comunitats energètiques*

24.1 Es consideren comunitats energètiques les comunitats d'energies renovables i les comunitats ciutadanes d'energia definides en la normativa europea i estatal d'aplicació i la normativa que la desenvolupi. Aquestes comunitats són declarades d'utilitat pública.

CVE-DOGC-A-25302006-2025

24.2 Es crea el Registre de comunitats energètiques. Aquest Registre depèn del Departament competent en matèria d'energia.

24.3 Les comunitats energètiques s'han d'inscriure en aquest Registre mitjançant una declaració responsable sobre el compliment dels requisits establerts per aquests en la normativa vigent. L'òrgan competent pot sol·licitar i verificar la informació necessària per acreditar el compliment dels requisits que estableix la normativa.

24.4 Les administracions públiques i entitats del sector públic poden constituir de forma directa drets de superfície, concessions o autoritzacions de domini públic sobre el patrimoni de la seva titularitat a favor de les comunitats energètiques en existir un interès general.»

1.19 S'afegeix una disposició addicional, la quarta:

«Disposició addicional quarta

Règim d'intervenció administrativa de les modificacions de les activitats derivades de la implementació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats

La implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries associades a les activitats que disposen d'autorització ambiental o de llicència ambiental d'acord amb la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats, té la consideració de modificació no substancial sense conseqüències per a les persones ni per al medi ambient a l'efecte d'aquesta norma. Aquestes modificacions han de figurar a les actes d'inspecció ambiental o de control periòdic.»

1.20 S'afegeix una disposició addicional, la cinquena:

«Disposició addicional cinquena

Instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independent mitjançant bateries

1. Les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independents mitjançant bateries (*stand-alone*) s'autoritzen seguint el procediment que estableix el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, o norma que el substitueixi.

2. L'avaluació ambiental del projecte efectuada en el procediment d'autorització energètica té la consideració d'informe sectorial en el procediment urbanístic, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte.»

1.21 S'afegeix una disposició addicional, la sisena:

« Disposició addicional sisena

Repotenciació d'instal·lacions de producció en servei

En el supòsit de repotenciacions per una quantia inferior al 25 % addicional de la potència instal·lada originàriament, els terminis de tramitació substantius i ambientals es redueixen a la meitat.»

1.22 S'afegeix una disposició addicional, la setena:

« Disposició addicional setena

Estructura territorial de l'Institut Català d'Energia

Es dota l'Institut Català d'Energia d'estructura territorial que ha de treballar en coordinació amb els serveis territorials del Departament competent en matèria d'energia per tal de donar continuïtat a les tasques portades a terme per la xarxa d'oficines comarcals de transició energètica subvencionada per l'Institut Català d'Energia, amb l'objectiu de donar suport als ens locals i a les comunitats energètiques en el desplegament del PLATER i en altres projectes de transició energètica, garantint la representativitat comarcal.»

1.23 S'afegeix un apartat addicional, el 7, a l'annex 3:

«7. En cas de parcs solars o eòlics en què sigui necessari fer estudis complets de cicle anual de fauna i no sigui possible avançar en la tramitació sota l'assumpció del risc per part del promotor amb resultats parcials, els resultats dels estudis no es requereixen fins al moment previ al tràmit d'informació pública del projecte.»

Article 2

Modificació del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

CVE-DOGC-A-25302006-2025

Es modifica el text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, en els termes següents:

2.1 Es modifica el títol de l'article 9 *bis* i l'apartat 1.b de l'article 9 *bis* i s'hi afegeixen dos apartats, l'1 *bis* i l'1 *ter*, amb el text següent:

«Normes d'aplicació directa sobre instal·lacions per a l'aprofitament d'energies renovables, instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries, carregadors de vehicles elèctrics, generació de biogàs i la rehabilitació d'edificacions

b) Als espais de les parcel·les en sòl urbà no ocupats per les edificacions i altres construccions auxiliars d'aquestes, quan les instal·lacions es destinin a augmentar l'autoconsum renovable de l'edificació i no superin el metre d'alçada des de la rasant del sòl. Sens perjudici d'això, en el cas de construccions amb tipologia d'edificació aïllada o equipaments, les instal·lacions poden tenir una alçada màxima de 4 metres sempre que la seva implantació respecti les distàncies que estableix el planejament a límits de finca.»

«1 *bis*. En les zones que el planejament urbanístic destini a usos industrials, logístics o d'activitat econòmica s'admeten, amb informe dels organismes competents en matèria de riscos, sense necessitat de modificar el planejament, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries, els carregadors de vehicles elèctrics i les instal·lacions de producció d'energies renovables d'autoconsum, que han de respectar la normativa sectorial aplicable. Addicionalment, les instal·lacions eòliques d'autoconsum han de respectar la distància mínima de 500 metres amb el límit del sòl urbà residencial.»

«1 *ter* En el cas d'instal·lacions eòliques, l'alçada màxima dels aerogeneradors està determinada exclusivament per les servituds aeronàutiques aplicables. No resulten d'aplicació les previsions contingudes a la normativa urbanística vigent pel que fa a l'alçada de les edificacions i instal·lacions. A aquest efecte, cal obtenir l'informe favorable de l'organisme competent en matèria de servituds aeronàutiques quan resulti d'aplicació.»

2.2. Es modifica la lletra *b* de l'apartat 5 *bis* de l'article 34, que resta redactat de la manera següent:

«b) Les instal·lacions de producció d'energia renovable amb una potència superior a 500 kW, estiguin o no connectades a les xarxes de transport o de distribució d'electricitat, i, sense límit de potència, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries independents o híbrides amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica, així com les seves infraestructures de connexió i auxiliars.»

2.3 Es modifica l'article 48 *bis*, que resta redactat de la manera següent:

«1. No obstant el que disposa l'article 48.1, s'autoritzen mitjançant l'aprovació d'un projecte d'actuació específica aquelles actuacions no previstes pel planejament territorial o urbanístic que comporten la implantació d'infraestructures relatives a un sistema urbanístic de serveis tècnics que estableixen les lletres *a* i *b* de l'apartat 5 *bis* de l'article 34.

Els projectes d'actuació específica tramitats segons el procediment d'autorització del Decret Llei 16/2019 sobre energies renovables i emmagatzematge han d'incloure totes les infraestructures annexes d'accés i d'evacuació i altres elements necessaris per a la implantació de la instal·lació. Es considera que els elements annexes a la instal·lació són admesos com a part integral del projecte, la implantació del qual preval sobre les limitacions que puguin existir respecte a aquests.

2. En relació amb les actuacions a què fa referència l'apartat 1, correspon al Departament competent en matèria d'urbanisme la instrucció íntegra del procediment d'aprovació del projecte en una sola fase quan afecti més d'un terme municipal. En aquest supòsit és preceptiu sol·licitar a les administracions municipals afectades que informin sobre l'actuació sol·licitada. Quan l'actuació faci referència a la implantació d'un parc eòlic o una planta solar fotovoltaica en els termes que regula el capítol 4 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre de 2019, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, l'aprovació del projecte s'ha de tramitar d'acord amb aquest Decret Llei.

3. El termini de vigència dels projectes d'actuació específica tramitats de conformitat amb el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables és de tres anys des de la notificació de la seva aprovació definitiva o, a petició raonada de la persona interessada, del termini superior que fixi la comissió territorial d'urbanisme competent ateses les circumstàncies concurrents.»

2.4 Es modifica la lletra *g* de l'apartat 3 de l'article 53, que resta redactat de la manera següent:

«g) Instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables, així com instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries.»

CVE-DOGC-A-25302006-2025

2.5 Es modifica l'apartat 1 de l'article 73, que resta redactat de la manera següent:

«Els òrgans competents per a l'aprovació inicial de les figures del planejament urbanístic poden acordar, amb la finalitat d'estudiar-ne la formació o la reforma, de suspendre la tramitació de plans urbanístics derivats concrets i de projectes de gestió urbanística i d'urbanització, com també de suspendre l'atorgament de llicències de parcel·lació de terrenys, d'edificació, reforma, rehabilitació o enderrocament de construccions, d'instal·lació o ampliació d'activitats o usos concrets i d'altres autoritzacions municipals connexes que estableixi la legislació sectorial. Tanmateix, no es pot adoptar la suspensió de la tramitació de llicències esmentada per a la implantació d'instal·lacions de producció d'energies renovables o d'emmagatzematge amb caràcter general per a tot el municipi.»

2.6. Es modifica la lletra o de l'apartat 1 de l'article 187, que resta redactat de la manera següent:

«o) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica, excepte les relatives a la instal·lació de panells solars fotovoltaics, així com les instal·lacions d'eòlica d'autoconsum en els termes que estableix l'article 9 bis.»

2.7 Es modifica l'apartat c de l'article 187.2, que resta redactat de la manera següent:

«c) Els actes a què fa referència l'article 187 bis, excepte els de les lletres g, h i i, que es duguin a terme en sòl no urbanitzable i urbanitzable no delimitat.»

2.8 Es modifica l'apartat h de l'article 187 bis, que queda redactat de la manera següent:

«h) Les instal·lacions de producció d'energia elèctrica mitjançant panells solars fotovoltaics i les instal·lacions d'eòlica d'autoconsum, en els termes que estableix l'article 9 bis.»

2.9 Es modifica l'apartat i de l'article 187 bis, que queda redactat de la manera següent:

«i) Les obres de connexió, substitució, sondatges de comprovació i reparació d'averies de les d'infraestructures de serveis tècnics a què fa referència la lletra a de l'article 34.5 bis, excepte les que estiguin subjectes al règim de declaració responsable que estableix la legislació de telecomunicacions, així com les línies elèctriques en subterrani per vorera fins a 25 metres sense creuaments de carrer, i línies elèctriques en aeri fins a 50 metres sense instal·lació de suports i sense creuaments de carrer.»

Article 3

Modificació del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre

3.1 S'afegeix un apartat, el 6, a l'article 26 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, amb el text següent:

« 6. A les parcel·les i recintes on s'ubiquen les obres i actuacions hidràuliques d'àmbit supramunicipal incloses a la planificació hidrològica i que no esgotin la seva funcionalitat en el terme municipal en el qual s'ubiquen, s'admet la implantació d'instal·lacions per a l'aprofitament de l'energia solar mitjançant captadors solars tèrmics o panells fotovoltaics, d'aerogeneradors per autoconsum, i per la producció i aprofitament de l'energia del biogàs obtingut en els processos de tractament i valorització dels fangs generats en les instal·lacions dels sistemes públics de sanejament en alta de les aigües residuals urbanes, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic i independentment de la qualificació urbanística del sòl o de l'alçada dels captadors, els panells o la planta, tot això sense perjudici de la normativa de seguretat aèria que resulti d'aplicació.»

3.2 S'afegeix una disposició addicional, la trenta-quatre, amb el contingut següent:

«*Termini concessional màxim dels aprofitaments d'aigua per a emmagatzematge hidràulic d'energia mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles*

El termini màxim de les concessions d'aigua per a emmagatzematge hidràulic d'energia mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles a l'àmbit del districte de conca fluvial de Catalunya és de 50 anys, ampliables a 75 anys, quan sigui imprescindible per a l'amortització de les obres necessàries per dur a terme l'aprofitament objecte de concessió.»

Article 4

Modificació de la Llei 18/2008, de 23 de desembre, de garantia i qualitat del subministrament elèctric

4.1 S'afegeixen els següents paràgrafs a l'article 4, apartat 1 b:

CVE-DOGC-A-25302006-2025

«Davant una denegació d'accés i connexió d'un nou subministrament elèctric o l'ampliació d'un d'existent, l'empresa o empreses distribuïdores que puguin atendre el subministrament han de proposar alternatives per atendre aquesta sol·licitud des de la xarxa de distribució i cal informar sobre altres sol·licituds d'accés i connexió que puguin tenir millor ordre de prelación.

Aquesta obligació s'aplica a les peticions de nous subministraments i ampliació de potència de subministraments ja existents efectuades per usuaris, empreses, indústries i administracions, així com a les peticions que facin referència a l'evacuació d'energia d'instal·lacions de producció.

La Direcció General d'Energia pot requerir l'empresa distribuïdora que informi sobre les persones sol·licitants d'accés i connexió, data de la petició, capacitat concedida, denegada o sol·licitada i altra informació rellevant, respecte d'una determinada subestació de la seva titularitat. Aquesta petició s'ha de respondre en un termini màxim de 10 dies hàbils.»

4.2 Es modifica el títol de l'article 19:

«Autorització i modificació d'instal·lacions de distribució elèctrica de tensió superior a 66 kV i d'instal·lacions de transport»

4.3 S'afegeixen els apartats 8 i 9 a l'article 19:

« 8. Les modificacions d'instal·lacions de transport o distribució que hagin obtingut autorització administrativa (equivalent a l'autorització administrativa prèvia) podran obtenir l'aprovació del projecte d'execució (equivalent a l'autorització administrativa de construcció) sense requerir una nova autorització administrativa quan es compleixin les condicions següents:

a) Les modificacions no hagin de ser objecte d'una avaluació ambiental, d'acord amb el que estableix la normativa aplicable en matèria d'avaluació ambiental.

b) Les modificacions no provoquin canvis que excedeixin les condicions que estableix l'autorització administrativa prèvia i la declaració d'impacte ambiental. S'entén que excedeixen les condicions establertes a l'autorització administrativa prèvia quan es tracti únicament d'actuacions que impliquin la modificació del nombre de circuits, posicions o màquines de potència.

c) Les modificacions millorin o mantinguin les condicions de seguretat tant de la instal·lació principal com de les instal·lacions auxiliars en servei.

d) No es requereixi declaració d'utilitat pública per a la realització de les modificacions previstes.

e) En cas de modificació de subestacions, que suposi exclusivament l'equipament de posicions de reserva o la renovació tecnològica d'equips.

f) La repotenciació de línies mitjançant l'increment de la temperatura d'explotació o el canvi de conductors, o bé mitjançant l'augment del nivell de tensió elèctrica de treball.»

9. En els supòsits següents únicament caldrà obtenir l'autorització d'explotació, prèvia acreditació del compliment de les condicions de seguretat de les instal·lacions i de l'equip associat:

a) Que no es trobin dins de l'àmbit d'aplicació de la normativa d'avaluació ambiental.

b) Que no suposin un increment o reducció de la potència nominal dels equips superior al deu per cent.

c) Les modificacions que millorin o mantinguin les condicions de seguretat tant de la instal·lació principal com de les instal·lacions auxiliars en servei.

d) Que no es requereixi declaració d'utilitat pública per a la realització de les modificacions que es preveuen.

e) En cas de modificacions de línies, que no provoquin canvis de servitud o, tot i provocar-ne, que s'hagin fet de mutu acord amb les persones afectades.

f) La modificació de la configuració d'una subestació sempre que no es produeixi variació en el nombre de carrers ni en el de posicions. Així mateix, s'entenen incloses en aquest apartat les modificacions d'utilitat de la posició.

g) L'actualització tecnològica en línies de transport o distribució d'energia elèctrica existents mitjançant la instal·lació de dispositius electrònics DLR (*dynamic line rating*).

h) La repotenciació de línies que no impliquin fer cap actuació sobre les línies existents, o, en cas de requerir-ne, que no requereixi canvis de conductor ni canvis o modificació de la superfície ocupada pels suports.

CVE-DOGC-A-25302006-2025

i) Les renovacions de línies que puguin implicar la substitució o renovació de suports, conductors, cables de terra, aïlladors i ferratges, i quan els elements renovats millorin o mantinguin les condicions de seguretat tant de la instal·lació principal com de les instal·lacions auxiliars en servei, si no provoquen canvis de servitud o si, tot i provocar-ne, compten amb el mutu acord dels afectats.

j) L'enderrocament de línies aèries en zona urbana.»

Article 5

Modificació del Decret llei 24/2021 de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades.

5.1 Es modifica l'article 4.2, que passa a tenir la redacció següent:

« 4.2 A l'efecte de l'article 8 del Reial decret 244/2019, de 5 d'abril, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica en relació amb la modificació del contracte d'accés per a aquells subjectes consumidors connectats a baixa tensió, en què la instal·lació generadora sigui de baixa tensió i la potència instal·lada de generació sigui menor de 100 kW, que facin autoconsum, la documentació acreditativa de la inscripció al Registre d'autoconsum de Catalunya té la consideració de documentació tramesa per l'Administració de la Generalitat. Les empreses distribuïdores i comercialitzadores d'energia elèctrica no poden requerir documentació addicional per dur a terme la modificació del contracte d'accés de la persona autoconsumidora associada. En el supòsit d'instal·lacions col·lectives, la persona titular de la instal·lació ha d'aportar l'acord de repartiment i el fitxer de coeficients a l'empresa distribuïdora, al mateix temps que se sol·licita el codi d'autoconsum, sense perjudici que en pugui aportar de nous abans de l'activació inicial de l'autoconsum. En aquest sentit, l'empresa distribuïdora ha d'utilitzar sempre l'acord de repartiment i el fitxer de coeficients més recent que se li hagi tramès, sigui per la persona titular de la instal·lació, per qualsevol dels consumidors associats, o pel seu representant.»

5.2 Es modifica l'article 5, que passa a tenir la redacció següent:

«Es crea la Taula de Diàleg Social de les Energies Renovables a cada vegueria, que té com a objecte vetllar per la participació activa del territori en els diferents projectes d'energia renovable per tal de generar un consens territorial i garantir un model participat i distribuït.»

5.3 Es modifica la disposició addicional primera, que passa a tenir la redacció següent:

« El Govern ha d'acordar la formulació del Pla territorial sectorial per a la generació elèctrica eòlica i fotovoltaica, les seves línies d'evacuació i els seus elements d'emmagatzematge en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Decret llei. Aquest Pla ha de determinar la producció d'energia eòlica i fotovoltaica de cada municipi en funció de la seva capacitat d'acollida d'aquestes energies renovables i tenint en compte criteris de solidaritat territorial per assolir els objectius en l'àmbit global.»

5.4 S'elimina l'article 4.1

Article 6

Modificació del text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009

Es modifica l'apartat 5 de l'article 24, que passa a tenir la redacció següent:

«5. El departament competent en matèria de residus pot eximir de l'obligació d'obtenir autorització per a la gestió dels residus les entitats o les empreses que eliminin els residus no especials en els propis centres de producció o que els valoritzin, d'acord amb els criteris que es determinin per a cada tipus d'activitat.

La valorització de residus duta a terme en les instal·lacions incloses en el Reial decret llei 11/1995, de 28 de desembre, pel qual s'estableixen les normes aplicables al tractament d'aigües residuals urbanes, queda exempta de l'obligació d'obtenir autorització per a la gestió de residus si consisteix únicament en la valorització material o energètica de fangs procedents de la depuració de les aigües residuals urbanes.»

Article 7

Modificació dels apartats 2 i 3 de l'article 66.2 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya

CVE-DOGC-A-25302006-2025

7.1 Es modifica l'apartat 2 de l'article 66, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els ens locals tenen competències en els àmbits de la participació ciutadana, de l'autoorganització, de la identitat i la representació locals, de la sostenibilitat ambiental i la gestió territorial, de la cohesió social, de les infraestructures de mobilitat, de la connectivitat, de la tecnologia de la informació i de la comunicació, dels abastaments energètics, de la promoció de la transició energètica justa i distribuïda i de la gestió de recursos econòmics, amb l'abast que fixen aquesta Llei i la legislació sectorial respectiva.»

7.2 S'afegeix un apartat p a l'article 66.3, que queda redactat de la manera següent:

«p) La participació en comunitats d'energies renovables i comunitats ciutadanes d'energia.»

Article 8

Modificació de l'apartat 1 de la disposició transitòria quarta de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, que queda redactat de la manera següent:

«1. La instal·lació i l'activitat d'implantació de punts de recàrrega per a vehicles elèctrics està sotmesa al règim de declaració responsable. Aquest règim inclou tant el punt de recàrrega com el centre de transformació, el centre de seccionament i resta d'elements necessaris per la recàrrega de vehicles elèctrics, la línia propietat del promotor del punt de recàrrega així com la línia propietat de la distribuïdora quan el cable sigui estès en subterrani per vorera fins a 25 metres sense creuaments de carrer i estès en aeri fins a 50 metres sense instal·lació de suports i sense creuaments de carrer. »

Disposició addicional primera

«Tramitació urbanística de projectes de línies elèctriques de transport de competència de la Generalitat de Catalunya

1. En la tramitació de les infraestructures corresponents a la xarxa de transport de competència de la Generalitat de Catalunya, cal sol·licitar un informe a l'òrgan urbanístic sobre la compatibilitat urbanística de l'actuació. Aquest informe s'ha d'emetre en el termini d'un mes.
2. En el supòsit d'incompatibilitat urbanística, sempre que no sigui possible un emplaçament alternatiu, de conformitat amb la normativa d'aplicació, l'òrgan competent pot autoritzar l'actuació sempre que es justifiqui l'existència d'un interès públic prevalent.
3. La construcció, modificació i ampliació de les obres esmentades no està sotmesa a llicència urbanística ni a cap altre acte de control preventiu municipal, sempre que se segueixi el que estableix l'apartat 1 d'aquest article i, en cas de requerir avaluació d'impacte ambiental, aquesta s'hagi formulat. Tanmateix, abans de la informació pública del projecte de línia i la resta de la infraestructura de xarxa, la persona promotora ha de fer un procés de presentació inicial del projecte al municipi o municipis per on passi la línia o resta d'infraestructura, les observacions dels quals han de ser tingudes en compte i degudament contestades, així com, abans de l'autorització de construcció, proposar un conveni que permeti obtenir uns ingressos iguals o similars als que correspondria en concepte de tributs per la llicència d'obres. Tanmateix, aquestes accions no paralitzen la tramitació de l'expedient que disposi la legislació vigent.»

Disposició addicional segona

«Renovació d'elements de la xarxa elèctrica de transport o distribució

En el cas d'instal·lacions de transport i distribució, les actuacions que consisteixin, únicament en la substitució, per manteniment o per avaria, d'alguns dels elements de les instal·lacions antics, obsolets, deteriorats o trencats per altres de característiques similars pel que fa a disseny, capacitat de potència i prestacions mecàniques, incorporant els avenços tecnològics actuals, no requereixen d'autorització administrativa prèvia, autorització administrativa de construcció ni autorització d'explotació i posada en servei, i s'ha de trametre de forma telemàtica a la Direcció General d'Energia de la Generalitat de Catalunya amb competències en energia una relació de totes aquestes actuacions abans del 31 de març de l'any següent a aquell en què es van fer les modificacions.»

CVE-DOGC-A-25302006-2025

Disposició addicional tercera

«Facilitació d'implantació en les zones de protecció de la xarxa viària

D'acord amb la necessitat d'impuls de les instal·lacions d'energies renovables, d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, així com de les línies de transport d'energia elèctrica, si l'avaluació ambiental ho aconsella per minimitzar l'impacte ambiental dels projectes, de forma motivada i amb l'informe favorable previ de l'Administració competent en matèria de carreteres:

a) Es poden autoritzar en la zona d'afectació per davant de la línia d'edificació segons el que determina l'article 39 i l'article 40 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres, les instal·lacions d'energies renovables, la seva infraestructura connexa, quadres de comandament i mesura, així com les línies soterrades d'evacuació, de distribució i de transport d'energia elèctrica, llevat els centres de transformació i altres edificis auxiliars.

b) Per motius d'interès general, segons el que determina l'article 37 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres, les instal·lacions d'energies renovables, la seva infraestructura connexa, quadres de comandament i mesura, així com les línies soterrades d'evacuació i de transport d'energia elèctrica, llevat els centres de transformació i altres edificis auxiliars, es poden autoritzar en la zona de servitud d'autopistes i vies preferents en les condicions que determina el mateix article 37 del Decret legislatiu, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres.

c) Tenen la consideració d'infraestructura imprescindible per a prestació de servei públic essencial segons el que determina l'article 35 del Decret legislatiu 2/2009, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres, les línies soterrades de transport d'energia elèctrica, i en conseqüència, es poden autoritzar en la franja d'un metre situada a la part més exterior de la zona de domini públic en les condicions que determina el mateix article 35 del Decret legislatiu, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de carreteres.»

Disposició transitòria primera

Plantes solars fotovoltaïques en espais agraris de regadiu amb tramitació iniciada abans d'aquest Decret Llei

S'exceptua de l'aplicació de les limitacions introduïdes per a la fotovoltaica a espais de regadius als apartats 3 i 4 de l'article 1 d'aquest Decret Llei les plantes solars fotovoltaïques que a la data d'entrada en vigor d'aquest Decret Llei tinguin accés i connexió concedit o disposin d'algun altre tràmit iniciat, com ara els informes de suficiència i idoneïtat, el tràmit ambiental, energètic o urbanístic, així com les hibridacions d'aquestes instal·lacions i les seves ampliacions fins al 25 % de la potència instal·lada.

Disposició transitòria segona

Oferta de participació local

Les modificacions introduïdes per aquest Decret Llei a l'article 9 *bis* del Decret Llei 16/2019 resulten d'aplicació a projectes d'energia solar o eòlica que a l'entrada en vigor d'aquest Decret Llei no hagin fet l'oferta de participació local o en cas que no estiguessin obligats a fer una oferta de participació local, que no hagin sortit a informació pública.

Disposició final

Entrada en vigor

Aquest Decret Llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Per tant, ordeno que tota la ciutadania a la qual sigui aplicable aquest Decret Llei cooperi a complir-lo i que els tribunals i les autoritats als quals pertogui el facin complir.

CVE-DOGC-A-25302006-2025

Barcelona, 28 d'octubre de 2025

Salvador Illa i Roca

President de la Generalitat de Catalunya

Sílvia Paneque i Sureda

Consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica

(25.302.006)

JAVIER VILLAMAYOR CAAMAÑO, secretari del Govern de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO:

Que en la sessió del Govern de la Generalitat del dia 28 d'octubre de 2025, s'ha pres, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

“A proposta de la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, s'aprova el Decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya (SIG25TER1353).”

I, perquè consti, signo aquest certificat a Barcelona.

Jordi Terrades i Santacreu, Secretari General del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica,

C E R T I F I C O :

Que dono la meva conformitat a la documentació que forma part de l'expedient del Decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

I, perquè així consti i als efectes oportuns, signo aquest certificat

INFORME JUSTIFICATIU DE LA URGÈNCIA DE LES MESURES URBANÍSTIQUES INCORPORADES EN EL PROJECTE DE DECRET LLEI PER AUGMENTAR LA RESILIÈNCIA DEL SUBMINISTRAMENT ELÈCTRIC A CATALUNYA.

1. Marc normatiu en què s'insereix la proposta.

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa, així com que han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

El marc normatiu en què s'insereix aquest projecte de Decret llei és, essencialment, el constituït per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol; la Directiva (UE) 2018/2001, del Parlament Europeu i del Consell, de 11 de desembre de 2018, relativa a el foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables; la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic; el Decret llei de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables i el Decret llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades.

A nivell urbanístic el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme conté el règim específic diferenciat segons els tipus de sòl on es pretenguin implantar les instal·lacions objecte del Decret.

D'acord amb l'article 111 de l'EAC *"En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat"*.

Per tant, d'acord per completar aquest marc normatiu, la Generalitat pot aprovar una norma que adapti els procediments administratius aplicables a l'autorització administrativa de les instal·lacions de producció, que inclou l'activitat d'emmagatzematge, a partir de l'aprofitament de les energies renovables tot establint aquells requisits que consideri necessari, així com adoptar les mesures adients per a fomentar i gestionar les energies renovables.

El marc normatiu configurat per l'article 133 de l'EAC i per l'article 19 de la Llei de Canvi Climàtic emparen l'aprovació d'un Decret llei encaminat a modificar de manera extraordinària i urgent tots aquells aspectes de l'actual normativa que no estan responen adequadament als objectius fixats i que facin possible avançar en la gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia maximitzant les capacitats del sistema elèctric.

2. Concurrencia del pressupòsit habilitant per dictar un Projecte de decret llei que modifiqui el Text Refós de la Llei d'Urbanisme de Catalunya

L'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa el següent:

1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.

En desenvolupament d'aquesta previsió estatutària, l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern disposa el següent:

1. El Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

2. La tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

3. Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern.

5. Tan bon punt hagi estat publicat un decret llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Govern ho ha de comunicar al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

El Decret Llei constitueix una excepció al procediment legislatiu ordinari, de manera que la seva aprovació queda sotmesa a la concurrència de determinats requisits materials i formals.

2.1 La necessitat extraordinària i urgent.

Davant la situació provocada per l'apagada general del 28 d'abril de 2025, esdevé necessari accelerar la posada en marxa d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per tal d'incrementar la seguretat i estabilitat del sistema elèctric que esdevenen imprescindibles per dotar el sistema elèctric de seguretat, fiabilitat i per a augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

Es constata que les instal·lacions d'emmagatzematge són una peça clau per tenir un sistema elèctric més resiliència davant apagades, de forma que aportin estabilitat i gestionabilitat a la xarxa. A més, en cas d'una hipotètica apagada, les bateries faciliten la recuperació del servei més ràpida, motiu pel qual es fa imprescindible la regulació i adequació de la seva implantació al territori.

Per aconseguir aquest objectiu immediat i urgent, es precis doncs adequar la normativa urbanística que regula la tramitació de les instal·lacions esmentades i dotar-la de les eines suficients i àgils , tot garantint la seguretat jurídica en els seus procediments.

2.2 Congruència i relació directa de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar.

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigint per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de Decret Llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012).

El Decret modifica diversos preceptes del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme per integrar plenament les energies renovables, l'autoconsum i l'emmagatzematge elèctric dins la planificació urbanística amb els següents objectius:

- Simplificació i centralització de tràmits (articles 48 bis i 187 bis).
- Ampliació d'usos admesos sense canvi de planejament (article 9 bis).
- Protecció contra moratòries municipals (article 73.1).
- Inclusió de l'emmagatzematge d'energia com a infraestructures bàsiques (articles 34.5, 53.3.g i 187).

En síntesi, la reforma dota la normativa urbanística de flexibilitat, seguretat jurídica i coherència amb la transició energètica i és congruent amb objectius urgents a assolir.

a) Declaració d'interès públic dels projectes de renovables i emmagatzematge.

El decret introdueix -seguint el que estableix la normativa europea, l'interès públic superior dels projectes de producció d'energia mitjançant fonts renovables i de les instal·lacions d'emmagatzematge, així com de les seves línies de connexió.

Cal adaptar la normativa urbanística catalana al que estableix la Directiva Europea sobre Fonts d'Energia Renovables respecte de l'interès públic superior de les plantes d'energies renovables i la seva infraestructura d'evacuació, i ampliar-ho per incloure-hi les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica. Aquesta adaptació a la normativa europea alhora constitueix el pressupòsit i justificació de la seva implantació en sòl no urbanitzable, i alhora, permet determinar aquestes instal·lacions d'acord a la normativa urbanística com a sistema de serveis tècnics.

b) Necessitat de clarificar i simplificar el marc normatiu aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric.

El Decret Llei conté un conjunt de mesures encaminades a agilitzar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant sistemes de bateries, així com per clarificar el règim jurídic aplicable a aquesta tipologia d'instal·lacions.

Així, la incorporació de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica renovable, les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries independents o híbrides amb instal·lacions de producció d'energia elèctrica així com les seves infraestructures de connexió com a serveis tècnics d'infraestructura d'utilitat pública o interès social permetrà incorporar aquestes instal·lacions en els pressupòsits de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme relatiu a les instal·lacions autoritzables en sòl no urbanitzable. Aquesta categorització permetrà aclarir les vies de tramitació dels projectes per a la implantació de les noves instal·lacions en sòl no urbanitzable, que constitueix l'àmbit d'aplicació del mateix, alhora que agilitzarà la tramitació administrativa que correspongui

En relació amb el sòl urbà l'assimilació proposada i la compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica, sense que en aquest cas tingui la categorització de sistema urbanístic permetrà mantenir la seva naturalesa de zona i aclarir la tramitació de la seva implantació.

En conseqüència, les modificacions del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme són necessàries en la mesura que és precís adaptar, amb caràcter urgent, la normativa a fi i efecte que el mateix procediment administratiu que s'aplica a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica ubicades sobre terreny en sòl no urbanitzable, també es pugui aplicar a les instal·lacions d'emmagatzematge híbrides, de tal forma que les mateixes puguin tramitar-se en els mateixos termes que les instal·lacions de generació.

En total, el Decret Llei modifica 10 articles del Text refós de la Llei d'urbanisme. L'objectiu comú és integrar les energies renovables i l'emmagatzematge dins la normativa urbanística, simplificant tràmits, donant seguretat jurídica.

El conjunt de modificacions que s'introdueixen en el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme per agilitzar la tramitació de les instal·lacions d'emmagatzematge híbrides són les següents:

- Es modifica l'article 9 bis, apartats 1.b, 1.bis i 2ter: a l'objecte d'ampliar la regulació de les instal·lacions d'energies renovables i d'emmagatzematge, incorporant l'autoconsum, el biogàs i els punts de recàrrega elèctrica com a usos admesos sense necessitat de modificar el planejament urbanístic. Es permet la seva implantació en sòl urbà, industrial o logístic, amb condicions específiques d'alçada i distància respecte a zones residencials, i amb informe previ dels organismes competents en matèria de riscos. Així mateix, s'estableix que en les instal·lacions eòliques l'alçada màxima vindrà determinada exclusivament per les servituds aeronàutiques aplicables.
- Es modifica l'apartat b) de l'article 34.5bis per reduir el llindar a partir del qual les instal·lacions d'energies renovables s'han de sotmetre a projecte d'actuació específica, passant de 100 kW a 500 kW mínim. S'hi inclouen de manera expressa les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries, tant si són independents com si estan híbrides amb altres fonts renovables, com a serveis tècnics d'infraestructura d'utilitat pública o interès social. Aquesta mesura, permet incorporar aquestes instal·lacions en els pressupòsits de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme relatiu a les instal·lacions autoritzables en sòl no urbanitzable. Per últim s'aclareix que també en formen part les infraestructures auxiliars i de connexió necessàries per al seu funcionament.
- Es modifica l'article 48bis per simplificar l'autorització de projectes d'actuació específica per a instal·lacions renovables i d'emmagatzematge, en una sola fase, assumint que la Generalitat assumeixi la instrucció integral de la tramitació d'aquests projectes quan afecti a més d'un municipi i incorporant dins la tramitació d'aquest projecte els annexos corresponents a accessos i línies d'evacuació que dependran de la instal·lació principal.
- Es modifica la lletra g) de l'apartat 3 de l'article 53 del Text refós de la Llei d'urbanisme per incorporar les instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables, així com instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries com a supòsit d'ús provisional admes.
- Es modifica l'apartat 1 de l'article 73 per en el sentit que manté la facultat dels ajuntaments de suspendre llicències urbanístiques mentre elaboren planejament, però s'introdueix l'excepció que no poden suspendre llicències per les instal·lacions d'energies renovables o emmagatzematge per a tot el terme municipal, per tal d'evitar moratòries i garantir la continuïtat del desplegament energètic
- Es modifica l'article 187.1.o) de forma que manté la necessitat de llicència per a instal·lacions de generació elèctrica, excepte per plaques solars fotovoltaïques i

eòlica d'autoconsum. Aquests dos tipus queden sota de declaració responsable. Redueix així, la càrrega administrativa per a petites instal·lacions renovables.

- Es modifica l'article 187.2.c) en coherència amb la resta de reformes energètiques es clarifica que determinats actes en sòl no urbanitzable o urbanitzable no delimitat requereixen autorització prèvia, excepte els supòsits d'autoconsum.
- Es modifica l'article 187 bis i) de forma que simplifica les obres de connexió i reparació de línies elèctriques, exemptant-les de llicència si són curtes i sense impacte (25 m soterrades o 50 m aèries) per tal d'agilitzar la millora de xarxes i punts de recàrrega.
- Es modifica l'article 187 bis h) de forma que inclou les instal·lacions solars fotovoltaïques i eòliques d'autoconsum dins el règim simplificat de declaració responsable i s'alinea amb el Decret 24/2021, eliminant la necessitat de llicència urbanística prèvia

3. Impacte pressupostari.

Les mesures previstes per aquesta proposta de Decret Llei no tenen impacte pressupostari.

4. Conclusió

Per tot això, es conclou que el projecte de decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya pel que fa a les modificacions introduïdes en el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme s'ajusta als requisits de l'article 64 de l'EAC, que habilita el Govern per adoptar disposicions legislatives sota la forma de decret llei, és a dir, la concurrència d'una necessitat extraordinària i urgent i la congruència i relació directa de les mesures proposades amb la situació que s'ha d'afrontar.

Elisabet Cirici i Amell
Directora General d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura
Signat electrònicament

2025.10.27 14:42:23
+01'00'

Informe justificatiu de la necessitat extraordinària i urgent d'introduir una modificació de l'article 26 i d'una nova disposició addicional trenta-quatre al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, i d'una modificació de l'apartat 5 de l'article 24 del Text refós de la Llei reguladora dels residus

L'apartat 1 de l'article 38 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern en cas d'una necessitat extraordinària i urgent pot dictar disposicions legislatives provisionals la forma de Decret Llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia.

L'apartat 2 d'aquest mateix precepte disposa que la tramitació s'inicia a proposta del departament o departaments competents per raó de la matèria, la qual s'ha de comunicar al secretari o secretaria del Govern, i l'apartat 3 estableix que el projecte de Decret Llei han d'anar acompanyats d'un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que cal afrontar. A més, els projectes de Decret Llei han de ser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

L'article 64.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya preveu que en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta de drets i deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

De conformitat amb l'apartat 2, els decrets lleis queden derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

Finalment, l'apartat 3 disposa que el Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins del termini, indicat a l'apartat 2.

El present informe s'elabora en compliment d'allò establert a l'article 38.3 de la Llei 13/2008, de 5 de desembre i és circumscrit a justificar la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent així com la congruència i la relació directa de dues de les mesures contingudes al projecte de Decret Llei amb la situació que s'ha d'afrontar.

En concret, es justifica la necessitat extraordinària i urgent de les tres mesures següents del projecte de Decret Llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya de la modificació de l'apartat 5 del text refós de la Llei:

- Article 3: modificació article 26.6 del text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre¹, per permetre la implantació en les obres d'instal·lacions per a l'aprofitament de l'energia solar, d'aerogeneradors per

¹ En endavant, el TRLMAC.

autoconsum, i per la producció i aprofitament de l'energia del biogàs obtingut en els processos de tractament i valorització dels fangs generats en les instal·lacions dels sistemes públics de sanejament en alta de les aigües residuals urbanes, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic i independentment de la qualificació urbanística del seu sòl o de l'alçada dels captadors, els panells o la planta.

- Article 3 del projecte de Decret llei: afegit d'una disposició addicional trenta-quatre al text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, per establir un termini màxim concessional dels aprofitaments d'aigua per a emmagatzematge hidràulic d'energia mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles

- Article 6 del projecte de Decret llei: modificació de l'apartat 5 de l'article 24 del text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009², consistent en la possibilitat d'eximir de l'autorització per a la gestió dels residus a les entitats o les empreses que eliminin els residus no especials en els propis centres de producció o que els valoritzin, d'acord amb els criteris que es determinin per a cada tipus d'activitat.

A) La necessitat extraordinària i urgent.

A.1 Modificació de l'article 26.6 del TRLMAC: possibilitat implantar instal·lacions per a l'aprofitament de l'energia solar, d'aerogeneradors per autoconsum, i per la producció i aprofitament de l'energia del biogàs obtingut en els processos de tractament i valorització dels fangs generats en les instal·lacions dels sistemes públics de sanejament en alta de les aigües residuals urbanes a les obres hidràuliques d'abast supramunicipal, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic i independentment de la qualificació urbanística del seu sòl o de l'alçada dels captadors, els panells o la planta.

L'experiència acumulada en els darrers anys ha evidenciat que l'aplicació de l'actual normativa s'ha traduït en anys de demora i en un increment desproporcionat dels costos econòmics i ambientals. Aquesta situació no només genera inseguretat jurídica per als ens gestors del cicle de l'aigua, sinó que compromet la possibilitat real de desplegar les inversions previstes en matèria de generació energètica renovable, finançades amb fons públics i amb calendari europeu d'execució.

El manteniment d'aquesta regulació pel que fa a aquestes instal·lacions genera, a més, una fragmentació territorial incompatible amb la naturalesa supramunicipal de les obres hidràuliques, que per la seva funcionalitat transcendeixen del mer interès municipal. Supeditar la posada en marxa d'aquestes instal·lacions a l'aprovació de modificacions urbanístiques o a controls preventius municipals suposa una supeditació de projectes, que són estratègics per al conjunt del país i que responen a un interès general i al compliment d'objectius de governança nacional i de compromisos internacionals, la qual cosa és inassumible en una situació d'emergència hídrica i energètica que es presenta cada vegada de manera més freqüent i que ha dut al Govern a adoptar amb la major diligència possibles mesures de descarbonització de l'economia. És dins d'aquest marc on s'insereix aquesta proposta.

² En endavant, el TRLR.

Exposada la necessitat de la mesura ara cal justificar que revesteix el caràcter d'extraordinari i urgent de conformitat amb la doctrina del Tribunal Constitucional i del Consell de Garanties Estatutàries (CGE).

La necessitat justificadora dels decrets llei no s'ha d'entendre com una necessitat absoluta que comporti un perill greu pel sistema constitucional o l'ordre públic entès com l'exercici normal dels drets fonamentals i les llibertats públiques i el funcionament normal dels serveis públics, sinó que s'ha d'entendre amb una major amplitud, com una necessitat relativa respecte de situacions concretes dels objectius de governabilitat que requereixen una intervenció normativa immediata (STC 6/1983 i Dictamen 7/2010), disposant el Govern d'un raonable marge de discrecionalitat a l'apreciació del fet habilitant (STC 29/1987 i Dictamen 7/2010).

El Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat pot deduir-se d'una pluralitat d'elements (STC 1/2012) i s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3). És a dir, l'apreciació de l'extraordinària i urgent necessitat d'aprovar les mesures que s'inclouen en decret llei forma part del judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, suposa una ordenació de prioritats polítiques d'actuació.

Pel que fa a la imprevisibilitat, és un requeriment que ha estat modulats per la doctrina del Tribunal Constitucional en les sentències 11/2002 i 68/2007 en el sentit que no calia que hi concorres el caràcter d'imprevisible sinó que n'hi havia prou que s'acredités que la resposta urgent mitjançant les mesures a adoptar eren les necessàries per superar una situació excepcional.

Pel que fa a la necessitat urgent, segons la doctrina d'aquest mateix Alt Tribunal, s'ha de vincular a situacions concretes dels objectius de governabilitat, que no es limitin a situacions de conjuntura econòmica sinó també a l'existència d'un buit legislatiu produït a conseqüència de la declaració d'inconstitucionalitat d'una norma (STC 11/2002), o a la voluntat d'introduir modificacions organitzatives (STC 60/1986) o d'orientació política (STC 237/2012). Així mateix, s'ha apreciat que aquesta urgència concorre quan, al procediment legislatiu no permet l'efectivitat de l'acció requerida ja sigui pel temps a invertir en el procediment legislatiu ja sigui per la necessitat de la immediatesa de la mesura (STC 111/83).

En l'actual context normatiu i energètic, el caràcter extraordinari i urgent d'aquesta mesura s'explica per la necessitat immediata de garantir la implantació de tecnologies renovables i de biogàs en infraestructures hidràuliques supramunicipals, evitant que quedin sotmeses a traves urbanístiques que no responen a la seva naturalesa, ni a l'interès general que les fonamenta.

En aquest sentit, la mesura proposada —que estableix l'admissió directa d'instal·lacions renovables i de biogàs en aquestes infraestructures— és indispensable i inajornable per tres raons:

Primera, perquè assegura l'aprofitament immediat de superfícies i recintes públics ja existents, sense necessitat de consumir nou sòl ni d'incrementar la pressió territorial.

Segona, perquè permet donar compliment als compromisos de la Generalitat en matèria de transició energètica i emergència climàtica, en un moment en què cada retard compromet els objectius de reducció d'emissions per al 2030.

I tercera, perquè evita la paràlisi institucional que es deriva de la dependència d'autoritzacions municipals i garanteix un marc homogeni i estable aplicable a tot el territori.

La manca d'aquesta modificació normativa suposaria perllongar una situació d'ineficàcia que es tradueix en pèrdua d'oportunitats irreversibles: projectes d'obtenció i valorització de biogàs i d'energia solar paralitzats, fons europeus desaprofitats i emissions que podrien haver estat reduïdes, però que es mantenen. La demora equivaldria, doncs, a consolidar els costos econòmics i ambientals d'un sistema ineficient i a retardar la transició energètica del país.

Finalment, cal remarcar que la modificació proposada respecta plenament els límits materials de l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en no afectar cap de les matèries vedades a la figura del decret llei, i s'emmarca en l'ús legítim i proporcional d'aquesta eina normativa per respondre a una situació d'extraordinària i urgent necessitat.

A.2 Introducció d'una nova disposició addicional trenta-quatre al TRLMAC: establiment d'un termini concessional màxim específic per a l'emmagatzematge hidràulic d'aigua

Els projectes d'emmagatzematge hidràulic mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles, que són cabdals per dotar d'inèrcia i flexibilitat al sistema elèctric. En els moments en que no hi hagi suficient producció solar o eòlica, aquest tipus de centrals, que tenen aigua emmagatzemada en una bassa superior, poden produir energia i suplir la manca d'energia solar i eòlica.

L'article 59.4 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat per Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i l'article 97 del Reglament del domini públic hidràulic, aprovat per Reial decret 849/1986, d'11 d'abril, estableixen el caràcter temporal de les concessions per a l'aprofitament d'aigües, tot fixant un termini màxim concessional de 75 anys, i condiciona el seu atorgament a les previsions de la planificació hidrològica.

L'article 34 de les determinacions normatives del Pla hidrològic del districte de conca fluvial de Catalunya per al període 2022 – 2027, aprovat per Decret 91/2023, de 16 de maig, i per Reial decret 690/2023, de 18 de juliol, ha establert un termini màxim de 50 anys per a les concessions per a l'aprofitament d'aigües per a l'ús d'abastament de població i de 25 anys per a la resta d'usos.

Entre la resta d'usos de l'aigua, l'article 60.2 del text refós de la Llei d'aigües, recull l'emmagatzematge hidràulic d'energia. Aquest tipus d'ús de l'aigua ha estat afegit a l'esmentat precepte pel Reial decret llei 8/2023, de 27 de desembre, pel què se adopten mesures per afrontar les conseqüències econòmiques i socials derivades dels conflictes a Ucraïna i Orient Pròxim, així como per pal·liar els efectes de la sequera.

Tanmateix, aquestes instal·lacions tenen un elevat cost d'inversió que no resulta possible amortitzar en un període concessional de 25 anys i per tant, no fent viables aquestes instal·lacions. Es fa imprescindible i urgent canviar el termini de la concessió d'aquest tipus de

centrals fins als 50 o 75 anys quan sigui necessari, de forma que es pugui atraure aquest tipus de centrals a Catalunya per així garantir la seguretat de subministrament.

Atesa la necessitat de reforçar el subministrament elèctric a Catalunya per tal de dotar el servei de major resiliència, i de conformitat amb el previst a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, de canvi climàtic, en relació a les energies renovables, el Govern, en data de 10 de juny de 2025, ha aprovat l'Acord d'impuls a la implantació de centrals hidroelèctriques reversibles a les conques internes de Catalunya. Atès que s'ha constatat la importància d'aquest tipus de centrals pel fet de facilitar l'acumulació d'energia solar i eòlica en moments de superproducció i emprar l'energia hidroelèctrica quan no hi ha tanta generació, i que el termini concessional màxim previst en l'article 34 del Pla de gestió no és suficient per a l'amortització de l'obra civil que requereix la seva execució, el Govern impulsa l'ampliació d'aquest termini màxim fins als 50 anys i, excepcionalment, fins a 75 anys, quan sigui imprescindible per amortitzar les obres necessàries per a l'aprofitament.

Per les raons exposades, la proposta té per objecte establir un termini màxim per a les concessions per a l'aprofitament d'aigües per l'emmagatzematge hidràulic d'energia mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles de 50 anys, ampliables de manera excepcional a 75 anys, per permetre l'amortització de les obres necessàries per executar aquestes instal·lacions.

Sense aquest canvi normatiu no resulta viable que es tramitin projectes de hidroelèctrica reversible, i Catalunya necessita de manera urgent captar aquest tipus d'inversions per tenir un subministrament elèctric més segur mitjançant l'emmagatzematge hidroelèctric.

L'impacte favorable que aquesta mesura pot tenir en la reducció de les càrregues i el temps de tramitació consisteix a permetre que les obres necessàries per a l'execució de les centrals hidroelèctriques reversibles puguin amortitzar-se durant el període de vigència del títol concessional de 50 o, excepcionalment, 75 anys. D'aquesta manera, les persones concessionàries de drets d'aprofitament d'aigua per l'emmagatzematge hidràulic mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles poden amortitzar les despeses d'execució de les obres sense haver de sol·licitar una nova concessió per poder seguir explotant aquestes obres durant 25 anys addicionals o, fins i tot, en aquells casos on les despeses siguin molt elevades, una tercera concessió. Si s'aprova la mesura proposada, es produirà, per tant, un estalvi en temps i una disminució de les càrregues administratives, que d'altra manera, en cas de mantenir l'actual termini màxim de 25 anys, haurien d'invertir els concessionaris per sol·licitar i obtenir una nova concessió o, fins i tot dues concessions consecutives a fi d'amortitzar l'obra civil executada.

Exposada la necessitat de la mesura ara cal justificar que revesteix el caràcter d'extraordinari i urgent de conformitat amb la doctrina del Tribunal Constitucional i del Consell de Garanties Estatutàries.

La necessitat justificadora dels decrets llei no s'ha d'entendre com una necessitat absoluta que comporti un perill greu pel sistema constitucional o l'ordre públic entès com l'exercici normal dels drets fonamentals i les llibertats públiques i el funcionament normal dels serveis públics, sinó que s'ha d'entendre amb una major amplitud, com una necessitat relativa respecte de situacions

concretes dels objectius de governabilitat que requereixen una intervenció normativa immediata (STC 6/1983 i Dictamen 7/2010), disposant el Govern d'un raonable marge de discrecionalitat a l'apreciació del fet habilitant (STC 29/1987 i Dictamen 7/2010).

El Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat pot deduir-se d'una pluralitat d'elements (STC 1/2012) i s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3). És a dir, l'apreciació de l'extraordinària i urgent necessitat d'aprovar les mesures que s'inclouen en decret llei forma part del judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, suposa una ordenació de prioritats polítiques d'actuació.

Pel que fa a la imprevisibilitat, és un requeriment que ha estat modulats per la doctrina del Tribunal Constitucional en les sentències 11/2002 i 68/2007 en el sentit que no calia que hi concorres el caràcter d'imprevisible sinó que n'hi havia prou amb què s'acredités que la resposta urgent mitjançant les mesures a adoptar eren les necessàries per superar una situació excepcional.

Pel que fa a la necessitat urgent, segons la doctrina d'aquest mateix Alt Tribunal, s'ha de vincular a situacions concretes dels objectius de governabilitat, que no es limitin a situacions de conjuntura econòmica sinó també a l'existència d'un buit legislatiu produït a conseqüència de la declaració d'inconstitucionalitat d'una norma (STC11/2002), o a la voluntat d'introduir modificacions organitzatives (STC 60/1986) o d'orientació política (STC237/2012). Així mateix, s'ha apreciat que aquesta urgència concorre quan, al procediment legislatiu no permet l'efectivitat de l'acció requerida ja sigui pel temps a invertir en el procediment legislatiu ja sigui per la necessitat de la immediatesa de la mesura (STC111/83).

La necessitat d'impulsar aquest tipus d'instal·lacions requereix poder adoptar aquesta mesura normativa amb la major celeritat possible, per la qual cosa es considera que el Decret llei que és l'instrument jurídic més idoni atès que l'aprovació de la nova planificació hidrològica requereix d'una tramitació llarga, amb la realització de nombrosos tràmits i consultes públiques i amb la intervenció de nombrosos òrgans assessors. Aquesta tramitació que troba la seva justificació quan es tracta de revisar la planificació hidrològica del districte de conca fluvial de Catalunya, que té un horitzó a 6 anys, sent el proper 2027-2023, determina que per l'efectivitat té l'acord del Govern es recorri a una iniciativa normativa que també està el seu ús a disposició del Govern, com és el decret llei.

La rapidesa necessària per establir aquesta previsió amb la tramitació parlamentària d'un projecte de Llei. Els projectes de Llei abans de poder ser presentats al Parlament de Catalunya per la seva aprovació, encara que sigui pel procediment d'urgència, requereixen una tramitació prèvia, tal com resulta de l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa del Govern.

- A.3 Modificació de l'article 24.5 del TRLR: exempció de l'autorització de gestor de residus per a la valorització energètica de fangs

La proposta basa la simplificació en assolir les següents finalitats:

- a) Estalvi econòmic derivat de reduir el volum de fang generat i en conseqüència de l'impacte ambiental i la despesa pública de la seva gestió com a residu:

En l'actualitat es generen de l'ordre de 540.000 tones (amb un 20% de matèria seca). D'aquesta quantitat només el 50% és sotmès a un tractament de digestió. Les noves plataformes i digestors previstes permetran digerir fins a 272.000 tones addicionals, que anualment surten de les EDAR sense digerir. La seva digestió reduirà un 30% el fang produït:

$270.000 \text{ t/a} * 30\% = 81.000 \text{ t/a}$, que deixaran de sortir com a fang deshidratat de les EDAR.

D'aquests aproximadament 60.000 t no s'enviaran a compostatge privat i 20.000 t no s'enviaran a abocador. La despesa estalviada per la no gestió d'aquest residu serà:

- $60.000 \text{ t} * 45 \text{ €/t}$ preu compostatge extern = 2.700.000 €
- $20.000 \text{ t} * 110 \text{ €/t}$ preu abocador+ dosificació de calç (*) = 2.200.000 €

(*) atesa la limitació de sequedat d'entrada dels residus als dipòsits controlats, tot el fang que s'hi destina ha de tenir com a mínim un 35% de sequedat, fet que implica que des del 2025 es comença a dosificar calç al fang per poder enviar-lo a abocador.

- b) Estalvi econòmic en la factura elèctrica de l'administració pública

L'increment de digestió anaeròbia en el sanejament de Catalunya permetrà incrementar la producció de biogàs i, en conseqüència, la producció d'energia elèctrica destinada a l'autoconsum públic. Aquest fet permetrà incrementar la producció d'energia elèctrica renovable amb el biogàs passant d'una línia base de 44 GWhe/a, que actualment es generen a incrementar-la, fins a 110 GWhe/a.

Aquest increment de 66 GWhe/a es destinarà a reduir la factura elèctrica de l'administració pública, considerant un preu elèctric de 120 €/MWh s'aconseguirà el següent estalvi anual:

$$66.000 \text{ MWhe/a} * 120 \text{ €/MWh} = 7.920.000,00 \text{ €}$$

- c) Reducció efectiva i immediata de les emissions GEH derivades de la reducció de compra d'energia elèctrica de xarxa

Amb la posada en marxa d'aquestes plataformes de fang s'incrementarà considerablement la producció de biogàs i, en conseqüència, s'incrementarà l'autoconsum elèctric del sanejament, fet que, com s'ha explicat, implicarà reduir el consum d'energia de la factura elèctrica. El fet de reduir el consum d'energia elèctrica de xarxa comportarà una reducció directa de les emissions de GEH, com ha detallat recentment la d'Oficina de Canvi Climàtic en la Guia de càlcul de la petjada per al cicle integral de l'aigua, publicada al maig del 2025.

https://canviclimatic.gencat.cat/web/.content/02_OFICINA/publicacions/publicacions_de_canvi_climatic/Estudis_i_docs/mitigacio/Aigua_i_cc/220310_AR5_Metodologia-de-calcul-emissions-consum-aigua_CAT.pdf

Amb la implantació d'aquestes plataformes de fang i nous digestors anaeròbics s'estima una reducció de 23.941 t CO₂/a (calculat a partir de 0,283 kg CO₂eq/kWh, segons mix CNMC maig 2024)

d) Reducció efectiva i immediata de les emissions GEH derivades de la recollida i transport d'aquests fangs.

A més de contribuir en la reducció de GEH derivades de la reducció de consum de xarxa elèctrica per l'energia estalviada, aquesta mesura contribuirà a reduir les emissions derivades del sector del Transport. Actualment, a Catalunya les emissions es classifiquen en 7 sectors segons la contribució d'aquestes emissions, sent el que més contamina el sector Transport, seguit d'Indústria, Energia, Agricultura i Ramaderia, Residencial, Residus (on s'inclou el tractament d'aigües residuals) i Serveis.

Les emissions generades en la recollida i transport dels fangs a les plantes de tractament no s'atribueixen al sector residus (ni al tractament d'aigua residual) sinó que s'atribueixen al sector transport perquè aquesta informació no es pot desagregar del total d'emissions al sector del transport.

Durant el 2023, 82.000 tones de fang d'EDAR van ser gestionades fora de Catalunya, principalment a l'Aragó. Amb la implantació d'aquestes plataformes aquest fang es digeriria a les EDAR de Catalunya i es reduiria el fang a tractar, eliminant-se unes 25.500 t/a. Aquest fet suposarà la reducció de 1.020 camions a l'any, que deixarien de circular 300 km o més cadascun per a tractar el fang fora de Catalunya, amb la reducció de GEH associades a aquest transport.

e) Estalvi en la tramitació administrativa, actualment de 2 a 5 anys fins i tot en alguns casos aturada '*sine die*'

La tramitació administrativa per a obtenir l'autorització i l'alta com a gestor de residus comporta, a dia d'avui, entorn els 2 i 5 anys, atès que als tràmits propis del procediment d'obtenció d'aquesta autorització i de la inscripció com a gestor de residus per part de les administracions gestores de sistemes públics de sanejament d'aigües residuals urbanes, cal afegir-hi l'exigència de compliment d'una sèrie de requisits documentals previs, d'obtenció complexa i amb intervenció d'actors diversos, la qual cosa allarga el procediment o, fins i tot, l'atura.

L'aprovació de la mesura proposada permetria la simplificació d'aquestes càrregues administratives i una notable reducció del temps de tramitació, la qual cosa redundaria en una agilització en les operacions de valoració dels fangs de depuradora en les instal·lacions dels sistemes públics de sanejament d'aigües residuals urbanes, en compliment de les obligacions energètiques requerides i compromeses per la Generalitat.

Exposada la necessitat de la mesura ara cal justificar que revesteix el caràcter d'extraordinari i urgent de conformitat amb la doctrina del Tribunal Constitucional i del Consell de Garanties Estatutàries (CGE).

Tal com destaca el CGE, en el Dictamen 3/2023, d'1 de desembre: "La figura del decret llei, com és sabut, incorporada a l'ordenament jurídic català en l'Estatut de 2006, habilita el Govern amb caràcter extraordinari per dictar una norma amb rang de llei. En conseqüència, el seu ús per part del poder executiu ha de ser entès de forma estricta i, en aquest sentit, ha de respectar els límits formals i materials que conté l'article 64.1 EAC. D'aquesta manera, d'una banda, el

decret llei ha de respondre a una necessitat extraordinària i urgent (pressupòsit formal habilitant) i, de l'altra, el seu contingut no pot regular les matèries que són vedades a aquest tipus de norma (límit material). Així, en la mesura que sostreu la matèria regulada del debat parlamentari, és un instrument en mans de l'Executiu, que ha de ser utilitzat amb caràcter estricte perquè l'atribució al Govern de la potestat legislativa material és extraordinària i ha de respectar sempre el marc delimitador que assenyala l'article 64.1 EAC' (DCGE 2/2019, de 22 de febrer, FJ 2, amb citació del DCGE 7/2010, FJ 3)."

Per tant, juntament amb els pressupòsits de fet habilitats, la necessitat extraordinària i urgent, cal que es respectin els límits materials que fixa l'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Així, no poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

La necessitat justificadora dels decrets llei no s'ha d'entendre com una necessitat absoluta que comporti un perill greu pel sistema constitucional o l'ordre públic entès com l'exercici normal dels drets fonamentals i les llibertats públiques i el funcionament normal dels serveis públics, sinó que s'ha d'entendre amb una major amplitud, com una necessitat relativa respecte de situacions concretes dels objectius de governabilitat que requereixen una intervenció normativa immediata (STC 6/1983 i Dictamen 7/2010), disposant el Govern d'un raonable marge de discrecionalitat en l'apreciació del fet habilitant (STC 29/1987 i Dictamen 7/2010).

El Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació d'extraordinària i urgent necessitat pot deduir-se d'una pluralitat d'elements (STC 1/2012) i s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3). És a dir, l'apreciació de l'extraordinària i urgent necessitat d'aprovar les mesures que s'inclouen en decret llei forma part del judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (SSTC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, suposa una ordenació de prioritats polítiques d'actuació.

Pel que fa a la imprevisibilitat, és un requeriment que ha estat modulats per la doctrina del Tribunal Constitucional en les sentències 11/2002 i 68/2007 en el sentit que no calia que hi concorregués el caràcter d'imprevisible sinó que n'hi havia prou perquè s'acredités que la resposta urgent mitjançant les mesures a adoptar eren les necessàries per superar una situació excepcional.

Pel que fa a la necessitat urgent, segons la doctrina d'aquest mateix Alt Tribunal, s'ha de vincular a situacions concretes dels objectius de governabilitat, que no es limitin a situacions de conjuntura econòmica sinó també a l'existència d'un buit legislatiu produït com a conseqüència de la declaració d'inconstitucionalitat d'una norma (STC11/2002), o a la voluntat d'introduir modificacions organitzatives (STC 60/1986) o d'orientació política (STC237/2012). Així mateix, s'ha apreciat que aquesta urgència concorre quan el procediment legislatiu no permet l'efectivitat de l'acció requerida, ja sigui pel temps a invertir en el procediment legislatiu, ja sigui per la necessitat de la immediatesa de la mesura (STC111/83).

En el present supòsit, el caràcter extraordinari i urgent deriva de la necessitat de donar una resposta immediata a una situació que ha esdevingut no només insostenible, sinó també injustificable.

Insostenible perquè comporta haver destinat, any rere any, centenars de milers d'euros de recursos públics a efectuar unes operacions de gestió de residus que, a més de ser ineficients, han estat detrets de les imprescindibles despeses d'inversió per sanejar altres aglomeracions urbanes que avui dia continuen sense disposar dels estàndards adequats de qualitat ambiental i sanitària. Es tracta, doncs, d'una desviació de recursos que hipoteca el correcte desenvolupament del cicle integral de l'aigua i retarda el compliment d'obligacions comunitàries en matèria de sanejament.

Injustificable perquè el manteniment de la situació actual comporta que la Generalitat no pugui assolir els compromisos que ella mateixa ha assumit en matèria de transició energètica, mitigació del canvi climàtic i reducció de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle. La inacció o l'endarreriment en l'adopció de mesures correctores equival, en la pràctica, a renunciar als objectius fixats per al 2030 i a comprometre la credibilitat institucional del Govern davant la ciutadania i davant la Unió Europea. No és admissible que, per inèrcia burocràtica, s'erosioni l'eficàcia d'unes polítiques públiques que haurien de ser referents en la lluita contra l'emergència climàtica.

En aquest sentit, la mesura proposada, consistent en l'exempció de l'obligació d'obtenir autorització de gestor de residus per a la valorització dels fangs en instal·lacions de sanejament urbanes, resulta imprescindible i la seva adopció inajornable perquè constitueix l'única via immediata per a desbloquejar projectes ja planificats i per assegurar que els nous digestors anaeròbics i plataformes de fang entrin en funcionament en el termini requerit. Qualsevol altra opció normativa obligaria a recórrer a procediments legislatius ordinaris que, per la seva naturalesa, s'allargarien durant anys i perpetuarien la paràlisi actual, amb els greuges econòmics, ambientals i socials ja exposats.

La demora en l'aprovació de la modificació normativa que es disposa en el present Decret llei suposaria mantenir un escenari de costos creixents per al sector públic, de dependència energètica injustificada, i de pèrdua d'oportunitats en la generació de biogàs i energia renovable.

A més, la situació descrita implicaria consolidar l'externalització del tractament dels fangs fora del territori català, amb el consegüent augment de les emissions derivades del transport pesat per carretera i amb un impacte directe sobre la petjada de carboni del país. La persistència d'aquesta situació comportaria, doncs, uns efectes perversos i irreversibles, que posen en risc, tant els compromisos internacionals, com la coherència de l'acció de govern en matèria de sostenibilitat i emergència climàtica.

Finalment, pel que fa als límits materials que delimiten la figura del decret llei, la proposta normativa és plenament respectuosa, atès que no incideix sobre cap de les matèries que l'article 64 de l'Estatut veda al decret llei.

Per tot el que s'ha exposat, la rapidesa necessària per establir aquesta exempció s'aconsegueix mitjançant la tramitació parlamentària d'un projecte de Llei. Els projectes de Llei, abans de poder

ser presentats al Parlament de Catalunya per a la seva aprovació, i encara que es tramitin per la via del procediment d'urgència, requereixen una tramitació prèvia, tal com resulta de l'article 36 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, que regula la iniciativa legislativa del Govern.

B) Congruència o relació directa de les mesures amb la situació que cal afrontar

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si la mesura que conté el projecte de Decret Llei guarda una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal com s'estableix en aquesta sentència, aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, l'eficàcia o la bondat tècnica de les mesures adoptades sinó únicament l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

El TC exigeix el que es podria considerar un criteri addicional, que és que l'apreciació de la necessitat extraordinària i urgent sigui explícita i raonada i que existeixi una connexió entre la situació definida (la situació fàctica identificada) i les mesures que el decret llei adopta. El que es requereix és que s'acrediti que la situació de necessitat extraordinària i urgent i les mesures que el decret llei adopta estan connectades de tal manera que les mesures guarden una relació directa i de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar. Traslladant aquesta doctrina al cas del supòsit que dona lloc al present Decret Llei, aquests aspectes habilitadors de la norma d'acord amb la doctrina del TC queden justificats, ja que hi concorren les circumstàncies exposades i que, per tant, justifiquen la necessitat d'adoptar la regulació que incorpora ara aquesta norma amb rang de llei.

	Director
<u>Signat electrònicament:</u>	d'Assessoria
Pablo	Jurídica
Herráez Vilas	2025.10.27
	18:18:12 +01'00'

INFORME JUSTIFICATIU DE LA URGÈNCIA DEL PROJECTE DE DECRET LLEI PER AUGMENTAR LA RESILIÈNCIA DEL SUBMINISTRAMENT ELÈCTRIC A CATALUNYA.

1. Marc normatiu en què s'insereix la proposta.

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, disposa que els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa, així com que han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

El marc normatiu en què s'insereix aquest projecte de Decret llei és, essencialment, el constituït per l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (EAC), aprovat mitjançant la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol; la Directiva (UE) 2018/2001, del Parlament Europeu i del Consell, de 11 de desembre de 2018, relativa a el foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables; la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic; el Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables i el Decret llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplaçament de les energies renovables distribuïdes i participades.

L'article 133 atorga a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia, competència que inclou, en tot cas, el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica.

La competència en matèria d'energia es configura com a competència compartida on correspon a l'Estat espanyol la determinació de la normativa bàsica (article 149.1.23 de la Constitució). Aquesta normativa bàsica, però, no pot tenir una extensió tal que impedeixi la Generalitat establir polítiques pròpies en aquest àmbit o que buidi de contingut la competència autonòmica, principi que ha sancionat reiteradament el Tribunal Constitucional i que recull l'article 111 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquest principi delimita l'abast d'allò que s'ha d'entendre per normativa bàsica.

D'acord amb l'article 111 de l'EAC *"En les matèries que l'Estatut atribueix a la Generalitat de forma compartida amb l'Estat, correspon a la Generalitat la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, en el marc de les bases que fixi l'Estat"*.

D'acord amb el Dictamen 4/2013, de 7 de maig, del Consell de Garanties Estatutàries, *"L'Estatut d'Autonomia de Catalunya ha determinat l'abast d'aquesta competència des d'una doble perspectiva; d'una banda estableix aquest caràcter compartit com a regla general (article 133.1 EAC, primer incís) i, de l'altra, ha concretat l'àmbit material reservat a l'actuació de la Generalitat ("en tot cas"), mitjançant la identificació de determinades submatèries"*.

A banda del caràcter compartit de la competència atribuïda a la Generalitat en matèria d'energia, també cal tenir present que aquesta competència inclou, en tot cas, la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia; l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions ubicades a Catalunya i el foment i la gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica.

Paral·lelament, la Disposició Final Segona de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric, aprovada d'acord amb l'establert per l'article 149.1 13^a i 25^a de la Constitució Espanyola (CE), exclou del caràcter bàsic les referències als procediments administratius, que poden ésser regulats per l'Administració Pública competent, ajustant-se en tot cas al que preveu la Llei de Procediment Administratiu.

El Reial Decret 1183/2020, de 29 de desembre, d'accés i connexió a les xarxes de transport i distribució d'energia elèctrica, regula l'accés per a les instal·lacions d'emmagatzemament que injectin energia a la xarxa, tractant-les com si fossin plantes de producció i permetent la hibridació de plantes de producció noves o existents amb sistemes d'emmagatzematge.

Per tant, d'acord amb aquest marc normatiu, la Generalitat pot aprovar una norma que reguli els procediments administratius aplicables a l'autorització administrativa de les instal·lacions de producció, que inclou l'activitat d'emmagatzematge, a partir de l'aprofitament de les energies renovables tot establint aquells requisits que consideri necessari, així com adoptar les mesures adients per a fomentar i gestionar les energies renovables.

D'altra banda, constitueix també el marc normatiu d'aquest Decret Llei, la Directiva (UE) 2023/2413 del Parlament Europeu i del Consell, de 18 d'octubre de 2023, per la qual es modifiquen la Directiva (UE) 2018/2001, el Reglament (UE) 2018/1999 i la Directiva 98/70/CE pel que fa a la promoció de l'energia procedent de fonts renovables i es deroga la Directiva (UE) 2015/652 del Consell.

Aquesta Directiva 2023/2413 preveu que els Estats membres han d'establir un marc que inclogui mecanismes compatibles amb el mercat que permetin afrontar les barreres que continuen existint per tenir sistemes elèctrics segurs, adequats i aptes per a un alt nivell d'energia renovable, així com instal·lacions d'emmagatzemament plenament integrades al sistema elèctric i que aquestes instal·lacions s'han de beneficiar de procediments d'atorgament d'autoritzacions més curts.

Així mateix, l'article 19, apartat 5, de la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic, preveu que el Govern ha d'adoptar les propostes normatives pertinents, una vegada acordat el Pacte nacional per a la transició energètica a Catalunya, amb relació a l'autoconsum d'electricitat solar fotovoltaica, per a afavorir la implantació de les tecnologies de generació elèctrica distribuïda als edificis, amb una gestió activa de la demanda i producció d'energia elèctrica i amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia, per a reduir els consums energètics, maximitzar les capacitats del sistema elèctric i millorar-ne la sostenibilitat ambiental i econòmica global. Així mateix, el Govern ha de modificar la legislació per tal d'agilitar la tramitació de la implantació de parcs eòlics.

Per tant, el marc normatiu configurat per l'article 133 de l'EAC i per l'article 19 de la Llei de Canvi Climàtic emparen l'aprovació d'un Decret Llei encaminat a modificar de manera extraordinària i urgent tots aquells aspectes de l'actual normativa que no estan responen adequadament als objectius fixats i que facin possible avançar en la gestió activa de la

demanda i producció d'energia elèctrica amb el suport de les tecnologies d'emmagatzematge d'energia maximitzant les capacitats del sistema elèctric.

2. Concurrència del pressupòsit habilitant per dictar un Projecte de decret llei

L'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya disposa el següent:

1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.

En desenvolupament d'aquesta previsió estatutària, l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern disposa el següent:

1. El Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pot dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'Estatut.

2. La tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

3. Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern.

5. Tan bon punt hagi estat publicat un decret llei en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, el Govern ho ha de comunicar al Parlament, perquè n'acordi la convalidació o la derogació.

El Decret llei constitueix una excepció al procediment legislatiu ordinari, de manera que la seva aprovació queda sotmesa a la concurrència de determinats requisits materials i formals.

2.1 La necessitat extraordinària i urgent.

L'apagada elèctrica que es va produir el 28 d'abril de 2025, així com els darrers episodis de variacions de tensió que ha patit la xarxa elèctrica, han posat de manifest la necessitat d'accelerar la posada en marxa d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per tal d'incrementar la seguretat i estabilitat del sistema elèctric.

L'entrada massiva de renovables al sistema elèctric espanyol i el tancament de les centrals de carbó, fa que es produeixi un canvi de paradigma en el mix de generació, passant d'un escenari amb instal·lacions de gran mida, de caràcter gestionable i que aporten sincronia i control de tensió al sistema, a un altre on apareixen centrals de caràcter distribuït, no gestionables (el sol i el vent no són controlables), de caràcter asíncron (no aporten inèrcia al sistema) i que no permeten regular la tensió.

Aquesta elevada penetració de l'energia solar fa que la generació d'aquesta font, concentrada en les hores centrals del dia, i més elevada en períodes de primavera i estiu que a la tardor o hivern, suposi un repte de gestió energètica i econòmica, ja que durant els períodes centrals del dia, especialment en primavera, quan hi ha menys demanda elèctrica per usos tèrmics que a l'hivern o a l'estiu, el preu de l'energia baixi a zero o fins i tot preus negatius, de forma que la resta de tecnologies queden expulsades del mercat, ja que no tenen interès en produir a zero.

El resultat d'aquest repartiment de la generació elèctrica a Espanya és que durant el dia s'ha de limitar l'energia renovable que entra al sistema, per seguretat de subministrament, forçant l'entrada de plantes de gas o hidroelèctriques, amb pagaments addicionals que encareixen la factura, mentre que quan marxa el sol, el preu puja pel consum de gas extra que cal fer per cobrir la demanda.

En l'operació del sistema elèctric resulta clau, no només tenir suficient energia elèctrica generada en cada moment per cobrir la demanda (gestionabilitat), sinó també que aquesta energia compleixi amb uns paràmetres clau pel funcionament del sistema, com són la freqüència i la tensió. La freqüència seria equiparable al ritme a que es mou l'electricitat, i a Europa és de 50 hertz, mentre que la tensió és la força a que es mou l'electricitat, i es mesura en volts.

Durant l'apagada, es van detectar importants variacions de freqüència i de tensió, que van provocar que les centrals de generació i la interconnexió a França quedessin interrompudes, com a forma d'autoprotecció davant de les oscil·lacions externes.

En tant que les centrals renovables solars i eòliques no tenen la capacitat de marcar la freqüència, sinó que segueixen la del sistema en cada moment, se'ls hi qualifica com a centrals asíncrones. De la mateixa manera, per regla general i si no es preveuen aparells específics per tal propòsit, la solar i la eòlica no serveixen que regular i controlar la tensió, i per tant, davant d'una situació d'oscil·lacions, quan hi ha un alt percentatge de penetració de renovables, el sistema és més vulnerable.

Davant d'aquesta situació, les instal·lacions d'emmagatzematge esdevenen imprescindibles per dotar el sistema elèctric de seguretat, fiabilitat i per a augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

En aquest sentit, la Recomanació de la Comissió Europea de data 14 de març de 2023, relativa a l'emmagatzematge d'energia per a recolzar un sistema energètic de la Unió Europea descarbonitzat i segur, preveu que els Estats membres han de determinar les necessitats de flexibilitat dels seus sistemes energètics a curt, mig i llarg termini, i, en les actualitzacions dels seus plans nacionals d'energia i clima, reforçar els objectius i les polítiques i mesures connexes que tinguin la finalitat de promoure de manera rendible el desplegament de l'emmagatzemament d'energia, tant l'emmagatzemament a escala industrial com el situat darrere dels comptadors, la resposta de la demanda i la flexibilitat.

Així mateix, la Comissió Europea ha aprovat al mes de març de 2025 un nou esquema d'ajuts que permetrà a Espanya el desplegament de l'emmagatzemament d'energia elèctrica a gran escala, tant en hibridació amb instal·lacions d'energies renovables com a *stand-alone* i tèrmic. Es tracta d'un programa del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic (MITECO) que es dotarà amb 700 milions d'euros i afavorirà el procés de descarbonització del sistema elèctric amb l'expansió de tecnologies fonamentals per a la integració de les energies renovables. La convocatòria consistirà en subvencions directes per al cofinançament, fins i tot en un 85%, d'inversions en instal·lacions d'emmagatzemament d'energia

En el context de Catalunya, la Prospectiva Energètica de Catalunya 2050 (PROENCAT 2050) aprovada per l'Acord del Govern GOV/130/2023, de 13 de juny, preveu que a l'any 2050, el 100 % de la generació d'electricitat a Catalunya serà renovable. L'any 2024, la producció d'energia elèctrica renovable a Catalunya va representar el 21,6 % de la producció elèctrica total (4,2 punts superiors a l'any 2023) i l'any 2030 segons la PROENCAT 2050 es preveu que sigui del 50,8 %. La PROENCAT indica que la principal tecnologia de generació d'electricitat l'any 2050 serà l'eòlica, amb una producció de 60.068 GWh, seguida de la tecnologia solar fotovoltaica, amb 51.965 GWh, que representarà el 44,2 % del total. Pel que fa a la potència d'emmagatzematge d'energia elèctrica a Catalunya, segons dades de la PROENCAT 2050, augmentarà des dels 534 MW l'any 2017 fins als 7.234 MW l'any 2050, entre hidràulica de bombament i bateries, i concretament en l'horitzó del 2050 es preveu que s'instal·lin 3.500 MW de potència d'emmagatzematge en bateries.

En conclusió, les instal·lacions d'emmagatzematge són una peça clau per tenir un sistema elèctric més resiliència davant apagades, de forma que aportin estabilitat i gestionabilitat a la xarxa. A més, en cas d'una hipotètica apagada, les bateries faciliten la recuperació del servei més ràpida.

Actualment hi ha a Catalunya 134 projectes d'emmagatzematge mitjançant bateries en tramitació de competència de la Generalitat de Catalunya, dels quals 125 són de bateries independents (*stand-alone*) i 9 són projectes de bateries hibridats amb instal·lacions renovables. Els primers sumen 1.071,27 MW i els segons, 25,52 MW.

Tanmateix, el fet que les instal·lacions d'emmagatzematge no estiguin contemplades explícitament dins l'àmbit d'aplicació de la normativa catalana aplicable, així com la manca de claredat alhora de determinar el procediment administratiu aplicable en funció de si es tracta d'instal·lacions d'emmagatzematge hibridades o bé independents, fa que els projectes es tramitin de manera lenta i amb risc de discrepàncies de criteris entre administracions, la qual cosa fa necessari que amb caràcter urgent s'aclareixi aquest marc normatiu.

Paral·lelament, resulta necessari adoptar mesures per accelerar la implantació de les instal·lacions renovables a Catalunya a fi i efecte de poder assolir els objectius establerts a la PROENCAT 2050, millorant la tramitació d'aquells aspectes que s'han manifestat poc eficients en els darrers anys.

Igualment, l'increment de la demanda elèctrica i les mancances de capacitat de la xarxa de transport i distribució d'energia elèctrica que s'han posat de relleu fan necessari adoptar un conjunt de mesures encaminades a simplificar la tramitació de l'autorització de les línies elèctriques.

2.2 Congruència i relació directa de les mesures amb la situació que s'ha d'afrontar.

Constatat que concorre el pressupòsit de fet habilitant exigít per la Constitució, l'Estatut i la Llei 13/2008, cal examinar si les mesures que conté el projecte de Decret Llei guarden una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta de superar (STC 1/2012). Tal i com s'estableix en aquesta sentència, aquesta connexió de sentit no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, eficàcia o bondat tècnica de les mesures adoptades, sinó que consisteix únicament en constatar l'existència d'un vincle raonable entre les dites mesures i la situació que exigeix l'acció normativa.

Les mesures que conté el projecte són congruents i tenen relació directa amb objectius urgents a assolir:

a) Necessitat de clarificar i simplificar el marc normatiu aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per afavorir la seva implantació i de modificar aspectes de la tramitació de les instal·lacions renovables per accelerar la seva implantació.

Com ja s'ha exposat, en un sistema elèctric cada cop amb major presència d'energies renovables dependents de la meteorologia, el vent i el sol, és fonamental dotar-se d'un sistema robust de gestió de la demanda i d'emmagatzematge elèctric que permetin aportar al sistema elèctric la flexibilitat necessària per equilibrar l'oferta i la demanda d'electricitat sense posar en perill la seguretat del subministrament elèctric.

Per aquest motiu, mitjançant aquest Decret Llei es contenen un conjunt de mesures encaminades a agilitzar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric mitjançant sistemes de bateries, així com clarificar el règim jurídic aplicable a aquesta tipologia d'instal·lacions.

En conseqüència, resulta necessari modificar, amb caràcter urgent, la normativa aplicable a Catalunya a fi i efecte que el mateix procediment administratiu que s'aplica a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica ubicades sobre terreny en sòl no urbanitzable, també es pugui aplicar a les instal·lacions d'emmagatzematge híbrides, de tal forma que les mateixes puguin tramitar-se en els mateixos termes que les instal·lacions de generació.

Així mateix, resulta necessari modificar diversos aspectes de la normativa actual per a accelerar la implantació de les instal·lacions renovables.

El conjunt de modificacions que s'introdueixen en el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, a fi i efecte d'agilitzar la tramitació de les instal·lacions d'emmagatzematge híbrides i l'acceleració de la implantació de les energies renovables són les següents:

- es preveu que les instal·lacions tant de producció, com d'emmagatzematge de fins a 500 kW de potència resten exemptes d'autorització administrativa prèvia la qual cosa permet accelerar el procediment administratiu actualment vigent per a instal·lacions amb potència compresa entre 100 kW i 500 kW que permetrà augmentar el parc d'instal·lacions de generació i d'emmagatzematge d'energia elèctrica en petites unitats esteses arreu del territori susceptibles subministrar energia elèctrica al seu entorn millorant la resiliència del conjunt davant una caiguda del sistema elèctric general.
- S'esmenten explícitament els sòls antropitzats a fi i efecte d'aclarir que aquests sòls són aptes per a la ubicació d'instal·lacions fotovoltaïques i que resulta aplicable el mateix procediment administratiu. Es considera necessari aplicar la tramitació d'urgència a les instal·lacions ubicades en aquest tipus de sòls atès que per les seves característiques la tramitació ambiental i urbanística ha de ser més simplificada i permet aplicar terminis de tramitació més curts.
- en el cas d'híbridació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateria no es computarà la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge per el requisit d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que s'ha presentat una oferta de participació local i la disponibilitat o el compromís de disponibilitat de més del 50% dels terrenys agrícoles privats sobre els quals es projecta la instal·lació.
- Es preveu que en aquells casos en que els titulars dels permisos d'accés d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que hibridin aquestes instal·lacions mitjançant la incorporació a les mateixes de mòduls d'emmagatzematge electroquímic, sempre que aquest emmagatzematge se situï dins de la poligonal definida pel projecte de generació original i aquesta disposi de tràmit ambiental favorable, caldrà consultar a l'òrgan ambiental si correspon efectuar el tràmit d'avaluació d'impacte ambiental simplificada en els termes de la Llei 21/2013, de 9 de desembre per a la incorporació de l'emmagatzematge. Pel que fa al tràmit urbanístic, serà d'aplicació l'article 59 del Decret 64/2014, sent preceptiu l'informe de la Comissió Territorial d'Urbanisme. D'aquesta manera es contribueix a simplificar la seva tramitació.
- en el cas de sol·licituds per a un projecte híbrid que combini les tecnologies fotovoltaica, eòlica i/o emmagatzematge mitjançant bateries, es realitza una tramitació conjunta, tenint en compte els criteris dels articles 7 al 9 d'aquest Decret llei i, en cas que correspongui, s'obté una única autorització conjunta.
- S'unifica el termini d'informació pública a 30 dies independentment de la potència de la instal·lació en la línia del que preveu la normativa bàsica ambiental, menys per aquells projectes que s'hagin d'ubicar en una zona on resulti d'aplicació l'Estatut dels Municipis Rurals, a fi i efecte de garantir la seva adequada participació.

- Es redueix el termini previst per l'actual article 15.5 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, el qual passa d'un mes a 15 dies atès que s'ha demostrat que el termini actual d'un mes allarga innecessàriament el procediment administratiu, menys per aquells projectes que s'hagin d'ubicar en una zona on resulti d'aplicació l'Estatut dels Municipis Rurals, a fi i efecte de garantir la seva adequada participació.
- Es sotmeten les instal·lacions d'emmagatzematge al mateix règim jurídic que les instal·lacions de producció pel que fa al règim de transmissió i modificació, de tal forma que quan es tracti d'instal·lacions d'emmagatzematge híbrides amb instal·lacions renovables s'aplica el que preveu el Capítol 4 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre i si es tracta d'instal·lacions *stand alone* s'aplica el règim jurídic previst pel Reial Decret 1955/2000, d'1 de desembre.
- Pel supòsit d'instal·lacions d'emmagatzematge independents (*stand-alone*) d'emmagatzematge elèctric mitjançant bateries, s'ha previst que la seva autorització es regirà pel previst en el Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica, o norma que la substitueixi, atès que es considera que al tractar-se d'instal·lacions que majoritàriament no s'ubiquen en sòls no urbanitzables no s'escau l'aplicació del procediment administratiu regulat pel Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre.

L'aplicació d'aquest Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, es considera adient atès que l'experiència assolida en els darrers anys posa de relleu que permet agilitzar els procediments tot garantint els drets del conjunt de persones jurídiques i físiques afectades.

Tanmateix s'ha previst que l'avaluació ambiental que s'hagi efectuat en el tràmit d'autorització energètica té també efectes en el procediment urbanístic a fi i efecte de duplicar el tràmit, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte.

- Finalment, es millora la tramitació de les instal·lacions de recàrrega per a vehicles elèctrics. L'experiència en la tramitació de projectes de punts de recàrrega de vehicles elèctrics han evidenciat dificultats en la tramitació àgil d'aquestes instal·lacions, degut a interpretacions de la normativa aplicable o a l'absència d'una menció específica a alguns elements que conformen aquestes instal·lacions. Així doncs, ha estat necessari detallar aquestes parts i ampliar l'aplicació de la declaració responsable a aquests elements que conformen el conjunt d'un punt de recàrrega de vehicles elèctrics.

b) Necessitat de fomentar l'acceptació social i territorial dels parcs, així com de garanties pel sector agrícola.

Tenint en compte la xifra de projectes autoritzats respecte de la de projectes connectats, és clau reduir la conflictivitat social i territorial, que es concreta també en oposició administrativa i judicial. Aquesta litigiositat retarda o impedeix la construcció dels projectes, ja que si hi ha recursos pendents és difícil poder aconseguir finançament.

La participació local esdevé una eina clau per poder augmentar l'acceptació social. Amb el règim actual, en que els projectes s'obren a participació en una fase molt inicial i amb el projecte poc madur, no s'està aconseguint atraure participants en els projectes ni mitigant l'oposició. Es proposa una modificació que diferencia entre fase informativa i fase d'inversió, per tal que el territori estigui informat des de bon principi, i a la vegada que quan hagi de prendre la decisió d'invertir-hi, el projecte ja estigui prou madur per tenir tota la informació. A més, es preveu la possibilitat d'invertir a gent que es veu afectada per parc solar o eòlic però que no està empadronada al municipi, com ara gent que hi té segona residència o gent que hi treballa, que potencialment s'hi pot oposar i a qui també es dona opció de participar en el projecte.

Amb aquests canvis s'espera reduir la conflictivitat i permetre que Catalunya guanyi potència renovable de manera ràpida per tenir un sistema elèctric més resiliència.

Per altra banda, el procediment d'autorització d'instal·lacions dels darrers anys ha posat de manifest que es necessari assolir un equilibri adequat entre la implantació de les instal·lacions renovables i l'adequada protecció dels sòls agraris.

Per aquest motiu resulta necessari preveure la no afectació significativa a sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat en espais agraris de secà ni l'afectació d'espais agraris de regadiu. D'aquesta manera, s'augmenta la protecció als terrenys de regadiu (eliminant el requisit de substancial de l'afectació), per considerar que els terrenys de regadiu s'han beneficiat d'importants inversions, sovint de caràcter públic, per poder fer-los regables, i per tant no són idonis, com a regla general, per a la implantació d'infraestructures diferents de les agrícoles. En un context d'insuficiència i variabilitat hídrica que s'anirà agreujant pel canvi climàtic, resulta convenient elevar el nivell de protecció del regadiu, que són els espais que permeten una agricultura més resiliència i productiva.

En aquesta ocasió s'ha acordat una solució pels espais inclosos al Pla de regadius, els quals han requerit una elevada inversió pública i privada per desenvolupar les infraestructures necessàries per donar servei a certs territoris i que ara es veien amenaçades per una possible, encara que no rellevant, implantació de parcs fotovoltaics en aquesta tipologia de finques.

A continuació es relacionen el seguit de mesures orientades a fomentar l'acceptació social i territorial dels parcs, així com de garanties pel sector agrícola:

- es millora la regulació de l'oferta de participació local diferenciant clarament les fases que cal dur a terme a fi i efecte d'assegurar una adequada publicitat

d'aquestes ofertes per part dels promotors de les instal·lacions i incrementar les garanties dels participants.

- Es reforça el paper de l'Oficina de Gestió Unificada (OGE) en la tramitació administrativa.
- Es consoliden les Oficines de Transició Energètica per tal de fer un seguiment del Pla territorial sectorial de les energies renovables (PLATER), donant una solució a les Oficines Comarcals de Transició Energètica, creades amb la finalitat d'apropar la transició energètica al territori en el marc d'un programa temporal de subvencions de l'ICAEN que finalitzarà el 2026 i que ara es fa necessari consolidar amb la seva integració com a estructura territorial de l'Institut Català d'Energia. D'aquesta manera es manté el suport als ens locals i a les comunitats energètiques pels projectes de transició energètica, amb la finalitat de fer les renovables més acceptades, promoure la participació de la ciutadania i els ens locals als projectes i aconseguir que s'hi puguin instal·lar amb l'objectiu de donar suport als ens locals i a les comunitats energètiques en el desplegament del PLATER i en altres projectes de transició energètica, garantint la representativitat comarcal.
- Es crea una Taula de Diàleg Social de les Energies Renovables a cada vegueria. Per tal de garantir el desplegament de les energies renovables cal definir espais de consens propers al territori. Per aquest motiu es reforma el funcionament de la Taula de Diàleg Social de les renovables, pendent de constituir, per tal que s'estructurin per vegueries en comptes de funcionar de manera centralitzada. D'aquesta manera s'afavorirà un major diàleg en la implantació de renovables i s'aconseguirà un consens territorial per tal que els parcs es puguin construir minimitzant el conflicte social, administratiu i judicial.
- S'aclareix que resultaran zones no compatibles per la implantació de plantes solars fotovoltaïques aquells àmbits inclosos en projectes d'implantació de nous regadius o de transformació dels existents promoguts per l'Administració. D'aquesta manera s'evitarà que s'autoritzi la implantació d'instal·lacions de generació d'energia que puguin posar en risc les infraestructures de regadiu esmentades. No obstant l'anterior, sí que es permeten les instal·lacions fotovoltaïques en aquells punts de la xarxa de regadiu que no resultin incompatibles amb l'activitat del regadiu, com per exemple a la superfície de les basses de reg. En aquests casos, la promoció de les instal·lacions fotovoltaïques en la superfície de basses de reg no es subjectarà al règim general d'autorització previst en el capital quart del Decret llei 16/2019, ni requerirà d'una avaluació d'impacte ambiental especial. Aquestes instal·lacions quedaran sotmeses al mateix règim simplificat d'aprovació de les instal·lacions que resulta aplicable a les instal·lacions fotovoltaïques situades en sòl urbà en teulades i terrats d'edificacions. L'anterior es preveu sense perjudici que la instal·lació i l'operació de les plantes fotovoltaïques en la superfície de les basses de reg es sotmeti als termes concrets del projecte que s'autoritzi, sense que resultin aplicables les limitacions establertes en la declaració d'impacte ambiental de la pròpia infraestructura de regadiu per a l'operació d'aquestes instal·lacions en

l'emplaçament de les basses (com poden ser les limitacions relatives a les àrees designades per la conservació de les aus).

- També es preveu una excepció per instal·lacions fotovoltaïques que funcionin en règim d'autoconsum, que moltes vegades poder fer-se servir per abastir el consum elèctric de les infraestructures de rec, i que tendeixen a coincidir amb la producció solar, ja que durant els moments de l'any més calorosos també hi ha la major producció d'energia solar. D'aquesta forma, l'energia fotovoltaica fa més competitiu el sector del rec, que pot abaratir costos de consum elèctric.
- De la mateixa manera, també es preveu la possibilitat d'ocupar terrenys de regadiu amb fotovoltaica quan la superfície regable sigui inferior al volum d'aigua disponible en aquella zona pel regadiu, de forma que si es cultivés tot, no hi hauria suficient aigua per regar tota la superfície. En aquest cas la instal·lació de fotovoltaica, per tant, no perjudica la producció agrícola, perquè serien terrenys que igualment no hi hauria prou aigua per regar.
- Finalment, es preveuen també excepcions per espais en àmbits de regadiu que no s'hagin desenvolupat als 10 anys anteriors o que havent-se desenvolupat, no hagin tingut activitat agrària els últims 5 anys.
- Pel que fa a les zones de categoria agrícola I i II de secà, s'afegeix una situació on es permet la instal·lació de fotovoltaica, que és aquella en que s'ocupi un espai que per dimensió no permet una instal·lació agrícola viable i condicionat a que s'adoptin mesures compensatòries. La potència solar en zona I i II, però, no podrà sumar més de 5 MW.
- També es preveu la possibilitat de desenvolupar instal·lacions agrovoltaiques en terrenys de regadiu, i es preveu crear una comissió mixta d'agrovoltisme en regadius per anar definint les millors pràctiques en aquesta matèria.
- Per últim, s'estableix un mandat a l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya per augmentar les cates de forma que es pugui mapejar tot el territori català i així es generi més seguretat jurídica pels promotors, ens locals i agricultors.

c) Necessitat de flexibilitzar el règim jurídic aplicable a la transmissió de les instal·lacions eòliques, fotovoltaïques i d'emmagatzematge.

Catalunya compta amb 3.444 MW solars autoritzats dels quals només 441 MW estan connectats a octubre de 2025 i de 2.242 MW eòlics autoritzats dels quals 1.406 estan connectats.

Part de la diferència s'explica pel fet que el mercat elèctric es troba en un moment de preus extraordinàriament baixos, que mai no s'havien vist fins ara i fins i tot al mes de maig amb preus negatius.

Davant d'aquesta situació, molts promotors, amb unes exigències de rendibilitat elevades, prefereixen abandonar els seus projectes perquè no els hi surt a compte construir, i la

normativa no els hi permet traspasar l'autorització a un tercer que se'n faci càrrec i construeixi el projecte.

A més, molts projectes renovables requereixen de finançament bancari, i els bancs, amb una situació de preus baixos o negatius, han restringit substancialment el crèdit i han endurit les exigències, concedint nivells de deute més baixos, a interessos més alts i amb requeriments de garanties més estrictes, de forma que qui no compti amb un elevat nivell de fons propis, difícilment podrà finançar el projecte per fer-lo viable.

El Reial Decret-Llei 23/2020, de 23 de juny, pel qual s'aproven mesures en matèria d'energia i en altres àmbits per a la reactivació econòmica, estableix unes fites que els promotors han d'anar complint durant la tramitació, per tal de poder continuar el procés i que no se'ls executi l'aval que han dipositat. Per tant, esperar fins que els preus de l'energia pugin o les condicions de finançament millorin no resulta una opció viable, en la mesura que les fites marquen un calendari clar de compliments per no perdre els drets d'accés i connexió i poder connectar la instal·lació.

Per tant, es fa necessari modificar l'article 23 del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, per permetre que els promotors puguin traspasar les seves autoritzacions a un tercer que tingui capacitat financera suficient o exigències de rendibilitat més moderades, de forma que els projectes puguin continuar tramitant-se i no es perdin les inversions en nova generació elèctrica renovable, malgrat que la instal·lació encara no estigui finalitzada.

Si aquesta norma s'adoptés per la via ordinària, molts projectes es perdrien, ja que ens trobem a un moment de preus extraordinàriament baixos i alguns inversors han manifestat la voluntat de sortir de manera immediata, i fins i tot alguns ja han materialitzat el seu desistiment. En concret, ja han renunciat, des del 2023, un total de 93 projectes, que sumen 945 MW.

d) Necessitat de clarificar i simplificar el règim jurídic aplicable a les sol·licituds de modificacions de parcs eòlics i plantes solars ja autoritzades.

La tramitació actual de les modificacions de parcs eòlics i plantes solars ja autoritzades, així com de les línies d'evacuació de l'energia elèctrica produïda per aquest tipus d'instal·lacions, està posant de manifest la necessitat de simplificar i agilitzar la tramitació administrativa d'aquestes modificacions atès que sovint es produeixen endarreriments que dificulten la seva viabilitat.

Així mateix, s'ha demostrat que l'aplicació de conceptes com el de modificació substancial o de modificació no substancial han comportat una certa inseguretat jurídica alhora de decidir quina tramitació administrativa era la més adient.

Per aquest motiu, es considera necessari establir uns criteris clars que permetin determinar quan aquestes modificacions només requereixen autorització administrativa de construcció i quan només requereixen obtenció d'autorització administrativa d'explotació.

Igualment, s'incorpora una regulació clara de la figura de la repotenciació d'instal·lacions que permeti simplificar la seva tramitació atès que contribueixen a reduir l'impacte ambiental de les mateixes.

e) Necessitat de consolidar la implementació de les Comunitats Energètiques: registre.

Per aconseguir major acceptació de les renovables, es preveuen mesures destinades a afavorir les comunitats energètiques, que són una peça clau en la transició energètica perquè contribueixen a transformar el model energètic actual en un sistema més democràtic, distribuït i participatiu, esdevenint un instrument principal en la participació de la ciutadania en la transició energètica. La definició de comunitat energètica està definida a les Directives corresponents però cal crear un Registre de Comunitats Energètiques per tal de validar si les entitats compleixen amb la definició de les Directives. Cal dotar de seguretat jurídica a les pròpies comunitats i a les administracions públiques que els hi puguin atorgar drets per poder desenvolupar les energies renovables als espais públics. Per aquest motiu és necessari crear un registre amb uns criteris uniformes i d'acord amb les Directives europees.

Les Directives europees (Directiva (UE) 2019/944 i Directiva (UE) 2018/2001) tracten les comunitats energètiques com a instruments d'interès públic dins les polítiques energètiques i de cohesió, ja que les defineix clarament com a actors d'interès social i ambiental, essencials per a la transició energètica justa i inclusiva.

g) Necessitat de disposar de la informació relativa al conjunt de sol·licituds d'accés i connexió a la xarxa de distribució elèctrica.

La publicació al mes de setembre de 2025 de les dades relatives a la capacitat d'accés a la xarxa elèctrica i l'existència d'un gran nombre de denegacions tant de peticions d'accés de demanda, com d'accés per l'evacuació de l'energia elèctrica produïda, ha posat de manifest que resulta necessari que l'òrgan competent en matèria d'energia disposi del conjunt d'informació relativa a les sol·licituds d'accés i connexió, dates de les peticions, capacitat atorgada, denegada o sol·licitada i resta d'informació rellevant respecte d'una determinada subestació elèctrica titularitat de les empreses distribuïdores, així com que aquesta petició sigui resposta en un termini màxim de 10 dies hàbils.

h) Necessitat d'agilitzar la tramitació de les modificacions i renovacions d'instal·lacions de transport i distribució.

L'adequada atenció de la demanda elèctrica, així com l'adequada evacuació de l'energia elèctrica produïda per les instal·lacions renovables, fa necessari simplificar la tramitació administrativa aplicable a les modificacions de les instal·lacions de transport i distribució, així com simplificar la seva tramitació ambiental i urbanística.

S'opta per fer una regulació anàloga a la que l'Administració estatal està aplicant atès que l'experiència assolida fins a la data demostra que aquesta regulació resulta prou àgil per assolir la finalitat perseguida.

En aquest sentit, es preveuen els supòsits de modificacions d'instal·lacions de transport o distribució que només requereixen obtenir aprovació del projecte d'execució (equivalent a l'autorització de construcció que es contempla a la normativa estatal), així com les modificacions que només requereixen l'obtenció de l'autorització d'exploatació.

i) Necessitat d'adoptar mesures en matèria de foment de l'autoconsum d'energia elèctrica.

Per tal de seguir avançant en la implantació de les instal·lacions d'autoconsum es preveu que les instal·lacions necessàries per a la implantació efectiva d'instal·lacions d'autoconsum amb excedents, com ara línies d'evacuació, centres de transformació o de seccionament o subestacions, es poden declarar d'utilitat pública i interès públic a efectes expropiatoris en la resolució d'autorització o mitjançant els corresponents mutus acords.

Així mateix es fomenta l'eòlica d'autoconsum facilitant la seva implantació.

j) Facilitació d'implantació en les zones de protecció de la xarxa viària.

D'acord amb la necessitat d'impuls de les instal·lacions d'energies renovables, d'instal·lacions d'emmagatzematge i la seva infraestructura connexa, així com de les línies de transport d'energia elèctrica, si l'avaluació ambiental ho aconsella per minimitzar l'impacte ambiental dels projectes, de forma motivada i amb l'informe favorable previ de l'administració competent en matèria de carreteres, es regulen uns determinats supòsits encaminats a facilitar la implantació d'aquesta tipologia d'instal·lacions en zones de protecció de la xarxa viària.

D'aquesta manera es contribueix a facilitar la seva implantació aprofitant zones de servituds ja existents.

3. Impacte pressupostari.

Les mesures previstes per aquesta proposta de Decret Llei no tenen impacte pressupostari.

Pel que fa a l'estructura territorial de l'Institut Català d'Energia la dotació pressupostària resta subjecte a l'existència de la corresponent dotació pressupostària.

4. Conclusió

Per tot això, es conclou que el projecte de decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya s'ajusta als requisits de l'article 64 de l'EAC, que habilita el Govern per adoptar disposicions legislatives sota la forma de decret llei: la concurrència d'una necessitat extraordinària i urgent i la congruència i relació directa de les mesures proposades amb la situació que s'ha d'afrontar.

La directora general d'Energia

2025.10.27

21:04:19 +01'00'

INFORME JURÍDIC SOBRE EL PROJECTE DE DECRET LLEI PER AUGMENTAR LA RESILIÈNCIA DEL SUBMINISTRAMENT ELÈCTRIC A CATALUNYA.

I. ANTECEDENTS

En data 23 d'octubre de 2025 la Direcció General d'Energia ha redactat un esborrany de projecte de Decret Llei pel qual es modifiquen diverses normes amb rang de llei. Això no obstant, les modificacions més importants són les que tenen per objecte el Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

El text que se sotmet a informe és un text que requereix encara ser completar i revisat pel que fa al contingut i a l'estructura, tanmateix, es demana l'emissió de l'informe amb caràcter urgent.

El fet que es tracti d'un text en el qual encara s'està treballat ens habilita per fer també consideracions o propostes que van més enllà de les relatives a la justificació de l'ús el Decret Llei i de la coherència de la proposta amb la finalitat.

El text del projecte de decret llei – que s'incorpora com annex a l'informe- se sotmet a informe dels serveis jurídics, de conformitat amb el que disposa l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, en relació amb l'article 4.1.a) de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

El projecte de decret llei té com a principal objecte en modificar el Decret Llei 16/2019 d'impuls de les energies renovables. El Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, es va adoptar amb l'objectiu modificar d'adoptar les mesures necessàries per tal que l'impuls de les energies renovables s'assoleixi amb garanties. Per això incorporava en el seu capítol 4 mesures de simplificació de la regulació de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica provinent d'energia eòlica o solar fotovoltaica. Aquestes mesures són objecte de modificació en l'esborrany sotmès a informe.

El 24 d'octubre la Direcció General d'Energia ens trasllada la exposició de motius, que s'incorpora també com annex. El text de la exposició de motius es especialment important en la anàlisi d'un decret llei ja que és el text en què es raona expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa. No és únic text que ha de fer recollir els motius que justifiquen la necessitat del Decret Llei; la normativa catalana preveu que s'ha la iniciativa s'ha d'acompanyar de l'informe de la unitat tramitadora que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar. La manca d'emissió d'aquest informe fa complexa analitzar si el contingut de

l'esborrany s'ajusta a la finalitat prevista i respon a les raons habilitadores de l'ús d'un decret llei.

El marc regulador de l'esborrany s'empara en diversos títols competencials de la Generalitat. El principal títol competencial és el relatiu a l'energia recollit en l'article 133 de l'EAC, però les modificacions introduïdes en el text incideixen també en els àmbits de competència de la Generalitat referits a l'urbanisme, el medi ambient, els residus, l'aigua i l'administració local.

Aquest informe s'emet en relació amb les mesures que el projecte estableix en matèria d'energia i medi ambient. Les previsions referides a als altres àmbits seran objecte d'informe per part de l'assessoria jurídica corresponent.

Amb caràcter previ a l'anàlisi del contingut de l'esborrany de projecte de decret llei cal destacar que el passat més de juny es va emetre l'informe justificatiu sobre el projecte de decret llei pel qual es modifica el decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables.

Aquest informe analitzava el marc competencials i normatiu en matèria d'energia i medi ambient i el pressupòsit habilitant i els límits materials dels decrets llei i la seva aplicació en el Decret llei 12/2025, de 3 de juny, per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

El Decret llei 12/2025 no ha estat validat pel Parlament en el termini que estableix l'article 64.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, per qual cosa va quedar derogat, però algunes de les mesures que incorpora el text sotmès a informe ja es recollien en el Decret llei 12/2005, en aquets cas, es limitarem a traslladar la anàlisi efectuat en l'informe jurídic emès en relació amb el Decret llei 12/2025.

II. CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

Primera.- Marc competencial i marc normatiu

L'article 133 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat de Catalunya la competència compartida en matèria d'energia.

Aquesta competència inclou la regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia i el foment i la gestió de les energies renovables i l'eficiència energètica. Com ha assenyalat el Tribunal Constitucional en la seva sentència 32/2016, de 18 de febrer, en aquesta matèria a l'Estat li correspon dictar les bases reguladores en el marc de l'article 149.1, apartats 13 i 25 de la Constitució i autoritzar les instal·lacions elèctriques quan el seu aprofitament afecti una altra comunitat autònoma o el transport d'energia surti del seu àmbit territorial (art. 149.1.22, l'abast del qual va ser analitzat en la STC 181/2013, de 23 d'octubre, FJ 4).

En definitiva en matèria d'energia, conflueixen en el nostre ordenament constitucional dos títols competencials específics de l'Estat: el de l'article 149.1.22 CE («[...] l'autorització de les instal·lacions elèctriques si l'aprofitament afecta una altra comunitat o si l'energia és transportada fora del seu àmbit territorial») i el de l'article 149.1.25 CE («Bases del règim miner i energètic»). A aquests dos títols, cal afegir-hi el més genèric de l'article 149.1.13 CE («Bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica»), que incideix també en l'àmbit de l'energia elèctrica.

L'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència compartida en matèria d'energia (art. 133.1 EAC), que inclou, entre altres, les submatèries següents: La regulació de les activitats de producció, emmagatzematge i transport d'energia,;l'atorgament de les autoritzacions de les instal·lacions que transcorrin íntegrament pel territori de Catalunya, i l'exercici de les activitats d'inspecció i control .

El Consell de Garanties Estatutàries, en els seus dictàmens 7/2014 i 6/2015, de 29 de desembre, sobre el Reial decret 900/2015, de 9 d'octubre, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de les modalitats de subministrament d'energia elèctrica amb autoconsum i de producció amb autoconsum ha analitzat l'abast de la competència estatal per a l'establiment de la normativa bàsica en matèria d'energia. Així ha indicat que:

“Als efectes del nostre Dictamen, i en relació amb els diferents àmbits materials que conformen la regulació del sector elèctric i sobre els quals es projecta la competència bàsica estatal, la doctrina constitucional inclou la determinació dels subjectes del sistema elèctric, la fixació de les principals directrius de les activitats destinades al subministrament d'energia, la planificació elèctrica i, de forma molt especial, la determinació d'un règim econòmic uniforme per a tot el territori espanyol (incloent-hi els actes de naturalesa executiva) i la garantia de la seguretat i la qualitat del subministrament (STC 18/2011, FJ 8; 4/2013, de 17 de gener, FJ 5).

Pel que fa l'assumpció de les competències en matèria d'energia per la Generalitat, en el dictamen 7/2014 es considera que:

“El legislador estatutari va dedicar un apartat específic a les activitats de distribució d'energia, separant-les de les corresponents a la producció, l'emmagatzematge i el transport, perquè va entendre que, en les primeres, les instal·lacions elèctriques transcorren íntegrament pel territori de Catalunya, i el seu aprofitament no afecta cap altra comunitat, aspectes aquests en què no actua la competència de l'Estat ex article 149.1.22 CE. Això significa que, en el cas contrari (instal·lacions en què l'aprofitament afecta una altra comunitat, o en què el transport de l'energia surt de l'àmbit territorial de Catalunya), la Generalitat no té competència pròpia de regulació, llevat de les que puguin resultar de les funcions previstes als apartats c (desplegament de normes

complementàries de qualitat dels serveis de subministrament) i d (foment i gestió de les energies renovables i de l'eficiència energètica) del mateix article 133.1 EAC.”

Pel que fa a les competències executives, en el dictamen anterior es deixa constància que:

“Així mateix, la Generalitat exerceix les seves funcions executives sobre el sector elèctric de Catalunya de forma general, llevat dels casos excepcionals en què aquestes hagin de considerar-se complement imprescindible per garantir la consecució de la finalitat inherent a la norma bàsica, com hem dit anteriorment. Les dites funcions comprenen les activitats d'autorització, incloent-hi les d'inscripció i manteniment de registres i similars (a excepció de les que afecten les instal·lacions d'abast supraterritorial, abans esmentades), i activitats d'inspecció i de control sobre totes les instal·lacions existents a Catalunya. Sobre aquestes darreres, ens remetem al nostre DCGE 20/2014, abans mencionat (FJ 3.2).

En referència a l'àmbit de l'energia i més concretament el de l'energia elèctrica, la doctrina constitucional entén que el concepte de «bases», en sentit formal, comprèn les normes bàsiques amb rang legal sobre l'ordenació del sector elèctric, i també, de manera excepcional i d'acord amb la doctrina constitucional sobre el concepte material de bases, normes de caràcter reglamentari i actes de naturalesa executiva, especialment pel que fa al règim econòmic del sector (entre altres, STC 18/2011, de 3 de març, FJ 8). Però ha admès que correspon a la Generalitat d'acord amb l'article 133 EAC el desplegament de les bases estatals a través de l'exercici de la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

La regulació incideix també en les competències de la Generalitat en matèria de medi ambient ja que incorpora aspectes referits a l'avaluació ambientals, el canvi climàtic i la regulació dels residus, previstes a l'article 144 EAC. En aquest àmbit l'article 149.1.23 de la Constitució atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre la legislació bàsica de protecció del medi ambient, sens perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció.

Com ha indicat el Consell de Garanties Estatutàries la jurisprudència constitucional, ja des dels inicis, sosté que a l'Estat li correspon dictar la normativa d'enquadrament general i, a les comunitats autònomes, no només la competència executiva, sinó també el desenvolupament legislatiu de la legislació bàsica, així com també les normes addicionals de protecció (STC 64/1982, de 4 de novembre, FJ3). A més, ha establert que la legislació bàsica de l'Estat havia de tenir el caràcter d'ordenació de mínims (STC 170/1989, de 19 d'octubre FJ 2).

Consegüentment, la doctrina esmentada anteriorment afirma que les comunitats autònomes amb competències en medi ambient poden també portar a terme el desenvolupament de les bases estatals i l'adopció de normes addicionals de protecció tant per llei ordinària com per norma reglamentària, i amb plena eficàcia. Per la seva banda, la legislació bàsica estatal en cap cas pot arribar a un grau de detall tan elevat que *“no permita desarrollo legislativo alguno de las Comunidades Autónomas con competencias en materia de medio ambiente,*

vaciándolas así de contenido” (STC 102/1995, FJ 8, reiterada en multitud de sentències posteriors).”

L'article 144.1 de l'EAC estableix que correspon a la Generalitat la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció. Aquesta competència inclou en tot cas, entre d'altres, la regulació dels recursos naturals, de la flora i la fauna, de la biodiversitat del medi ambient marí i aquàtic si no té per finalitat la preservació dels recursos pesquers marítics. Però inclou també la competència de la Generalitat per incidir en la regulació de l'avaluació d'impacte ambiental de projectes i no únicament en l'acte d'execució que deriva de l'avaluació ambiental dels projectes que es troben subjectes a l'exercici de les seves competències.

El Tribunal Constitucional ha determinat que correspon a l'Estat adoptar la legislació bàsica d'avaluació ambiental de projectes a l'empara de la competència que l'article 149.1.23 CE li reconeix per establir la legislació bàsica en matèria de medi ambient. Atès que ha caracteritzat l'avaluació ambiental com *“un instrumento de tutela ambiental fundamental y con un importante cariz procedimental [...] la evaluación ambiental se articula como un trámite completo y esencial para cohesionar el desarrollo económico con el deber de protección del medio ambiente que tienen todos los poderes públicos, conforme al artículo 45 CE, en aras de un desarrollo sostenible”* [FJ 3 d)]. En aquest mateix fonament ha indicat que: *“la normativa de evaluación ambiental no tiene por objeto regular los procedimientos administrativos ratione materiae de aprobación de un plan o proyecto, o de autorización de un proyecto en un ámbito competencial determinado, sino integrar en los mismos una serie de trámites y exigencias con fines exclusivamente tuitivos del medio ambiente”* (La STC 53/2017, de 11 de maig FJ 3 in fine).

A partir d'aquesta jurisprudència el TC ha determinat l'abast de la competència estatal en matèria d'avaluació ambiental d'acord amb els criteris següents:

a) D'una banda, tots els preceptes que tendeixin directament a dotar d'efectivitat l'avaluació ambiental i siguin essencials en aquesta finalitat han de ser raonablement considerats com a normes bàsiques sobre protecció del medi ambient.

b) De l'altra, va dir no es poden considerar com a tals aquelles altres prescripcions que, sense detriment de la finalitat i eficàcia d'aquest instrument, siguin:

- i. Simples remissions o reiteracions de les regles de procediment administratiu comú o de les bases dictades a l'empara de l'art. 149.1.18 CE i que no tinguin una específica vocació tuitiva de protecció del medi ambient.
- ii. Les normes “complementàries o accessòries” d'aquelles altres que regulen els tràmits i requisits essencials de l'avaluació ambiental. Aquestes normes complementàries o accessòries poden ser adoptades per les Comunitats Autònomes per regular les avaluacions dels seus plans, programes o projectes en l'exercici de les seves competències respectant en tot cas les regles del

procediment administratiu comú i les bases del règim jurídic de les administracions públiques adoptades per l'Estat ex art. 149.1.18, i sense perjudici de les disposicions bàsiques adoptades a l'empara de l'article 149.1.23 CE.

Pel que fa a la regulació dels residus, la Generalitat dins de l'àmbit de la competència compartida en matèria de medi ambient i la competència per a l'establiment de normes addicionals de protecció, té competència per regular aspectes com la prevenció i la correcció de la generació de residus amb origen o destinació a Catalunya i sobre la gestió i el trasllat d'aquests i llur disposició final, la prevenció, el control, la correcció, la recuperació i la compensació de la contaminació del sòl i del subsòl, i la prevenció, la restauració i la reparació de danys al medi ambient i el règim sancionador corresponent.

A més, dels àmbits competencials d'energia i de medi ambient, l'esborrany sotmès a consulta incideix també en la competència de la Generalitat en matèria d'aigua i obres hidràuliques, ja que incorpora un article 3 que modifica el text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre.

L'article 117 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria d'aigües que pertanyin a les conques hidrogràfiques intracomunitàries, que inclou, en tot cas, l'ordenació administrativa, la planificació i la gestió de l'aigua superficial i subterrània, dels usos i dels aprofitaments hidràulics, i les mesures extraordinàries en cas de necessitat per garantir el subministrament d'aigua.

El text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, estableix que a la Generalitat li correspon, entre altres funcions, la de l'ordenació i la concessió dels recursos i els aprofitaments hídrics, fins i tot l'aprofitament de les aigües residuals i, en general, totes les funcions d'administració i control de la qualitat del domini públic hidràulic, inclosos l'atermenament i la modificació i la correcció dels llits fluvials, en les conques compreses íntegrament en el territori de Catalunya.

A més, l'article 3 preveu que ha d'exercir aquestes competències, ha de vetllar per l'ús sostenible, l'estalvi, la reutilització, l'optimització i l'eficiència en la gestió dels recursos hídrics i fent possible un nivell bàsic de l'ús domèstic a un preu assequible. Amb aquest objectiu ha d'ordenar la seva actuació, prenent en consideració, entre altres, els principis de planificació com a instrument per economitza i racionalitza l'ús dels recursos hídrics i promoció de les actuacions necessàries per pal·liar els dèficits i desequilibris hídrics.

Un cop analitzat el marc competencial en què incideix el text sotmès a consulta, correspon determinar el marc normatiu sobre el qual incideix el projecte.

Ja s'ha indicat abans que l'àmbit sobre el qual la incidència és més directa i intensa és el relatiu a les energies renovables. En exercici de les competències en matèria d'energia, el Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i

l'impuls de les energies renovables va establir una sèrie de mesures urgents per encarar l'emergència climàtica amb diversos elements que permetien incrementar de manera efectiva la producció d'energia mitjançant energies renovables, simplificant les tramitacions administratives necessàries per eliminar els obstacles que poguessin posar en perill l'assoliment dels objectius en matèria de mitigació del canvi climàtic, la transició energètica.

Aquesta norma va ser objecte de modificació pel Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables, distribuïdes i participades per afavorir la participació dels actors locals i el consens del territori, per delimitar amb major concreció els criteris aplicables a l'ocupació del sòl agrari i per millorar l'eficàcia de la seva aplicació.

Posteriorment, el Decret Llei 5/2022, de 17 de maig, de mesures urgents per contribuir a pal·liar els efectes del conflicte bèl·lic d'Ucraïna a Catalunya i d'actualització de determinades mesures adoptades durant la pandèmia de la COVID-19, va declarar d'urgència per raons d'interès públic els projectes de generació mitjançant energies renovables i va establir mesures per flexibilitzar la implantació de plantes solars i fotovoltaïques en sòl agrícola o forestal.

Finalment, la Llei 3/2023, del 16 de març, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic per al 2023 va introduir modificacions puntuals pel que fa a la declaració d'urgència i a la tramitació dels projectes d'energies renovables.

A més, de la normativa citada, en el marc de la competència en matèria d'energia modifica la Llei 18/2008, de 23 de desembre, de garantia i qualitat en el subministrament elèctric.

Les propostes incorporades en matèria d'aigües, comporten modificar el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya; i, finalment, en el marc de la competència en matèria de medi ambient modifica incideix en la Llei 16/2017, de 1 d'agost, del canvi climàtic, i el Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus.

Aquest és el marc normatiu general en què es projecta la iniciativa, en els àmbits de competència de la Secretaria de Transició Ecològica.

1.- El pressupòsit habilitant, els límits materials i el control dels decrets llei en la doctrina del TC i del CGE.

Els decrets llei es configuren en l'àmbit constitucional i estatutari com unes normes amb rang de Llei que no procedeixen del poder legislatiu, sinó de l'exercici que fa el Govern d'una funció normativa de rang de Llei.

La previsió dels decrets llei s'introdueix en l'EAC en l'article 64 de l'EA en termes molt similars als de la CE quan regula , en el seu article 86, els decrets lleis estatals.

Pel que fa als decrets llei, l'article 64 de l'EAC estableix el següent:

- “1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets dels deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.
2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.
3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2.”

També l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, preveu que el Govern, en cas d'una necessitat extraordinària i urgent, pugui dictar disposicions legislatives provisionals, sota la forma de decret llei, en els termes de l'article 64 de l'EAC.

Pel que fa als requisits que han de concórrer per poder adoptar un decret llei, ens trobem, d'una banda la concurrència d'un pressupòsit habilitant del decret llei: la necessitat extraordinària i urgent, i de l'altra, el fet que el decret llei no pot tenir per objecte les matèries excloses de l'àmbit material del decret llei.

A més, en la mesura que el decret llei comporta una excepció a la atribució del poder legislatiu al parlament, no només està sotmès a límits materials sinó que l'article 64 EAC el dota de caràcter provisional, ja que el sotmet a la convalidació del Parlament de Catalunya en un termini peremptori com a condició indispensable per al manteniment de la seva vigència.

En efecte, com indica l'apartat 2 de l'article 64, *els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.*

El Tribunal Constitucional ha resumit en nombroses sentències (per totes, les SSTC 34/2017, FJ 3, i 14/2020, FJ 2) la doctrina constitucional elaborada en relació amb el pressupost que habilita al Govern per aprovar normes provisionals amb rang de llei.

D'aquesta doctrina en deriva que: i) els termes “extraordinària i urgent necessitat” no constitueixen una clàusula o expressió buida de significat dins la qual el marge d'apreciació política del Govern es mou lliurement sense cap restricció, sinó un veritable límit jurídic a l'actuació mitjançant decrets llei; ii) l'apreciació de la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent constitueix un judici polític que correspon efectuar al Govern (titular constitucional de la potestat legislativa d'urgència) i al Congrés o als parlaments autonòmics (titulars de la potestat de convalidar, derogar o tramitar el text com a projecte de llei) però alhora admet que correspon al TC controlar que aquest judici polític no desbordi els límits del que és manifestament raonable, sense que això comporti que el TC pugui suplantar els òrgans constitucionals o estatutaris que intervenen en l'aprovació i la convalidació dels decrets lleis; i iii) aquest control extern es concreta en la comprovació que el Govern hagi definit, de manera explícita i raonada, una situació d'extraordinària i urgent necessitat que necessiti una resposta normativa amb rang de llei, i que, a més, n'hi hagi una connexió de sentit entre la situació definida i les mesures adoptades per fer-hi front.

A més, en relació amb els decrets llei autonòmics, el TC admet que, encara que la Constitució no ho prevegi, res impedeix que el legislador estatutari pugui atribuir als governs autonòmics la potestat de dictar normes provisionals amb rang de llei, sempre que els límits formals i materials als quals es trobin sotmeses siguin, com a mínim, els mateixos que la Constitució imposa al decret llei estatal (entre altres, SSTC 93/2015, FFJJ 3 a 6; 104/2015, FJ 4; 38/2016, FJ 2, i 105/2018, FJ 3, entre altres).

Però malgrat admetre el decret llei autonòmic, la doctrina del TC ha sostingut, també, que, en fer la valoració conjunta de factors que implica el control extern del pressupost que habilita a acudir al decret llei, un factor important a tenir en compte és el menor temps que requereix tramitar un projecte de llei en un parlament autonòmic (atès el seu caràcter unicameral), que pot fer possible que les situacions de necessitat siguin ateses mitjançant l'aprovació de lleis, sense que sigui necessària la intervenció extraordinària de l'executiu (STC 93/2015, FJ 6, reiterada, entre d'altres, per la STC 157/2016, FJ 5).

Pel que fa a la justificació de l'extraordinària i urgent necessitat de la iniciativa, el TC (entre d'altres, STC 48/2015) conclou que, amb independència del marge d'apreciació política per part del Govern, es constata un límit jurídic a l'actuació mitjançant decret llei: la identificació pel Govern de manera explícita i raonada, de la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat; que ha de quedar reflectida en l'exposició de motius i en la memòria o

informe que acompanyi el projecte de decret llei (1), i la connexió de sentit o relació d'adequació entre el pressupòsit habilitant i les mesures que es contenen en la norma (2), de manera que han de guardar una relació directa o de congruència amb la situació que es tracta d'afrontar; i per últim, l'examen de la concurrència del pressupost habilitant i l'extraordinària i urgent necessitat (3).

Iniciarem l'examen d'aquests límits començant per l'examen de la concurrència del pressupost habilitant i l'extraordinària i urgent necessitat (3). La doctrina del Consell de Garanties Estatutàries (en endavant, CGE) i la jurisprudència del TC han perfilat la distinció entre el caràcter extraordinari(i) i l'element d'urgència (ii). Seguint aquest criteri, a continuació s'examinen separatament la doctrina sobre els dos trets distintius de la necessitat que emparen jurídicament la intervenció del decret llei com a norma amb rang de llei.

Així, pel que fa a la necessitat extraordinària del decret llei (i), ha estat entesa per la doctrina del Tribunal Constitucional i del CGE com l'existència d'una situació excepcional, conjuntural i de difícil previsió que requereix una intervenció normativa immediata i amb força de llei per part del poder executiu amb l'objectiu de fer front a determinats objectius de governabilitat (STC 137/2011, FJ 4, i DCGE 15/2014, FJ 2.3).

Així, es considera que és suficient, en relació amb l'abast de la necessitat, que aquesta s'origini en les tasques concretes i habituals del Govern i que no cal que siguin necessitats extremes o absolutes (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5). A més, la jurisprudència constitucional ha mantingut invariablement que l'apreciació del caràcter excepcional que fonamenta la utilització de la figura del decret llei és de caràcter polític i, per tant, aquella pertoca al Govern corresponent.

Finalment, i per tal de completar l'anàlisi de la necessitat extraordinària, cal fer una breu referència a la nota de la imprevisibilitat com a característica necessària de la situació excepcional que fonamenta l'aprovació d'un decret llei. En aquest punt, la jurisprudència constitucional ha acollit un criteri flexible. Així, la STC 39/2013 (FJ 5), fent referència a jurisprudència anterior, estima que *“la valoración de la extraordinaria y urgente necesidad de una medida puede ser independiente de su imprevisibilidad e, incluso, de que tenga su origen en la previa inactividad del propio Gobierno siempre que concurra efectivamente la excepcionalidad de la situación”* (STC 1/2012, FJ 6), pues *“lo que aquí debe importar no es tanto la causa de las circunstancias que justifican la legislación de urgencia cuanto el hecho de que tales circunstancias efectivamente concurran”* (SSTC 11/2002, FJ 6; y 68/2007, FJ 8)».

Pel que fa a la necessitat urgent del decret llei (ii), aquest element està vinculat, tant en la jurisprudència constitucional com en la doctrina del CGE, a la impossibilitat d'aprovar la

regulació extraordinària mitjançant el procediment legislatiu ordinari o d'urgència; és a dir, es posa en relleu que els objectius pretesos per aquesta normativa no s'assolirien si s'hagués de seguir l'opció d'aprovar una llei parlamentària.

Així, el TC entén que *“el fin que justifica la legislación de urgencia no es otro que subvenir a situaciones concretas de los objetivos gubernamentales que por razones difíciles de prever requieran una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes”* (per totes, STC 137/2011, FJ 4).

Per la seva banda, el CGE indica que *“el Govern únicament estaria legitimat per exercir la seva potestat normativa mitjançant decret llei quan per la via de la tramitació parlamentària de naturalesa més urgent no fos raonablement viable o possible assolir els objectius perseguits per l'acció normativa”* (DCGE 15/2014, FJ 2.3, que es remet al DCGE 7/2010, FJ 3 i 4).

En aquests dictàmens del CGE es posa de manifest que en el Parlament català es preveuen procediments legislatius destinats a facilitar la celeritat en la tramitació d'iniciatives legislatives governamentals, com són el procediment d'urgència i el de lectura única (art. 107 i 138 Reglament del Parlament, respectivament), factor a tenir en compte en el moment de valorar la necessitat de la urgència d'una norma de rang legal emanada del Govern.

En definitiva, el CGE, acollint la doctrina del TC, ha declarat, respecte als requisits del caràcter extraordinari i urgent, al FJ 2 del seu Dictamen 1/2012, el següent:

“el caràcter extraordinari ha estat acceptat quan està connectat a situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social» i que la urgència «es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules d'assolir la finalitat desitjada o cercada mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives”

Com s'ha dit, el primer requisit que estableix l'article 64 EAC és la concurrència del pressupòsit habilitant per tal que el Govern pugui dictar el decret llei, això és, que es doni el cas d'una necessitat extraordinària i urgent.

D'acord amb la jurisprudència constitucional, la competència per apreciar, amb un marge raonable, si ens trobem davant d'una situació extraordinària i urgent correspon al Govern.

També ha matisat la jurisprudència constitucional (STC 29/1982) que l'extraordinària i urgent necessitat no es pot concretar en una clàusula tan genèrica que doni al Govern un marge d'apreciació tan ampli que no tingui cap tipus de restricció.

D'acord amb la doctrina del CGE, l'objectiu de la regulació governamental ha de ser, doncs, garantir la preservació de l'interès general que, com a tal, requereix una resposta urgent del Govern, sens perjudici dels controls subsegüents del Parlament, del que eventualment pugui efectuar el Tribunal Constitucional i, lògicament, també del que realitzi el CGE en exercici de la seva funció consultiva.

Per finalitzar, cal fer esment de la connexió de sentit o la congruència entre les mesures adoptades per la norma i la finalitat perseguida per aquesta (2). En altres paraules, a la idoneïtat de la regulació que s'adopta mitjançant la legislació provisional per fer front a la situació extraordinària i urgent que motiva l'aprovació del decret llei.

El TC ha determinat en analitzar aquesta segona dimensió del pressupost habilitant que les mesures aprovades han de guardar una "connexió de sentit" amb la situació de necessitat extraordinària i urgent (STC 29/1982, FJ 3) o, dit altrament, *"una relación directa o de congruencia con la situación a la que se trata de hacer frente"* (STC 182/1997, FJ 3).

En particular, la doctrina del TC ha establert una doble perspectiva per valorar-la: el contingut, d'una banda, i l'estructura, de l'altra, de les disposicions incloses al decret llei controvertit. Així, en la STC 29/1982, FJ 3, el TC va excloure aquelles disposicions *"que, pel seu contingut i de manera evident, no guardin cap relació, directa ni indirecta, amb la situació que es tracta d'afrontar i, molt especialment, aquelles que, per la seva estructura mateixa, independentment del contingut, no modifiquen de manera instantània la situació jurídica existent"*.

La doctrina del CGE dictada amb relació a aquest element es pot trobar recollida, entre altres, en el DCGE 6/2012, FJ 2, on recorden que el pressupòsit habilitant també exigeix una "correspondència" de congruència amb la regulació que incorpora el decret llei. Així, amb cita de doctrina constitucional (STC 1/2012, FJ 6, 7 i 11), es diu que *"una adecuada connexió de sentit [...] no s'ha d'identificar amb un control sobre l'oportunitat, l'eficàcia o la bondat tècnica de les mesures adoptades, sinó únicament com l'existència d'un vincle raonable entre aquestes i la situació que exigeix l'acció normativa reformadora"*.

Per finalitzar la anàlisi de la doctrina del TC i del CGE respecte als límits del ús del decret llei, cal referir-se als límits materials que el Govern de la Generalitat ha de respectar en adoptar un decret llei.

L'article 64.1 de l'EAC diu que *"no poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat"*.

Cal advertir, novament, que la doctrina del TC, ha declarat que els límits materials que han de respectar els decrets llei autonòmics són, a més dels que pugui afegir o regular de manera més estricta l'estatut d'autonomia, com a norma institucional bàsica de cada comunitat autònoma, els consignats a l'art. 86.1 CE.

L'article 86.1 CE preveu com a límits materials a la regulació per decret llei: l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat (i), els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el Títol I (ii), el règim de les comunitats autònomes (iii) ni el dret electoral general (iv).

En relació amb les matèries esmentades a l'article 86, el TC ha assenyalat que la clàusula restrictiva "no podran afectar" ha de ser entesa de manera tal que ni redueixi al no res el decret llei, que és un instrument normatiu previst per la Constitució, ni permeti que per decret llei es reguli el règim general dels drets, deures i llibertats de l'Estat o es vagi en contra del contingut o elements essencials d'algun d'aquests drets (STC 111/1983) o dels elements estructurals essencials o generals de l'organització i el funcionament d'institucions estatals bàsiques (sí altres aspectes accidentals o singulars de les mateixes, STC 60/1986).

2.- L'aplicació de la doctrina del TC i del CGE en el decret llei objecte de l'informe

Un cop analitzats els requisits i límits dels decrets lleis en la doctrina del TC i del CGE cal passar a analitzar la seva aplicació al text de projecte de decret llei objecte d'aquest informe.

Aquesta anàlisi ha de fer necessàriament una remissió a l'anàlisi que es va fer del projecte de decret llei pel qual es modifica el decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, atès que, com ja s'assenyalat incorpora algunes de les mesures que ja recollia el Decret llei 12/2025, de 3 de juny.

Pel que fa la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de decret llei sotmès a informe, convé recordar que pel que fa a la justificació de l'extraordinària i urgent necessitat de la iniciativa, la doctrina del Tribunal Constitucional conclou que, amb independència del marge d'apreciació política per part del Govern, es constata un primer límit jurídic a l'actuació mitjançant decret llei: la necessària identificació pel Govern de manera explícita i raonada, de la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat; que ha de quedar reflectit en l'exposició de motius i en la memòria que acompanyi el projecte de decret llei.

Cal que l'exposició de motius s'adeqüi i manifesti de manera expressa els motius que justifiquen l'habilitació del Govern per aprovar el Decret llei. Així mateix, cal que la

concurrència d'aquests motius justificatius també sigui objecte de valoració en l'informe que acompanya al projecte de decret llei.

El segon requeriment que faculta per al ús del decret llei vinculat a la urgència és la impossibilitat de poder procedir, en aquest cas, a la modificació de la llei mitjançant un projecte de llei tramitat pel procediment legislatiu ordinari o d'urgència; és a dir, es posa en relleu que els objectius pretesos per aquesta normativa no s'assolirien si s'hagués de seguir l'opció d'aprovar una llei.

Aquesta possibilitat ha d'haver estat també analitzada durant la tramitació del decret llei objecte d'aquest informe. El reglament del Parlament contempla la possibilitat de tramitació parlamentària de projectes de llei mitjançant tramitacions urgents o la tramitació per lectura única; que si bé són tramitacions que podrien ajustar-se a una modificació legislativa com la que es preveu dur a terme, caldrà valorar si són tramitacions que permetin que s'aprovin les mesures esmentades amb la immediatesa necessària.

En definitiva cal valorar si l'elaboració i l'aprovació d'un projecte de llei, ni que es tramités pel procediment legislatiu més àgil, amb els requisits procedimentals que comporta, especialment en la seva fase de tramitació administrativa com a avantprojecte-, permetria aprovar la regulació prevista en un termini prudencial.

Del contingut de la proposta, que incideix en múltiples aspectes de la normativa energètica i de manera més específica en la resta de normativa descrita en l'anàlisi de la incidència normativa de l'esborrany de text, sembla derivar-se que qualsevol altra opció normativa obstaculitzaria l'obtenció del resultat perseguit que és protegir el sistema energètic català.

Per tant el projecte sembla respondre a la necessitat d'adoptar mesures per consolidar l'aposta per les energies renovables i reduir els riscos de desconexió del sistema elèctric que deriven de la necessitat de disposar d'instal·lacions que permetin la "gestionabilitat" de l'energia produïda per les instal·lacions d'energia eòlica i solar. Per fer-ho, cal que el Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, es modifiqui per tal de clarificar i facilitar la tramitació de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica.

L'exposició de motius i l'informe justificatiu han de referir-se expressament a les causes que justifiquen la necessitat de donar major resiliència al nostre sistema elèctric, per poder assolir un sistema capaç de fer front als reptes de futur i prevenir situacions com la que es va generar amb l'apagada del passat 28 d'abril, que és l'objecte principal dels canvis normatius que es proposen, però també hauran de justificar les causes d'altres canvis normatius que incorporar el text referits a la normativa de residus o d'aigües.

D'altra banda, la modificació del Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, del Decret legislatiu

3/2003, de 4 de novembre, que aprova el text refós en matèria d'aigües; de la Llei 18/2008, de 23 de desembre, de garantia i qualitat del subministrament elèctric; del Decret Llei 24/20021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables; del Decret legislatiu 1/2009, que aprova el text refós de la normativa de residus, només en relació amb la normativa que s'aplica en l'àmbit de les competències de la Secretaria de Transició Ecològica, fa palès que el projecte requereix una complexa tramitació administrativa abans que el projecte entri al Parlament per aprovar-se. Només un cop efectuada la tramitació dels avantprojectes de Llei i valorades les aportacions rebudes durant la tramitació, el Govern pot demanar la tramitació urgent del projecte de Llei o la seva tramitació pel procediment de lectura única i que s'iniciï la tramitació parlamentària.

Aquesta complexa tramitació dels avantprojectes de Llei abans de la seva tramitació parlamentària impossibilitaria, encara que el Parlament adoptés la decisió de tramitar-la a través d'un procediment de tramitació parlamentària àgil, assolir l'objectiu perseguit, que és disposar d'instal·lacions d'energia renovables suficients per fer front a la demanda energètica interna i d'instal·lacions d'emmagatzematge per prevenir o pal·liar eventuais nous episodis de desconexió, en el més breu termini possible. No sembla que la complexitat i l'abast de la modificació permeti l'ús de procediments parlamentaris àgils com pot ser el de lectura única.

Per finalitzar, hem de fer esment de la necessària connexió de sentit o la congruència entre les mesures adoptades per la norma i la finalitat perseguida per aquesta. En altres paraules, la idoneïtat de la regulació que s'adopta mitjançant la legislació provisional per fer front a la situació extraordinària i urgent que motiva l'aprovació del decret Llei.

De nou caldrà que mitjançant informe justificatiu s'identifiqui clarament aquesta necessària connexió entre la finalitat buscada i, en aquest cas, les modificacions normatives que es proposa modificar mitjançant el decret Llei.

La manca de l'informe justificatiu ens obliguen a fer, en el següent apartat, una anàlisi de cadascuna de les mesures que preveu el text de l'esborrany del projecte de decret Llei i fer una valoració de l'adequació de les mesures a les finalitats a les quals cal donar resposta amb l'aprovació del decret Llei que no disposa encara de l'informe de la DG d'Energia i de l'ACA que concreta quina és la finalitat pretesa i la idoneïtat de les mesures previstes.

En tot cas, del contingut de l'article 1, que conté un ampla modificació del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables en deriva que la finalitat principal de l'esborrany de projecte de decret Llei és l'impuls de les instal·lacions de generació d'energia renovables, incloses les instal·lacions d'emmagatzematge. És aquesta una mesura que es adequada per donar resposta a la

necessitat que justifica l'aprovació del decret llei.

En aquets sentit, l'exposició de motius diu:

“Amb l'objectiu de minimitzar els riscos de futures apagades com l'ocorreguda el 28 d'abril de 2025, que va evidenciar la fragilitat del sistema energètic, l'enorme abast dels perjudicis que pot ocasionar i les conseqüències indesitjables a les que cal fer front, i que constata la necessitat d'avançar amb urgència en la transició energètica, augmentant la producció de renovables i l'emmagatzematge per combatre el canvi climàtic, es fa necessari modificar el marc jurídic per aconseguir que el sistema energètic català sigui realment competitiu, sostenible i segur, i que totes les actuacions futures es puguin dirigir cap a l'assoliment d'aquests tres objectius

Per tal d'assolir aquesta finalitat es clarifica i simplifica el marc normatiu aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric, es revisa el procediment de tramitació de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica provinent d'energia eòlica i d'energia solar fotovoltaica i es facilita la implementació de les instal·lacions d'energia.

En relació a les modificacions en el procediment d'autorització, l'Exposició de motius es refereix als següents:

“En relació als procediments, s'adopten mesures d'acceleració, amb la finalitat d'augmentar la participació de les renovables en el mix energètic català. Es preveu un rol més destacat de l'Oficina de Gestió Empresarial de la Generalitat, entitat especialista en tramitacions d'empreses, autònoms i professionals, a qui les diferents entitats competents poden encarregar tasques per aconseguir una tramitació més automatitzada, àgil, traçable i escalable. De la mateixa forma, es redueixen alguns tràmits i terminis de l'article 15 del Decret llei 16/2019 que regula la tramitació dels projectes renovables, s'aclareix i facilita la modificació d'instal·lacions renovables de forma que no calgui tornar a tramitar de zero quan els canvis a fer són poc rellevants i es redueix a la meitat el termini de tramitació quan es tracta de repotenciacions d'instal·lacions existents, que permeten, en el cas de l'energia eòlica, un augment substancial de la producció renovable sense augmentar la potència instal·lada, gràcies a la millora de la tècnica. La repotenciació, juntament amb l'eòlica d'autoconsum són dues maneres d'augmentar la penetració de l'energia eòlica de manera ràpida, sense perjudici de la importància dels parcs a terreny i marins que són imprescindibles per assolir els objectius renovables a mig termini.”

Però el text no incideix només en mesures de simplificació del procediment d'autorització d'instal·lacions d'energies renovables. L'exposició de motius mostra la preocupació que per l'impuls d'aquesta energia suposa l'elevada litigiositat, per intentar reduir-la l'exposició de motius diu que són diverses dels mesures que es proposen.

Diu l'Exposició de motius que:

“El present Decret llei adopta mesures destinades a fomentar l'acceptació social i territorial dels parcs amb la finalitat d'augmentar la potència solar instal·lada a Catalunya i al mateix temps reduir la conflictivitat.

La primera mesura en aquest sentit és regular la implantació de fotovoltàica en terrenys de regadiu. El Govern fa seva la feina que han dut a terme la principal associació d'energia fotovoltàica del país (UNEFCAT) i la que representa les comunitats de regants (ACATCOR), arribant a un acord, presentat al Parlament de Catalunya, sobre com regular aquesta matèria. Així, es busca impedir nous parcs solars a zones de regadiu com a regla general, i s'estableixen algunes excepcions en cert casos, com els parcs en tramitació, parcs d'autoconsum, parcs de menor potència o parcs a terrenys no explotats agràriament durant un període rellevant. També es preveuen mesures en relació amb la compatibilització d'espais mitjançant l'agrovoltàica o la fotovoltàica ubicada a instal·lacions de rec. Convertint en norma aquest acord entre regants i sector solar es preveu posar fi a la conflictivitat històrica entre ambdós sectors i impulsar de manera decidida l'energia solar sobre terreny, sense perjudicar els terrenys on s'han fet importants inversions en infraestructures de regadiu.

La segona mesura urgent per reduir la conflictivitat consisteix en reformar el mecanisme de participació ciutadana per fer-lo més efectiu i permetre que l'entorn social i territorial del projecte el pugui conèixer des del primer moment, i alhora pugui invertir-hi en un moment on ja estigui prou madur. Així, es creen dues fases diferenciades de participació. Una inicial, informativa, abans que el projecte surti a informació pública, on s'ha d'explicar a la ciutadania el projecte, donant un torn de paraula i compartint la documentació amb la població, i una final, quan el projecte estigui més madur, i per tant tingui menys risc, on s'obre a la participació en el capital o finançament del projecte. Es preveu a més la possibilitat d'optar a invertir no només a residents, sinó també a gent que treballa o té segona residència a l'entorn i es preveuen dues fases per poder participar al projecte, privilegiant qui estigui més proper al parc en qüestió. Està sobradament acreditat que els parcs amb més participació social tenen menys conflictivitat i millor integració territorial, de forma podran construir-se de manera més ràpida i sumar potència al sistema elèctric com abans millor per fer-lo més segur.

En tercer lloc, es dona una solució a les Oficines Comarcals de Transició Energètica, creades amb la finalitat d'apropar la transició energètica al territori en el marc d'un programa temporal i que ara es fa necessari consolidar, amb la seva integració com a estructura territorial de l'Institut Català d'Energia. D'aquesta manera es manté el suport als ens locals i a les comunitats energètiques pels projectes de transició energètica, amb la finalitat de fer les

renovables més acceptades i aconseguir que s'hi puguin instal·lar.

Quart, en la mateixa línia de participació local per aconseguir major acceptació de les renovables, es preveuen mesures destinades a afavorir les comunitats energètiques, que són una peça clau en la transició energètica perquè contribueixen a transformar el model energètic actual en un sistema més democràtic, distribuït i participatiu, esdevenint un instrument principal en la participació de la ciutadania en la transició energètica. El Decret llei declara les comunitats energètiques d'interès públic, en crea el registre, s'habilita a la Consellera a aprovar-ne el funcionament mitjançant una ordre de la consellera i es regula expressament la possibilitat de atorgar drets a aquestes entitats per part d'administracions públiques per poder desenvolupar instal·lacions renovables a aquests espais. De la mateixa manera es preveu expressament la competència municipal sobre transició energètica i en concret, pel que fa a la participació en comunitats energètiques. El fet que l'Ajuntament pugui cedir espai públic per fer una instal·lació renovable o que participi a la comunitat energètica és una mesura per donar confiança a la ciutadania i animar la seva participació en aquest tipus d'instal·lacions, de forma que Catalunya pugui sumar potència instal·lada gràcies al desplegament de les comunitats energètiques.

En cinquè lloc, es reforma el funcionament de la Taula de Diàleg Social de les renovables per tal que s'estructurin per vegueries en comptes de funcionar de manera centralitzada, per afavorir major diàleg en la implantació de renovables i aconseguir que els parcs es puguin construir minimitzant el conflicte social, administratiu i judicial...

L'Exposició de motius es refereix també a la importància que per l'impuls de l'energia renovable té facilitar la transmissió dels projectes en un moment en què el mercat de l'energia té una situació de baixa rendibilitat.

Finalment, l'Exposició de motius es refereix també a la incidència en assolir l'objectiu de millorar el nivell de seguretat del subministrament elèctric amb projectes de caràcter estratègics com són les centrals hidroelèctriques reversibles.

Però en analitzar la doctrina del TC i del CGE respecte dels decrets lleis, s'ha de fer també referència als límits materials que el Govern de la Generalitat ha de respectar en adoptar un decret llei.

L'article 64.1 de l'EAC diu que “no poden ser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat”.

Cal advertir, novament, que la doctrina del TC, ha declarat que els límits materials que han

de respectar els decrets llei autonòmics són, a més dels que pugui afegir o regular de manera més estricta l'estatut d'autonomia, com a norma institucional bàsica de cada comunitat autònoma, els consignats a l'art. 86.1 CE.

L'article 86.1 CE preveu com a límits materials a la regulació per decret llei: l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat (i), els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el Títol I (ii), al règim de les comunitats autònomes (iii) ni al dret electoral general (iv).

És evident que la proposta normativa no incideix ni afecta la llista de matèries que la CE i l'EAC exclouen del decret llei. Aquest extrem també es justifica en l'informe justificatiu.

Tercera. Procediment de tramitació del projecte de decret llei

Els requisits per a la tramitació i aprovació dels projectes de decret llei es preveuen en l'article 38 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, en els termes següents:

“2. La tramitació d'un decret llei s'inicia a proposta del departament o els departaments competents per raó de la matèria, als quals correspon d'elaborar el projecte corresponent. L'inici de la tramitació s'ha de comunicar al secretari o secretària del Govern.

3. Els projectes de decret llei han d'incloure una exposició de motius en què es raoni expressament la necessitat extraordinària i urgent de la iniciativa i han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui aquesta necessitat i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, i es poden acompanyar amb altres memòries, estudis, informes i dictàmens sobre l'adequació de les mesures proposades als fins que es persegueixen. En tot cas, els projectes de decret llei han d'ésser objecte d'un informe dels serveis jurídics de la Generalitat.

4. Correspon als consellers dels departaments que han elaborat un projecte de decret llei de sotmetre'l a l'aprovació del Govern”.

Es farà referència en primer lloc a la competència del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica per a la tramitació del projecte de decret llei.

D'acord amb el Decret 133/2024, d'11 d'agost, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments en què s'organitza el Govern i l'Administració de la Generalitat de Catalunya, correspon al Departament de Territori, Habitatge i Transició

Ecològica l'exercici de les atribucions pròpies de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit relatiu a la política i la planificació territorial i l'urbanisme i l'energia, l'impuls de les energies renovables i el medi natural i la biodiversitat.

D'aquest conjunt normatiu en deriva la competència del Departament per a promoure la modificació del text del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, i per promoure les modificacions puntuals de la normativa de canvi climàtic, de residus i d'aigües; més dubtes planteja l'habilitació del Departament per incidir en el Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

L'article 7 preveu la modificació dels apartats 2 i 3 de l'article 66, que preveuen les competències municipals i locals. En concret, la modificació de l'apartat 2 incorpora dins les competències dels ens locals la referida a la promoció de la transició energètica justa i distribuïda i la de l'apartat 3, incorpora com una funció pròpia dels municipis la de participació en comunitats d'energies renovables i comunitats ciutadanes d'energia.

Atès que la modificació, inclús quan incideix en la normativa de règim local, incideix en l'àmbit de la normativa energètica sembla clara l'habilitació del Departament per introduir les modificacions en el text de l'esborrany, però el que no sembla tant evident, i caldrà veure quina es la justificació, és ni la urgència ni la necessitat de les modificacions proposades ni la vinculació de la modificació amb al finalitat.

L'exercici d'aquesta competència normativa mitjançant la proposta d'un projecte de decret Llei és du a terme, d'acord amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008 del 5 de novembre, amb la formulació d'un informe justificatiu de la seva necessitat extraordinària i urgent que certifica que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, de data 12 de febrer de de 2025.

Així mateix, haurà de constar a l'expedient una comunicació del secretari general del Departament adreçada al secretari de Govern, informant de l'inici de la tramitació del projecte de decret Llei, tal com exigeix l'article 38.2 de l'esmentada Llei 13/2008, del 5 de novembre.

A més, el projecte s'ha de sotmetre's a l'aprovació del Govern i, pel que fa al Consell Tècnic, en el cas dels projectes de decret Llei el seu dictamen no és preceptiu d'acord amb el que estableix l'article 8.1.b) del Reglament del Consell Tècnic del Govern, aprovat pel Decret 413/2011, que preveu que el Consell Tècnic examina i delibera en relació amb els projectes de disposicions normatives que hagin de ser sotmesos a l'aprovació del Govern, tret dels projectes de decret Llei.

Finalment, d'acord amb el que també estableix l'article 64 de l'EAC, el decret llei haurà de ser validat expressament pel Parlament.

Quarta. Contingut del projecte de decret llei

Pel que fa a l'estructura i contingut del Projecte de decret llei, s'estructura en 8 articles, tres disposicions addicionals, dues disposicions transitòries i una disposició final.

L'article 1 recull diverses modificacions de Decret llei 16/2019, del 26 de novembre, que es detallen a continuació:

- a) Modifica l'article 6.1 que pretén establir de manera clara que les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica mitjançant bateries que estan associades o híbrides a parcs eòlics o a plantes solars fotovoltaïques es tramiten pel procediment conjunt regulat en el decret llei i que l'autorització energètica, l'avaluació ambiental i la tramitació urbanística es porten a terme a través d'un procediment unificat i coordinat. També exclou de l'autorització administrativa prèvia les instal·lacions tant eòliques com fotovoltaïques de potència superior a 500 kW. Aquesta modificació ja va ser incorporada al Decret llei 12/2025 i es va considerar necessària i adequada a la finalitat que deriva de les modificacions introduïdes de facilitar la implementació
- b) Afegeix un apartat 5 a l'article 6 que comparteix amb l'apartat anterior la finalitat de facilitar la implementació d'instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica híbrides, ja que determina en quines circumstàncies no requeriran avaluació ambiental simplificada..

En aquest cas, el dubte no deriva de l'habilitació de l'ús del decret llei, sinó de la competència de la Generalitat de Catalunya per fer aquesta exclusió quan concorren determinades circumstàncies de l'avaluació ambiental. Aquesta previsió, que es recollia en el Real decret llei 7/2025, de 24 de juny, pel qual s'aproven mesures urgents per al reforç del sistema elèctric va decaure en no ser convalidat, però, en tot cas, amb independència de la pèrdua de vigència del Real decret llei, si la modificació fos vigent seria innecessària, ja que la Generalitat de Catalunya no disposa d'una normativa pròpia adaptada completament a la llei bàsica estatal en matèria d'avaluació ambiental de projectes, i, per tant, s'apliquen les previsions i els annexos de la Llei estatal 21/2013.

La manca de convalidació del Reial decret llei no pot ser substituïda per la normativa catalana atès que la competència de la Generalitat en matèria de medi ambient, l'habilita per aplicar criteris més rigorosos en l'avaluació ambiental però no per establir-ne excepcions.

- c) Afegeix un punt e) a l'apartat 1 de l'article 9. L'article 9.1 ja té un apartat e) que incorpora entre els criteris "*La no afectació significativa a sòls de valor agrològic alt o d'interès agrari elevat*".

Malgrat que el text diu que a modificació afegeix un punt e a l'apartat 1 de l'article, la comparació amb el text vigent fa palès que no és aquest el contingut de la proposta. La modificació no afegeix sinó que modifica el punt e) de l'apartat en el sentit d'introduir-hi una distinció entre els espais agraris de secà i els de regadiu; per tant, caldrà modificar el text.

Pel que fa el contingut en principi s'adequaria a la finalitat de facilitar la implantació d'instal·lacions d'energia renovables i seria congruent amb aquesta finalitat i amb la que recull l'Exposició de motius de disminuir la litigiositat, però caldrà l'informe justificatiu, l'adequació de la mesura a la finalitat prevista.

- d) S'afegeix un nou apartat 2 a l'article 9. Aquest apartat determina quines zones són també incompatibles amb la implantació de plantes solars fotovoltaïques per raó del rec. Aquesta previsió, que es reitera que haurà d'estar justificada, compleix també la finalitat de facilitar la implementació de les energies en determinar clarament quins àmbits són incompatibles. No obstant això, considerem que per raons de coherència interna del text, caldria que la previsió s'incorporés a l'article 8, que és el que es refereix a la compatibilitat per a la implantació de les instal·lacions, en lloc d'incorporar-se en un article que té per objecte establir criteris.

Pel que fa el contingut, la lletra c) del nou apartat 2, diu "*Que el promotor de la de plantes solars fotovoltaïques aporti mesures compensatòries que permetin aplicar l'aigua disponible per a l'àmbit a ocupar a nous espais propers no inclosos en l'àmbit del regadiu*". Cal que es justifiqui l'abast de la mesura ja que sembla que està habilitant el promotor per impulsar sense que es determini que necessiti un títol habilitat nous projectes de rec, caldria justificar i/o precisar a quines mesures es refereix i en quin projecte s'haurien de preveure.

- e) Es modifica l'apartat 3 de l'article 9. La modificació ja es preveia en el Decret llei 13/2025, si bé la proposta no és totalment coincident.

El que si és coincident és que la modificació d'aquest apartat pretén facilitar la implantació de plantes solars fotovoltaïques de manera compatible amb l'activitat agrària. Així és manté el criteri general que en els espais agraris de secà s'han d'implantar en sòls de capacitat agrícola III i IV, i que, en aquests espais agraris, si els sòls són de capacitat agrícola I i II l'admissió, la implantació d'instal·lacions renovables està condicionada. L'única modificació, a més de la derivada de la diferenciació entre espais de regadiu i de secà, és que la norma preveu que cal entendre que són els espais adjacents.

La modificació sembla justificar-se amb la finalitat d'impulsar aquestes instal·lacions i alhora establir criteris clars de compatibilitat entre els sòls agraris i les instal·lacions d'energia renovables, però caldrà que l'exposició de motius i l'informe ho justifiquin.

- f) Es modifica l'article 9 bis. Aquest article ja es modificava en el Decret Llei 12/2025 però la proposta no modificativa no té el mateix abast.

L'informe emès en relació amb el Decret Llei 12/2025 ja deia que *“Amb aquesta mateixa finalitat d'afavorir la tramitació d'un parc eòlic o d'una planta solar fotovoltaica amb una instal·lació d'emmagatzematge mitjançant bateries es preveu que no es computa la potència corresponent a la instal·lació d'emmagatzematge per al requisit d'acreditar, amb anterioritat al tràmit d'informació pública, que s'ha presentat una oferta de participació local i que tampoc es computa la superfície ocupada per accessos i les línies d'evacuació –que es major en el cas que incorporin una instal·lació híbrida d'emmagatzematge- a efectes de tramitar la declaració d'utilitat pública (articles 9 bis 1)....”*

La modificació proposada hauria d'incorporar, com feia la modificació del Decret Llei 12/2025 un títol de l'article; en l'anterior modificació es proposava: *Mesures de millora de l'acceptació social dels projectes d'energies renovables*. L'Exposició de motius afirma que aquest nova regulació de la participació en els projectes de renovables té com principal finalitat disminuir la litigiositat, però cal de l'informe justificatiu analitzi la coherència de la nova regulació amb la finalitat expressada en l'Exposició de motius.

La proposta es limita, en el primer apartat, a establir el procediment de presentació del projecte i una valoració de l'acceptació social. La necessitat de oferir la participació local a les persones físiques o jurídiques del municipi o de la comarca passa a regular-se a l'apartat 2 i suprimeix també la disponibilitat o el compromís de disposar d'un percentatge dels terrenys

També es modifica l'apartat 2 d'aquest article 9.bis. Aquest apartat sí que introdueix l'obligació de acreditar la realització d'una oferta de participació local, però la limita respecte del text vigent ja que es preveu que es pugui calcular també sobre el pressupost d'execució, i afegeix “ i en certs casos, a persones jurídiques, públiques o privades, radicades en zones elegibles a cada fase de participació”.

La redacció d'aquest segon apartat és poc clara, ja que no determina en quins casos s'ha d'oferir a persones jurídiques. Cal recordar que les normes han de ser clares i comprensibles i han d'evitar l'ambigüitat, a més, en tractar-se d'un decret llei una regulació clara facilita analitzar d'adequació de la regulació a la finalitat pretesa.

Aquesta mateixa apartat regula les fases de l'oferta de participació i ho fa de manera diversa ja que en les fases 1 i 2 l'oferta es fa a persones físiques o jurídiques i en les fases 3 i 4, es limita, respecte a les persones jurídiques, a les comunitats energètiques.

Pel que fa a l'apartat 3 de l'article 9 bis la modificació es limita a reduir el nombre de socis de les comunitats ciutadanes d'energia que passa de 50 a 25.

De nou la tramitació d'aquest apartat pot donar lloc a confusió ja que es refereix a “comunitats ciutadanes d'energia” però es desconeix si amb aquest concepte la norma vol referir-se a les comunitats d'energies renovables de l'article 2.16 de la Directiva 2018/2001, o només a les comunitats ciutadanes d'energia de l'article 2.11 de la Directiva 2019/944. A més, tampoc queda clar si quan l'apartat 2 de l'aquesta mateixa article 9 bis es refereix a comunitats energètiques ho fa per referir-se a les comunitats ciutadanes d'energia de l'apartat 3 o a unes altres.

Aquesta confusió en l'ús dels conceptes es fa encara més palesa quan en l'apartat 7 del mateix article es refereix a ambdues categories de comunitats.

De nou s'insisteix en la necessitat de una major precisió en el text per evitar dubtes interpretatius.

També es modifica l'apartat 4 de l'article 9 bis per establir com es calcula en les societats mercantils el percentatge.

L'apartat 6 de l'article 9 bis també és objecte de modificació per tal d'adequar-lo al nou sistema de presentació de l'oferta que preveu l'apartat 1.

Pel que fa l'apartat 7 la modificació afecta els supòsits d'exempció de la presentació inicial i de l'oferta de participació. La modificació afecta el supòsit c), que incorpora les

persones físiques, i el d), que redueix el percentatge referit a l'energia produïda que passa a la mitat; i afecta a la introducció d'un nou supòsit e).

Els canvis en la regulació del procés de participació són important i afecten totes els elements del procés. Per tant, caldrà que es justifiqui l'adequació de la nova regulació a la finalitat pretesa.

- g) Es modifica l'article 12 referit a les intervencions administratives necessàries per a la implantació dels parcs eòlics i les plantes solars fotovoltaïques.

La modificació proposada es limita en aquest cas a habilita la Finestreta Única Empresarial per gestionar el procediment i alhora a preveure la possibilitat d'encarregar a la OGE diferents funcions ("tasques") en els diversos procediments.

La modificació de l'apartat 2 amb objecte d'introduir la FUE no pot tenir per objecte identificar a aquesta finestreta com l'òrgan tramitador, atès que la FUE és només una eina administrativa o xarxa interadministrativa d'impuls a la gestió, tal com deriva de la regulació que de la FUE fa la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica..

Per tant, no sembla que en aquest cas les modificacions estiguin justificades ni tampoc s'aprecia la necessitat d'una norma amb rang de Llei per impulsar aquestes mesures. En conseqüència, en aquest cas no s'estaria fent un ús adequat del decret llei.

- h) Es modifica l'apartat 3 de l'article 14 Amb la modificació proposada, que ja s'incorporava al Decret Llei 12/2025, es matisa que la superfície ocupada pels accessos i les línies d'evacuació no es computa als efectes d'acreditar haver arribat a un acord amb el 85% dels propietaris per poder sol·licitar la declaració d'utilitat pública juntament amb l'autorització administrativa.
- i) S'afegeix un apartat 4 a l'article 14 que preveu que les instal·lacions necessàries per a la implantació efectiva d'instal·lacions d'autoconsum amb excedents, es poden declarar d'utilitat pública.

Caldrà que la exposició de motius i l'informe justificatiu justifiquin la necessitat i urgència d'aquesta mesura.

A més, s'insisteix en la manca de claredat del text sotmès a consulta. En aquest apartat s'incorpora, de manera errònia, una referència a un acord d'autorització i es fa malgrat

que la normativa modificada no preveu que els expedients d'autorització finalitzin per acord.

- j) Es modifica l'article 14 bis referit a la tramitació d'urgència. L'article manté la declaració d'urgència que va incorporar en el Decret Llei 5/2022 per als projectes que per les seves dimensions i poca complexitat (de potència igual o inferior a 5 MW connectats a la xarxa elèctrica de distribució d'intensitat igual o inferior a 25 kV o que estiguin destinats a l'autoconsum d'establiments industrials), podien tenir una tramitació més àgil.

L'esborrany de text incorpora una nova categoria de procediments d'autorització de tramitació urgent que comporta la tramitació urgent de les instal·lacions no en funció de la potència- que era fins ara el criteri aplicable- sinó per raó de la seva ubicació.

Per tal de valorar si s'ha fet un us adequat del decret llei, caldrà que es justifiqui la necessitat de la incorporació d'aquest nou criteri d'aplicació de la tramitació urgent.

- k) Es modifiquen els apartats 1, 2 i 5 de l'article 15. Pel que fa la modificació de l'apartat 1, incideix i reforça la limitació dels òrgans que participen en la tramitació administrativa de l'expedient per tal d'evitar dilacions en el tràmit de suficiència i idoneïtat no justificades.

Pel que fa a les modificacions dels apartats 2 i 5, ja es preveïen el Decret Llei 12/2025 i van ser analitzades en l'informe emès respecte d'aquella iniciativa. La diferència respecte del text incorporat en aquell decret llei és l'ampliació del termini quan la instal·lació s'ubica en una zona on s'aplica l'Estatut de Municipis Rurals. Caldria valorar si l'article no hauria de referir-se expressament a la Llei 8/2025, de 30 de juliol, de l'Estatut de municipis rurals i justificar les raons d'aquest règim diferent.

S'indicava en l'informe emès en relació amb el Decret Llei 12/2025 que les modificacions responen a la finalitat de facilitar la implementació de les instal·lacions de generació d'energia renovables incidint en la regulació del procediment d'autorització. Així mateix, s'indicava que es trobava a faltar una previsió en el sentit que les persones que han presentat al·legacions en el tràmit d'audiència i d'informació pública tenen dret a obtenir de l'Administració una resposta raonada, d'acord amb l'article 83.3 de la Llei 39/2015 de l'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques.

En tot cas, caldrà que es justifiqui de nou la necessitat i urgència d'aquesta modificació i que es valori l'observació formulada en l'informe del Decret Llei 12/2025, amb la

finalitat de garantir que es doni compliment als drets que la Llei de procediment administratiu reconeix a les persones que intervenen en aquets procediments.

Finalment, es formula una observació de tècnica normativa per tal que es doni compliment als criteris que cal aplicar a les normes modificatives. Com ja s'ha fet en les altres modificacions introduïdes, caldrà que s'introdueixi un apartat per a cadascun dels apartats de l'article 15 que són objecte de modificació.

- l) Es modifica l'apartat 1 de l'article 19. La modificació es limita a incorporar un segon paràgraf a l'apartat per tal de preveure l'actualització de la garantia constituïda quan s'afegeixi una instal·lació d'emmagatzematge a un parc solar o eòlic que ja ha constituït la garantia.

A banda de justificar la necessitat de preveure , en els termes que es formula, l'ampliació de la garantia, es recomana revisar el text, ja que sembla que es preveu que la garantia s'ha de constituir necessàriament per aval.

Sens perjudici d'allò que pugui indicar l'exposició de motius – que en la versió tramesa no incorpora cap justificació-, caldrà que l'informe justifiqui aquesta mesura, ja que no sembla que la finalitat d'impuls de les energies renovables sigui una finalitat que pugui justificar en aquest cas l'ús del decret llei.

- m) Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 21 referits a les transmissions de les autoritzacions. Aquests apartats van ser objecte de modificació mitjançant el Decret llei 12/2025.

Sens perjudici de que cal que s'incorpori la necessitat de la modificació i la seva justificació, en l'informe jurídic emès en relació amb el Decret llei 12/2025, que incorporava també la modificació del precepte- excepte la inclusió del segon paràgraf a la modificació de l'apartat 3-, es consirava que la previsió estava correctament justificada ja que, com es deia:

“Una altra deficiència que s'ha detectat en el sistema d'autoritzacions actuals és que en moltes ocasions els promotors acaben desistint dels projectes a causa de les circumstàncies del mercat elèctric. Aquesta circumstància posa en risc l'assoliment dels objectius d'implantació de les energies renovables per a l'any 2030, per aquest motiu s'introdueix una modificació encaminada a facilitar la transmissió dels projectes. Fins ara per poder transmetre l'autorització energètica era necessari disposar de l'autorització de posada en marxa definitiva, circumstància que dificultava les transmissions. Amb la modificació de l'article 21 s'obre la possibilitat que inversors amb

més visió de futur es puguin fer càrrec de projectes en tràmit d'autorització i conservar així la tramitació feta fins el moment de la transmissió,”

De nou en aquest article caldrà, valorar la correcta aplicació dels criteris de tècnica, com s'ha dit , aquests criteris aconsellen que quan la modificació afecta a diferents apartats d'un article, es modifiquin de manera separa els diversos apartats.

- n) Es modifica l'apartat 1 de l'article 23 referit a les modificacions de parcs eòlics i plantes solars fotovoltaïques.

La normativa vigent distingia en el procediment d'autorització, entre les modificacions substancials i les no substancials. Amb la modificació aparentment se suprimeix aquesta distinció i es passa a preveure que algunes modificacions no requereixen d'autorització administrativa prèvia quan es compleixen totes les condicions previstes i es pugui autoritzar directament amb l'autorització de construcció o d'explotació..

La modificació es limita a incorporar el que preveu l'article 115 del Reial decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

Aquest és un precepte reglamentari que no té el caràcter de bàsic. Per aquest motiu la legislació catalana estava habilitada per establir un règim diferent al de l'article 115 i havia fet ús d'aquesta habilitació per regular aquesta matèria.

Caldrà, per tant, justificar les raons que fan necessari el canvi que comporta optar per fer una regulació anàloga a la que la Administració estatal està aplicant.

- o) Es modifica l'apartat 2 de l'article 23 . Al referir-nos la modificació de l'apartat 2 s'ha indicat que aparentment se superava en la regulació catalana que diferenciava entre les modificacions substancials i altres modificacions.

Malgrat que l'apartat es modifica i amb el text que es proposa se suprimeix la previsió que té l'apartat 1 vigent que diu “*Les modificacions de parcs eòlics i de plantes solars fotovoltaïques ja autoritzades, independentment de si estan ja construïts o no ho estan, poden tenir caràcter no substancial o substancial*”, la proposta d'apartat 2 torna a incorporar el concepte de modificació no substancial del qual deriva que només se sotmeten les modificacions a l'exigència d'autorització d'explotació.

Ho fa de nou per incorporar a la normativa espanyola l'opció regulatòria que deriva del Reial decret citat.

Però, malgrat s'acull al sistema de modificacions que deriva del Reial decret 1922/2000, introdueix dos canvis que no deriven de la normativa bàsica.

Respecte de la modificació proposada, cal valorar i justificar les raons que motiven el canvi regulador i se suggereix també que es valori i s'indiqui clarament si es considera que, com en el cas de l'apartat 1, per tal de poder tramitar-se les modificacions d'acord amb aquesta regulació, cal complir sempre totes les condicions previstes, i que es valori també la necessitat d'incorporar les previsions dels apartats d) i g).

D'altra banda, malgrat la previsió de l'article 53 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric, es demana que es valori si no seria convenien, per la claredat de la regulació, suprimir la referència a modificacions no substancials.

- p) S'eliminen els articles 23.4, 23.5 i 23.6 La justificació, en aquest cas, deriva del canvi de model de regulació de les modificacions que es fa en els apartats 1 i 2 de l'article 23.

En tot cas, d'acord amb els criteris de tècnica normativa, hauria d'indicar que es deroguen els apartats citats.

- q) S'afegeix un article 24 relatiu a les Comunitats energètiques, que amb una estructura que no s'adequa a les normes de tècnica normativa i a més es fa amb una regulació que planteja dubtes :

L'apartat 1 diu que són comunitats energètiques les que diu la normativa UE i ha transposat la normativa estatal i, en concret, l'article 6 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric.

D'acord amb la normativa UE i estatal aquestes comunitats es caracteritzen per la diversitat de entitats mitjançant les quals es poden constituir ja que poden ser agrupacions o associacions de persones físiques, pimes o autoritats locals. Aquesta diversitat de d'entitats fa difícil justificar que puguin ser declarades d'utilitat pública , ja que aquesta declaració en el nostre ordenament sembla més pròpia de les associacions o d'altres entitats sense ànim de lucre.

D'altra banda, a l'apartat 2, es preveu la creació d'un registre de comunitats energètiques que s'ha de regular per Ordre i es dona un termini de sis mesos per tal que s'aprovi.

Pel que fa a la previsió de creació d'un registre cal tenir present que ni és una previsió que requereixi d'una norma amb rang de llei ni el fet que s'estableixi un termini de sis mesos per la regulació el registre fa que la previsió no comporti una intervenció normativa immediata que és un dels requisits que habiliten per l'ús del decret llei.

D'altra banda, l'exposició de motius justifica la regulació incorporada com una eina de participació local, de la normativa vigent no en deriva que necessàriament en les comunitats energètiques hagin de participar les entitats locals.

Per tot això, l'informe haurà de justificar la mesura i la adequació de la regulació a la finalitat que es pretén d'acord amb l'exposició de motius.

- r) Es preveu l'addició de la disposició addicional quarta que té com a objectiu facilitar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge en activitats industrials que disposen d'autorització o llicència ambiental.

Aquest objectiu s'aconsegueix establint que les modificacions en les instal·lacions per implantar l'emmagatzematge es considerin modificacions no substancials sense conseqüència per a les persones ni per al medi ambient, de manera que no estan subjectes a cap tramitació administrativa des del punt de vista de la Llei 20/2009, de 4 de desembre, de Prevenció i control ambiental de les activitats, i únicament s'han de fer constar en les actes d'inspecció ambiental o control periòdic.

Aquesta previsió ja s'incorporava en el Decret llei 12/2025 i va ser objecte d'anàlisi en l'informe jurídic emès. En aquell informe s'indicava que la regulació que incorpora aquesta disposició té com a objectiu facilitar la implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge en activitats industrials que disposen d'autorització o llicència ambiental.

- s) S'afegeix una disposició addicional cinquena, que clarifica el règim jurídic aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric independents i estableix que l'avaluació ambiental que s'hagi efectuat en el tràmit de l'autorització energètica té també efectes en el procediment urbanístic i no cal repetir el tràmit, llevat que s'hagin introduït canvis en el projecte.

Aquesta disposició ja estava en el Decret Llei 12/2025 i va ser objecte d'anàlisi en l'informe jurídic emès. En aquell informe s'indicava que la regulació que incorpora aquesta disposició té com a objectiu clarificar el marc regulador d' implantació d'instal·lacions d'emmagatzematge en activitats industrials que disposen d'autorització o llicència ambiental i, per aquest motiu, es considerava adequat l'ús del decret llei .

No obstant això, atès que es considera que aquestes instal·lacions són un element clau per a la gestionabilitat del sistema ja que permeten emmagatzemar energia, es vol cridar l'atenció respecte del fet que la modificació segueix considerant que el marc regulador més idoni no és el previst en la normativa catalana mitjançant el Decret Llei 16/2019 -que és objecte de modificació per tal millorar la regulació i agilitar la implantació de les renovables-, sinó el previst a la normativa estatal.

Cal que es justifiqui la proposta de modificació que incorpora aquesta disposició addicional.

- t) S'afegeix una disposició addicional sisena referida a la repotenciació de les instal·lacions en servei.

Normalment es vincula el concepte de repotenciació d'instal·lacions d'energia renovable com l'increment de la capacitat d'aquestes instal·lacions un cop transcorregut un temps des de la posada en funcionament, cosa que s'aconsegueix mitjançant la substitució dels equips tècnics per altres de nous i eficients. Això no obstant, repotenciar no implica necessàriament incrementar la potència. L'únic concepte legal d'aquest terme es conté a la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell d'11 de desembre de 2018, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables, l'article segon de la qual defineix la repotenciació com: *"la renovació de les centrals elèctriques que produeixen energies renovables, incloent la amb l'objectiu de reemplaçar la capacitat o millorar l'eficiència o la capacitat de la instal·lació"*.

Malgrat que la repotenciació no sempre comporta un augment de capacitat i que possiblement en els dos casos caldria preveure procediments racionalitzats i àgils, el text objecte d'informe es limita a preveure la repotenciació que comporta un augment de capacitat i a més la limita als augments inferiors al 25 %.

Cal justificar aquesta opció i la seva incorporació en el decret llei, i a més, cal també justificar els motius pels quals la regulació del règim d'autorització de la repotenciació

– encara que només comporti una reducció dels terminis- no s'ha incorporat en el text del Decret 16/2019 i es formula , de manera no adequada als criteris de tècnica normativa d'ela Generalitat, com a disposició addicional. Seria més adequat, si la proposta es justifica, que s'incorporés en l'article 23.

- u) S'afegeix una disposició addicional setena relativa a les Oficines de Transició Energètica.

Aquesta disposició preveu l'obligació del Govern de modificar les Oficines de Transició Energètica i que passin a estar integrades a l'ICAEN amb l'objectiu de donar suport als ens locals i a les comunitats energètiques en el desplegament del PLATER i en altres projectes de transició energètica, garantint la representativitat comarcal.

Les oficines són un servei del qual disposen els consells comarcals que van acollir-se a una línia d'ajuts del Departament per a la constitució d'aquestes oficines.

No sembla que la previsió d'un canvi de model que passi per preveure una implantació territorial directa de l'ICAEN, com sembla derivar-se del text, sigui una mesura pròpia d'un decret Llei.

Malgrat que l'ICAEN és una entitat de dret públic, creada pel Parlament de Catalunya mitjançant la Llei 9/1991, de 3 de maig, la Llei no sembla limitar la implantació territorial de l'entitat si es justifica en les finalitats que corresponen a l'entitat.

En tot cas, no sembla que la finalitat justifiqui l'ús d'un decret llei com tampoc ho justifica el fet que la mesura, tal com està prevista, no sigui d'execució immediata.

L'article 3 de la proposta introdueix una modificació al Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya

Aquesta modificació té per finalitat fer possible l'ampliació del termini concessional dels aprofitaments d'aigua per a emmagatzematge hidràulic d'energia mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles.

Els projectes d'emmagatzematge hidràulic mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles, que són cabdals per dotar d'inèrcia i flexibilitat el sistema elèctric. En els moments en què no hi hagi suficient producció solar o eòlica, aquest tipus de centrals, que tenen aigua emmagatzemada en una bassa superior, poden produir energia i suplir la manca d'energia solar i eòlica.

L'article 59.4 del text refós de la Llei d'aigües, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, i l'article 97 del Reglament del domini públic hidràulic, aprovat pel Reial decret

849/1986, d'11 d'abril, estableixen el caràcter temporal de les concessions per a l'aprofitament d'aigües, tot fixant un termini màxim concessional de 75 anys, i condicionen el seu atorgament a les previsions de la planificació hidrològica.

L'article 34 de les determinacions normatives del Pla hidrològic del districte de conca fluvial de Catalunya per al període 2022 – 2027, aprovat pel Decret 91/2023, de 16 de maig, ha establert un termini màxim de 50 anys per a les concessions per a l'aprofitament d'aigües per a l'ús d'abastament de població i de 25 anys per a la resta d'usos.

L'elevat cost d'inversió que comporten aquestes instal·lacions fa que no sigui possible amortitzar en un període concessional de 25 anys i per tant, no fa viables aquestes instal·lacions. Es fa imprescindible i urgent canviar el termini de la concessió d'aquest tipus de centrals fins als 50 o 75 anys quan sigui necessari, de forma que es pugui atraure aquest tipus de centrals a Catalunya per així garantir la seguretat de subministrament.

La tramitació d'una nou Pla de Gestió atesa la seva complexitat i la periodicitat amb què s'aproven o la modificació del Pla vigent, no permeten donar la resposta immediata que la situació requereix. Cal tenir present que l'aprovació de la nova planificació hidrològica requereix d'una tramitació llarga, amb la realització de nombrosos tràmits i consultes públiques i amb la intervenció de nombrosos òrgans assessors. Aquesta tramitació que troba la seva justificació quan es tracta de revisar la planificació hidrològica del districte de conca fluvial de Catalunya, que té un horitzó a 6 anys, el proper es refereix al període 2027-2033.

Per les raons exposades, la modificació proposada que té per objecte establir un termini màxim per a les concessions per a l'aprofitament d'aigües per a l'emmagatzematge hidràulic d'energia mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles de 50 anys, ampliables de manera excepcional a 75 anys, per permetre l'amortització de les obres necessàries per executar aquestes instal·lacions, es considera com una mesura adequada per fer front a la necessitat de facilitar la implementació de projectes d'emmagatzematge hidràulic mitjançant centrals hidroelèctriques reversibles, que són cabdals per dotar d'inèrcia i flexibilitat al sistema elèctric.

En tot cas, la proposta s'hauria d'introduir com a disposició addicional trenta-quatre al Text refós de la Llei d'aigües.

L'article 4 del Decret llei proposa la modificació de la Llei 18/2008, del 23 de desembre, de garantia i qualitat del subministrament elèctric, concretament es preveu la modificació dels articles 19 i 4, apartat 1 lletra b).

Per raons de tècnica normativa caldria modificar l'estructura de l'article i incloure en primer lloc la modificació de l'article 4.1.b), i després la de la modificació del títol de l'article 19 i l'addició dels apartats 8 i 9 del mateix article.

a) La modificació de l'article 4 canvia el contingut de la lletra b) de l'apartat 1.

Aquesta modificació sembla que té per objecte donar solució als supòsits en què una empresa distribuïdora denega l'accés i la connexió d'un nou subministrament a un usuari o consumidor per raons tècniques de manca de capacitat del sistema o de la xarxa. Amb aquesta finalitat s'introdueix a l'apartat corresponent als drets i obligacions

dels consumidors i usuaris el que seria una obligació per a les empreses distribuïdores per la qual cosa caldria revisar la proposta i clarificar si el que s'ha de modificar és l'article 4 o l'article 5 relatiu a les obligacions de les empreses, concretament, l'apartat 3 d'aquest article, que fa referència a les obligacions de les distribuïdores. La lletra d) d'aquest apartat estableix l'obligació de les distribuïdores de disposar dels mitjans materials i personals necessaris per a garantir la prestació del subministrament elèctric en condicions de qualitat adequades.

La modificació proposada sembla que va encaminada a resoldre la manera d'actuar quan una distribuïdora denega l'accés i connexió a un usuari per falta de capacitat. En aquest supòsit, s'obliga a les distribuïdores a proposar alternatives i a adoptar determinades actuacions. Per tant es recomana situar el nou text a la lletra d) de l'article 5.3.

En qualsevol cas caldria revisar i clarificar tot el contingut de la proposta atès que és de difícil comprensió i especificar en quins supòsits es pot denegar l'accés i connexió d'un nou subministrament.

L'article 79 del Reial decret 1950/2000 permet que les distribuïdores deneguin l'accés de nous subministraments quan les instal·lacions del consumidor no compleixin les condicions tècniques i de seguretat reglamentàries, però la proposta sembla voler donar resposta a una situació diferent.

Per tant, s'hauria de modificar la redacció de la proposta clarificant en quins casos es pot denegar l'accés i la connexió. També s'hauria determinar a través de quins mecanismes s'aplicarà la previsió de que *"l'empresa o empreses distribuïdores que pugin atendre el subministrament han de proposar alternatives"* per tal de determinar quines empreses distribuïdores poden atendre la petició d'accés inicialment denegada.

En resum, per poder determinar la viabilitat de la proposta cal reformular-la de manera que s'estableixi clarament a quins supòsits o situacions es vol donar solució i modificar també la redacció de manera que sigui més entenedor el mecanisme que es preveu.

El paràgraf quart, que determina a quines peticions en tràmit s'apliquen aquestes previsions s'hauria de traslladar a una disposició transitòria.

El cinquè paràgraf, relatiu a les obligacions d'informació sobre determinades subestacions i els accessos concedits s'hauria d'incloure com una nova lletra, la j) de l'apartat 3 de l'article 4.

Fetes les consideracions anteriors, caldrà que l'exposició de motius i l'informe justificatiu donin resposta i justifiquin la necessitat de la modificació.

- b) S'afegeix l'apartat 8 a l'article 19, amb l'objecte regular les modificacions de les instal·lacions de distribució elèctrica i de transport ja autoritzades.

L'article 20 de la norma ja regula les variants d'instal·lacions de transport i de distribució i estableix en el seu apartat 2 que: *"2. En els casos a què es refereix l'apartat 1, el titular de la instal·lació ha de presentar, amb la documentació pertinent, la resolució d'autorització administrativa que empara la instal·lació que es vol modificar, sens*

perjudici del que disposa l'article 35 de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú”.

A llarg de la Llei 18/2008 es parla d'autoritzacions administratives de les instal·lacions però sense diferenciar entre les autoritzacions administratives prèvies i les de construcció. La modificació proposada d'afegir un apartat 8 per regular les modificacions d'instal·lacions que hagin obtingut autorització administrativa prèvia i la previsió que puguin obtenir autorització administrativa de construcció sense necessitat de tramitar una nova autorització administrativa prèvia quan es compleixin les condicions que es detalla no guarda la necessària coherència amb la resta de la regulació.

És cert que el Reial decret 1950/2000, a l'article 115, defineix les autoritzacions administratives prèvia, de construcció i d'explotació, i que una modificació similar ha incorporat aquest mateix règim a les instal·lacions de producció d'energies renovables, però la Llei 18/2008 no conté cap referència a aquest diferents tipus d'autorització.

El que sí que fa l'article és remetre's de manera genèrica al procediment per a l'autorització d'instal·lacions de producció, transport i distribució d'energia elèctrica establert reglamentàriament i per la resta de la normativa aplicable.

En aquets moments, el procediment aplicat és el previst en el Reial decret 115/2000 que ja preveu aquesta regulació.

Per tant, la modificació no seria necessària ni estaria justificada perquè, a més de no guardar coherència amb la norma modificada, de fet, el que regula ja està previst en la normativa vigent.

- v) El mateix passa amb la introducció de l'apartat 9 a l'article 19. Aquest nou apartat fa referència a les modificacions per a les quals preveu que han d'obtenir únicament l'autorització d'explotació. Com hem indicat abans la Llei no regula les autoritzacions d'explotació, per tant, la modificació proposada no és coherent amb el contingut de la norma.

L'article 5 modifica l'article 4 del Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades

- a) Es proposa modificar l'article 4.1 per eximir d'autorització administrativa prèvia, de construcció i d'explotació les instal·lacions de producció amb una potència instal·lada de fins a 500 kW. Aquesta possibilitat està recollida a l'article 115.5 del Reial decret 1950/2000, en la redacció que li va donar el Reial Decret-Llei 7/2025, de 24 de juny, pel qual s'aproven mesures urgents per al reforç del sistema elèctric.

La proposta de modificació suposa també que aquest règim que estava previst inicialment per a *les instal·lacions fotovoltaïques de generació elèctrica i connectades a la xarxa de transport o distribució en la modalitat d'autoconsum sense excedents que disposin d'un dispositiu que no en permeti l'abocament i no requereixin avaluació d'impacte ambiental* s'apliqui ara a les instal·lacions de producció d'energia “en els

termes de l'article 9 bis 1 del Decret legislatiu 1/2010, que aprova el Text refós de la llei d'Urbanisme.

Aquest apartat de la norma urbanística admet la implantació d'instal·lacions per a l'aprofitament de l'energia solar sobre la coberta de les edificacions i altres construccions auxiliars d'aquestes, incloses les pèrgoles dels aparcament, als espais de les parcel·les en sòl urbà no ocupats per les edificacions i altres construccions auxiliars en determinades condicions i en sòl no urbanitzable en un radi de 50 metres al voltant de la construcció.

No s'acaba d'entendre l'expressió "*en els termes de l'article 9 bis 1.*" Es podria interpretar que vol dir que la previsió s'aplica a les instal·lacions fotovoltaïques a què fa referència aquell article, però la proposta de nova redacció de l'article 4.1 estableix que les instal·lacions s'han de situar sobre cobertes o pèrgoles o en parcel·les en sòl urbà.

Per tant, hi ha una contradicció que caldria esmenar, ja sigui suprimint la menció a que les instal·lacions han d'estar en sòl urbà, o bé indicant que l'article 4.1. fa referència a les instal·lacions compreses en les lletres a) i b) de l'article 9 bis 1.

En tot cas, caldrà que es justifiqui la necessitat de la modificació per tal de valorar si la modificació fa un ús adequat del decret llei.

- b) Es proposa modificar l'article 4.2 pel que fa al procediment de modificació del contracte d'accés del consumidor associat en cas d'instal·lacions d'autoconsum col·lectiu. En aquest sentit, com bé indica la proposta, l'article 8 del Reial decret 244/2019 regula els contractes d'accés en la modalitat d'autoconsum i estableix que per fer efectiva la modificació del contracte les comunitats autònomes han de remetre la informació de la instal·lació de generació a l'empresa distribuïdora i que aquesta ha de remetre després en el termini que s'especifica la modificació del contracte a les empreses comercialitzadores i als consumidors.

La modificació proposada consisteix a determinar quina és la documentació que han d'aportar en el supòsit d'instal·lacions col·lectives.

En la redacció vigent s'indica que la persona titular de la instal·lació *ha d'aportar l'acord de repartiment i l'acord de compensació d'excedents a l'empresa distribuïdora al mateix temps que se sol·licita el Codi d'autoconsum*. Amb la modificació es precisa que no cal aportar tots els acords de repartiment, sinó que és suficient adjuntar l'acord d'almenys un dels consumidors associats i el fitxer que contingui les dades dels coeficients de repartiment.

Sens perjudici que l'exposició de motius o l'informe justifiquin quina és la finalitat de la modificació de l'article 4, la referència expressa que la modificació incorpora a l'article 8 del Reial decret 244/2019 planteja dubtes sobre la justificació i la necessitat de la reforma proposada..

- c) Es proposa modificar l'article 5 del Decret llei 24/2021 per modificar la configuració de la Taula de Diàleg Social de les Energies Renovables, que passa de ser una única Taula encarregada *de l'estudi i la identificació, per a la posterior elevació a les*

administracions competents, de les propostes de mesures de compensació pública entre els territoris rurals i les zones urbanes densament poblades a crear una taula a cada vegueria que ha d'estudiar i identificar les diferents propostes de projectes d'energies renovables i de vetllar per la participació activa del territori en els diferents projectes d'energia renovable per generar un consens territorial.

La justificació de la creació de la taula era la necessitat d'incrementar el consens social en la implantació de les energies renovables al territori. D'acord amb l'exposició de motius aquella justificació es manté, si bé es fan dos canvis importants en la configuració de la taula.

El primer canvi és que es preveuen vuit taules de diàleg (una per a cada vegueria, exclosa la Vall d'Aran, que no té vegueria)

El segon canvi és que sembla que no tenen una funció només consultiva o d'impuls de la participació activa del territori, sinó que estudien les propostes de projectes d'energies renovables.

Cal tenir present que el procediment per a l'aprovació dels projectes d'energies renovables es regula als articles 12 a 23 del Decret llei 16/2019. Si es vol que aquestes taules de diàleg intervinguin en el procediment, s'ha de fer a través de la modificació dels articles que correspongui del Decret llei 16/2019.

- d) Es proposa modificar la disposició addicional primera relativa a la formulació del pla territorial sectorial per a la generació d'energia eòlica i fotovoltaica. La principal modificació és que es preveu que la planificació de la capacitat de producció es faci a nivell de municipi i no de comarca en funció de la seva capacitat d'acollida d'aquestes instal·lacions i tenint en compte criteris de solidaritat. Se suprimeix l'element relatiu a la seva demanda d'energia.

La memòria hauria de justificar aquest canvi de criteri i l'adequació de la modificació als requisits per l'ús del Decret llei.

L'article 6 proposa la modificació del text refós de la llei reguladora dels residus

Per error preveu que es modifiquin dues regulacions, la que correspon a residus i la d'aigües.

La modificació normativa proposada té per objecte eximir d'obtenir l'autorització com a gestor de residus la valorització dels fangs de depuració generats en les instal·lacions de tractament de les aigües residuals urbanes, en conseqüència la normativa objecte de modificació és el text refós de la Llei de residus.

Aquesta és una mesura per contribuir al compliment de la disposició addicional 4, apartat 2 de la Llei 16/2017, del canvi climàtic, que estableix que: "*En aplicació de l'article 28.2, el 2020 un mínim del 20% del consum energètic total del conjunt de les instal·lacions públiques de gestió de residus, de sanejament d'aigües residuals urbanes i de potabilització d'aigua la*

gestió de les quals és competència dels departaments de la Generalitat o dels organismes que en depenen ha de procedir de fonts pròpies d'origen renovable.”

Els processos de depuració de les aigües residuals generen dos fluxos, d'una banda, l'aigua depurada, que pot ser retornada al medi ambient o reutilitzada, i, de l'altra, el fang de depuració. Aquest fang s'ha de tractar d'acord amb els principis generals de l'economia circular, prioritzant-ne la prevenció i la valorització i aplicant el principi de proximitat, així com amb els objectius del Govern de lluita contra el canvi climàtic, específicament en les instal·lacions de tractament d'aigües residuals i de residus.

Amb la posada en marxa d'aquestes plataformes de fang s'incrementarà considerablement la producció de biogàs i, en conseqüència, s'incrementarà l'autoconsum elèctric del sanejament, fet que, com s'ha explicat, implicarà reduir el consum d'energia de la factura elèctrica. A més, el fet de reduir el consum d'energia elèctrica de xarxa comportarà una reducció directa de les emissions de GEH, com ha detallat recentment l'Oficina de Canvi Climàtic en la Guia de càlcul de la petjada per al cicle integral de l'aigua, publicada al maig del 2025.

Per les raons exposades que hauran de justificar-se e l'exposició de motius- ja que el text tramès de l'exposició de motius no incorpora cap justificació- i en l'informe, la modificació es podria considerar justificada.

Article 8 de modificació de l'apartat 1 de la DT 4 de la Llei 16/2017, de canvi climàtic

Aquesta modificació té per objecte concretar quines instal·lacions formen part del punt de recàrrega per a vehicles elèctrics, que ja en la Llei 16/2017 ja es van sotmetre al règim de declaració responsable.

L'informe justificatiu que acompanya la proposta ha de justificar que aquesta mesura és necessària, congruent i que té una relació directa amb la situació que es vol afrontar mitjançant aquest decret llei.

La proposta, de manera similar a com fa l'article 6 del Decret llei 16/2019 pel que fa a parcs eòlics o plantes solars fotovoltaïques, determina quins elements i instal·lacions formen part d'un punt de recàrrega i, com a tals, han d'estar inclosos en a declaració responsable que presenti el seu titular. Això no obstant, la redacció proposada podria no ser correcta perquè les instal·lacions i equips que es detallen formen part del punt de recàrrega, no de l'activitat d'implantació de punts de recàrrega.

Cal que l'informe justifiqui la mesura i que valori si la redacció proposada és correcta.

Disposició addicional primera

Aquesta disposició fa referència a la tramitació ambiental dels projectes de línies elèctriques de transport i distribució.

En relació amb el procediment d'avaluació ambiental, la proposta preveu:

1.- La publicació d'una instrucció per l'òrgan ambiental que determini quins informes són preceptius per a la tramitació dels projectes de línies elèctriques de transport i distribució en

funció de la tipologia de cada projecte als efectes del que preveu l'article 37 de la Llei 21/2013, d'avaluació ambiental.

Estableix també que l'òrgan substantiu demanarà aquests informes i que, si no s'han rebut en el termini legalment establert, es farà un requeriment a l'òrgan que l'ha d'emetre i, si és desatès, es continuarà la tramitació.

L'article 37 de la Llei 21/2013 ja indica quins informes tenen el caràcter de preceptius i, a més indica que les CA en l'àmbit de les seves competències han d'indicar quins altres informes són preceptius.

1.- El caràcter preceptiu d'un informe deriva de la Llei que el preveu o de la normativa reglamentaria si bé poden considerar-se necessaris altres informes quan en la sol·licitud se'n motivi la necessitat.

No sembla que el caràcter preceptiu d'un informe es pugui fer mitjançant una instrucció.

Per tant, la proposta no s'adequaria a la configuració dels informes preceptius en el nostre ordenament jurídic.

2.- La proposta determina com s'ha d'actuar si no s'emet l'informe un cop s'ha requerit.

En tractar-se d'informes preceptius la Llei 21/2013 determina quines són les conseqüències. D'acord amb l'article 40, la manca d'informe comporta que l'òrgan ambiental ha de donar per finalitzada l'avaluació i comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor la resolució de terminació.

A més, l'article 40.2 estableix que si l'òrgan ambiental comprova que algun dels informes preceptius de l'article 37.2 no és suficient per donar-li els elements de judici necessaris per fer l'avaluació ha de requerir a l'òrgan substantiu que els completi. Si no ho fa i l'òrgan ambiental segueix considerat insuficient el contingut de l'informe, ha de requerir personalment a l'òrgan jeràrquic superior d'aquell que havia d'emetre l'informe perquè el lliuri en el termini de 10 dies. Si no ho fa, l'òrgan ambiental ha de comunicar a l'òrgan substantiu i al promotor la impossibilitat de continuar el procediment i ha de donar per finalitzada l'avaluació ambiental.

Per tant, la proposta de l'apartat tampoc aquesta segona proposat s'ajusta a dret perquè contravé la normativa bàsica estatal en la matèria.

3.- L'apartat 2 de la disposició addicional estableix que un cop formulada la proposta de la declaració d'impacte ambiental, aquesta ha de ser comunicada al promotor i a l'òrgan substantiu, que tenen un termini de 30 dies per formular al·legacions. S'afegeix que en cas que es formulin al·legacions aquestes seran tingudes en compte per l'òrgan ambiental per formular la DIA.

L'article 41 de la Llei 21/2013, amb caràcter de normativa bàsica, estableix que l'òrgan ambiental, un cop finalitzada l'anàlisi tècnica de l'expedient, formula la declaració d'impacte ambiental, que té la naturalesa d'informe preceptiu i determinant sobre els efectes del projecte sobre el medi ambient. Aquesta naturalesa d'informe preceptiu i no d'acte administratiu és el que fa que la normativa no prevegi un tràmit d'audiència, que en canvi sí que es preveu en el procediment d'adopció dels actes administratius en la normativa general de procediment (vegeu article 82 de la Llei 39/2015 de l'1 d'octubre).

Per tant, la naturalesa d'informe preceptiu i determinant i no d'acte administratiu de la declaració d'impacte ambiental és el que fa que la normativa bàsica no prevegi un tràmit d'audiència de la declaració d'impacte ambiental.

Ara bé, si es vol afegir aquest tràmit d'audiència de l'avaluació ambiental s'hauria d'establir després de formulada la avaluació i abans que l'òrgan substantiu dicti la resolució, i s'hauria de donar trasllat a tots els interessats en el procediment. L'eventual inclusió d'aquest tràmit no afectaria el procés d'avaluació ambiental sinó el procediment substantiu d'autorització del projecte.

Plantejat en els termes en què es preveu en la disposició, la previsió contravindria la normativa bàsica.

4.- El darrer paràgraf estableix que la declaració d'impacte ambiental es publica en el termini màxim d'un mes. L'article 41.3 de la Llei 21/2013 estableix que la DIA es publica en el termini de 10 dies des de la formulació, però aquest termini no és bàsic d'acord amb la disposició final vuitena.

En tot cas, cal tenir present que l'autorització del projecte sotmès a avaluació ambiental requereix la publicació prèvia de l'avaluació. En conseqüència ampliar el termini no sembla una mesura que s'adeqüi a la finalitat de impuls de les renovables.

Per les consideracions anteriors, la regulació que es proposa no s'ajusta en part al marc competencial ni a la finalitat d'impuls de les renovables del Decret llei.

Disposició addicional tercera

Aquesta disposició fa referència a la renovació d'elements de la xarxa de transport o distribució i estableix que les actuacions que consisteixin únicament en la renovació d'alguns dels elements de les instal·lacions per manteniment o avaria mitjançant la substitució d'elements antics, obsolets o deteriorats de característiques similars, per que fa a la capacitat de potència i prestacions mecàniques no requereixen autorització administrativa prèvia, ni de construcció ni d'autorització d'explotació i posada en servei i anualment s'ha de remetre de manera telemàtica a la DG d'Energia una relació de totes les modificacions realitzades l'any anterior.

Cal tenir present que tant el transport com la distribució es sotmetran a un règim jurídic d'autorització (prèvia, de construcció i d'explotació). L'article 53.2 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del Sector Elèctric, estableix que *"En todo caso, las modificaciones consideradas como no sustanciales deberán obtener la autorización de explotación a la que se refiere el apartado 1. c), previa acreditación del cumplimiento de las condiciones de seguridad de las instalaciones y del equipo asociado"*.

Per tant, no sembla que es contempli que es pugui de les tres categories d'autorització.

A més, l'article 115.3 lletra g) estableix que es consideren modificacions no substancials les modificacions de línies que impliquin la substitució de suports o conductors per deteriorament o rompuda, sempre que es mantinguin les condicions del projecte original.

Per tant, fins i tot les modificacions no substancials necessiten autorització d'explotació.

Disposició transitòria segona

Aquesta disposició preveu el règim transitori de l'aplicació de l'article 9 bis, sense dir de quina norma es tracta. S'hauria de referir a l'apartat 6 de l'article 1 que modifica la redacció de l'article 6 del Decret Llei 16/2019

D'altra banda pel que fa als projectes als quals s'aplica es diu que als efectes de l'article indicat, la presentació inicial del projecte s'aplica a aquells projectes que a la data d'entrada en vigor de la nova norma no hagin realitzat l'oferta de participació local o hagin sortit a informació pública. No queda clar si es vol fer referència als projectes que ja han sortit a informació pública o als que encara no ho han fet.

En primer lloc l'article 9 bis no parla de la "presentació inicial del projecte", per tant, s'hauria de referir a la presentació pública de projecte a la ciutadania.

El fet que la transitòria només els eximeixi de la presentació inicial comporta que, en tot cas, hagin d'acreditar amb anterioritat a la informació pública, que han presentat una oferta de participació local.

Per tant, caldria clarificar quins són els efectes contrets d'un règim transitori que possiblement manté l'obligació de realitzar una d'oferta de participació local.

III.- CONCLUSIONS

Analitzat el Projecte de decret Llei respecte de les modificacions que preveu de les normes amb rang de Llei següents: Decret-Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables (articles 1), text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat per Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre (article 3); Llei 18/2008, del 23 de desembre, de garantia i qualitat del subministrament elèctric (article 4); Decret Llei 24/2021 de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades (article 5); Llei reguladora dels residus, aprovada pel Decret legislatiu 1/2009 (article 6); Llei 16/2017, de 1 d'agost, del canvi climàtic (article 7); Llei 16/2017, de 1 d'agost, del canvi climàtic (article 8), i de les disposicions finals primera i segona del projecte de decret Llei i les transitòries primera i segona del projecte de decret Llei, s'informa favorablement per tal que es continuï la seva tramitació, si bé es considera necessari que s'incorpori un informe que, tal com preveu l'article 38 apartat 3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, justifiqui la necessitat extraordinària i urgent i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar (i) i que es modifiqui i completi l'exposició de motius (ii).

Això no obstant, s'informen desfavorablement les modificacions que el projecte de Decret-Llei fa del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables fa als articles i a la disposició addicional següents: article 6.5; 12, 24 i disposició addicional setena; així com. les modificacions de la Llei 18/2008, del 23 de desembre, de garantia i qualitat del subministrament elèctric, i les disposicions addicionals primera i tercera el projecte de decret llei.

Neus París 2025.10.27
00:01:25
Advocada de la Generalitat +01'00'

Neus París
Advocada de la Generalitat

INFORME JURÍDIC

Assumpte: Projecte de Decret Llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, en relació a la modificació del Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme (TRLU)

I.- ANTECEDENTS

Se sotmet a informe d'aquesta Assessoria Jurídica el projecte de Decret Llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, juntament amb les memòries justificatives corresponents.

Aquest informe jurídic té caràcter preceptiu i s'emet de conformitat amb l'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern i en relació amb l'article 4 de la Llei 7/1996, de 5 de juliol, d'organització dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i l'article 16 del Decret 106/2024, d'11 de juny, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis jurídics de l'Administració de la Generalitat de Catalunya. Així mateix s'ha seguit la Instrucció 1/2024, de la Direcció del Gabinet Jurídic, sobre els informes relatius a iniciatives normatives que se sotmeten a l'aprovació del Govern.

Per a la redacció d'aquest informe s'ha tingut en compte i s'ha analitzat la versió del projecte de Decret Llei de data 27 d'octubre de 2025, així com els informes justificatius signats per la directora general de l'Energia i la directora general d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura, ambdós de data 27 d'octubre de 2025.

El projecte de Decret Llei introdueix modificacions en els següents textos legals:

1. Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables (article 1 del projecte de decret llei)
2. Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost (en endavant, TRLU) (article 2 del projecte de decret llei)
3. Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre (article 3 del projecte de decret llei)
4. Llei 18/2008, del 23 de desembre, de garantia i qualitat del subministrament elèctric (article 4 del projecte de decret llei)
5. Decret Llei 24/2021, de 26 d'octubre, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades (article 5 del projecte del decret llei)

6. Text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol (article 6 del projecte de decret llei)
7. Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril)
8. Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic (article 8 del projecte de decret llei)

En relació amb els articles 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, disposicions addicionals segona i tercera, i les disposicions transitòries primera i segona del projecte de Decret llei, l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, ha emès dos informes jurídics, de data 27/10/2025, el primer, en relació amb la primera versió del text del projecte de decret llei, el segon, complementari de l'anterior, en relació amb el text definitiu del projecte, atès que la matèria objecte d'aquestes normes corresponen amb el seu àmbit competencial, d'acord amb els articles 14.1 i 94 del Decret 318/2024, de 17 de setembre, de reestructuració del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

Atès que no es deriva impacte pressupostari de les mesures a aprovar pel projecte de Decret llei, la Direcció General de Pressupostos ha comunicat que no s'escau emetre l'informe d'impacte pressupostari per part d'aquesta Unitat.

II.- CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

Primera.- Consideracions generals dels decrets lleis (marc normatiu, competència requisits i tramitació) i d'aplicació al projecte de Decret llei objecte de l'informe

En relació amb tot el referent a l'anàlisi del marc competencial, marc normatiu, pressupòsit habilitant, límits materials, control del decrets llei i la seva aplicació en el decret llei objecte de l'informe, ens remetem i donem aquí per reproduïdes tots els elements de l'anàlisi inclosos en les consideracions jurídiques de l'informe jurídic que sobre aquest projecte de Decret llei ha emès, en data 27/10/2025, l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient, en concret, les consideracions jurídiques primera, segona i tercera.

Segona.- Contingut del projecte de Decret llei

En relació amb l'estructura i el contingut del projecte de decret llei, aquest consta d'un preàmbul i una part dispositiva amb vuit articles, quatre disposicions addicionals, dos disposicions transitòries i una disposició final. Es constata que el seu contingut no incideix en cap de les matèries que, d'acord amb l'article 64 Estatut d'Autonomia de Catalunya, no poden ser objecte d'un decret llei.

Pel que fa al preàmbul, recull el marc normatiu, justifica la necessitat extraordinària i urgent d les diverses mesures que introdueix el decret llei en relació amb diversos textos

legals de l'ordenament jurídic català i sintetitza el seu contingut, tant respecte a la modificació del TRLU com de la resta de normes legals afectades.

L'article 1, introdueix diverses modificacions en el Decret llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls a les energies renovables, que han estat analitzades als informes jurídics de l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient.

L'article 2 modifica el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el TRLU, amb diferents mesures:

2.1. Modifica el títol de l'art. 9 bis i l'apartat 1.b de l'article 9 bis i s'hi afegixen dos apartats, l'1 bis i l'1 ter. La modificació comporta l'ampliació d'usos admesos sense canvi de planejament. L'objectiu de la modificació és ampliar la regulació de les instal·lacions d'energies renovables i d'emmagatzematge, incorporant l'autoconsum, el biogàs i els punts de recàrrega elèctrica com a usos admesos sense necessitat de modificar el planejament urbanístic. Es permet la seva implantació en sòl urbà, industrial o logístic, amb condicions específiques d'alçada i distància respecte a zones residencials, i amb informe previ dels organismes competents en matèria de riscos. Així mateix, s'estableix que en les instal·lacions eòliques l'alçada màxima vindrà determinada exclusivament per les servituds aeronàutiques aplicables.

2.2. Modifica la lletra b de l'apartat 5 bis de l'art. 34. La modificació comporta la inclusió de l'emmagatzematge d'energia com a infraestructures bàsiques. La justificació de la modificació és reduir el llinar a partir del qual les instal·lacions d'energies renovables s'han de sotmetre a projecte d'actuació específica, passant de 100 kW a 500 kW mínim. S'hi inclouen de manera expressa les instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries, tant si són independents com si estan híbrides amb altres fonts renovables, com a serveis tècnics d'infraestructura d'utilitat pública o interès social. Aquesta mesura, permet incorporar aquestes instal·lacions en els pressupòsits de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme relatiu a les instal·lacions autoritzables en sòl no urbanitzable. Per últim s'aclareix que també en formen part les infraestructures auxiliars i de connexió necessàries per al seu funcionament.

2.3. Modifica l'art. 48 bis. La modificació comporta la simplificació i centralització de tràmits. L'objectiu de la modificació és simplificar l'autorització de projectes d'actuació específica per a instal·lacions renovables i d'emmagatzematge, en una sola fase, de forma que la Generalitat assumeixi la instrucció integral de la tramitació d'aquests projectes quan afecti a més d'un municipi i incorporant dins la tramitació d'aquest projecte els annexos corresponents a accessos i línies d'evacuació que dependran de la instal·lació principal.

2.4. Modifica la lletra g de l'apartat 3 de l'art. 53. La modificació comporta la inclusió de l'emmagatzematge d'energia com a infraestructures bàsiques. La modificació es justifica

en la necessitat d'incorporar les instal·lacions de generació d'energia basades en fonts renovables, així com instal·lacions d'emmagatzematge mitjançant bateries com a supòsit d'ús provisional admès.

2.5. Modifica l'apartat 1 de l'art. 73. La modificació comporta la protecció contra moratòries municipals. La justificació de la modificació és evitar moratòries i garantir la continuïtat del desplegament energètic i, mantenint la facultat dels ajuntaments de suspendre llicències urbanístiques mentre elaboren planejament, introduir l'excepció de què no poden suspendre llicències per les instal·lacions d'energies renovables o emmagatzematge per a tot el terme municipal.

2.6. Modifica la lletra o de l'apartat 1 de l'art. 187. La modificació comporta la simplificació i centralització de tràmits. La modificació és justifica perquè simplifica les obres de connexió i reparació de línies elèctriques, exemptant-les de llicència, si són curtes i sense impacte (25 m soterrades o 50 m aèries), per tal d'agilitzar la millora de xarxes i punts de recàrrega.

2.7. Modifica l'apartat c de l'art. 187.2. La modificació comporta la simplificació i centralització de tràmits. La modificació es justifica en la necessitat de dotar de coherència la resta de reformes energètiques i clarificar que determinats actes en sòl no urbanitzable o urbanitzable no delimitat requereixen autorització prèvia, excepte els supòsits d'autoconsum.

2.8. Modifica l'apartat h de l'art. 187 bis. La modificació comporta la simplificació i centralització de tràmits. L'objectiu de la modificació és incloure les instal·lacions solars fotovoltaïques i eòliques d'autoconsum dins el règim simplificat de declaració responsable i s'alinea amb el Decret 24/2021, eliminant la necessitat de llicència urbanística prèvia

Els articles 3, 4, 5, 6, 7 i 8 introdueixen modificacions en les normes legals que s'indiquen amb els números correlatius a l'apartat d'antecedents d'aquest informe, les quals s'analitzen als dos informes jurídics emesos en data 27/10/2025 per l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient.

La disposició addicional primera, relativa a la tramitació urbanística de projectes de línies elèctriques de transport de competència de la Generalitat de Catalunya, obeeix a la finalitat d'accelerar aquesta tramitació urbanística, atesa la necessitat d'abastir amb la major rapidesa possible les instal·lacions o eixos claus en l'assoliment de la resiliència del subministrament elèctric català, i per poder potenciar el creixement econòmic de les zones en què s'ubiquen. Atès que en aquestes línies convergeixen la competència estatal i l'autonòmica, amb aquest canvi normatiu s'elimina la llicència d'obres i s'accelera la tramitació d'aquestes línies de transport, tot garantint la informació i compensació econòmica als municipis.

Les disposicions addicionals segona i tercera han estat objecte d'anàlisi als dos informes emesos en data 27/10/2025 per l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient.

Les disposicions transitòria primera i segona ja han estat analitzades als informes emesos en data 27/10/2025 per l'Àrea d'Assessorament Jurídic a l'Àmbit de Medi Ambient.

La disposició final preveu l'entrada en vigor del decret llei l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, la qual cosa resulta coherent amb la necessitat extraordinària i urgent que constitueix el pressupòsit habilitant del decret llei.

Tercera.- Justificació de les mesures relatives a la modificació del TRLU

Respecte a la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent del projecte de Decret llei respecte a la modificació del TRLU, el seu preàmbul dedica diversos paràgrafs a la justificació de les mesures introduïdes, totes elles vinculades a la situació provocada per l'apagada general del 28/4/2025, que ha posat de relleu la necessitat d'accelerar la posada en marxa d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per tal d'incrementar la seguretat i l'estabilitat del sistema elèctric, les quals són imprescindibles per dotar el sistema elèctric de seguretat, fiabilitat i per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya.

A l'apartat I del preàmbul, un cop constatat que les instal·lacions d'emmagatzematge són una peça clau per tenir un sistema elèctric més resilient davant futures apagades, doncs aporten estabilitat i gestionabilitat a la xarxa, i faciliten la recuperació del servei més ràpidament, es posa de relleu que es fa imprescindible la regulació i adequació de la seva implantació al territori. En definitiva, es tracta de donar resposta jurídica a la necessitat imperiosa de minimitzar els riscos de futures apagades com l'ocorreguda el 28 d'abril de 2025, reduint el màxim possible els riscos de desconexió del sistema elèctric a Catalunya. El decret llei aposta per aclarir el marc normatiu de les bateries i dotar-les de més seguretat jurídica, introduint canvis a la seva tramitació urbanística i energètica que permetin accelerar-ne la implementació amb totes les garanties per a tots els actors implicats. També es fa esment de la importància de dotar el sistema elèctric de major capacitat, de forma que la generació no es concentri en una part del territori i la demanda en un altre. Així mateix, es justifica la modificació de la normativa urbanística en la necessitat de facilitar la tramitació ràpida de les instal·lacions d'energia eòlica d'autoconsum, que permet sumar energia renovable i distribuïda durant un elevat nombre d'hores anuals de manera ràpida.

A l'apartat V del preàmbul es fa una justificació pormenoritzada de totes les modificacions que el decret llei introdueix en el TRLU, que obeeixen a la necessitat de complir amb els següents objectius: introduir les bateries dins del seu àmbit d'aplicació

com a serveis tècnics considerats infraestructures d'utilitat pública o interès social quan es tracti de sòl no urbanitzable, i la condició de serveis tècnics en zona quan es tracti de sòl urbà; aclarir el règim urbanístic que els és aplicable per a què la seva tramitació es pugui dur a terme de manera àgil i amb garanties; introduir en la normativa urbanística la concreció de les instal·lacions d'emmagatzematge d'energia elèctrica com a sistema urbanístic de servis tècnics; establir l'assimilació i compatibilitat amb l'ús industrial, logístic o d'activitat econòmica d'aquestes instal·lacions ubicades en sòl urbà, sense que, en aquest cas, tingui la categorització de sistema urbanístic, de forma que es manté la seva naturalesa de zona; introduir diverses modificacions tècniques orientades a simplificar i unificar la tramitació administrativa; accelerar la tramitació urbanística de projectes de línies elèctriques de transport de competència de la Generalitat de Catalunya, atesa la necessitat d'abastir amb la major rapidesa possible les instal·lacions o eixos claus en l'assoliment de la resiliència del subministrament elèctric català i per poder potenciar el creixement econòmic de les zones en què s'ubiquen.

Tal i com s'exposa en aquest apartat V:

En síntesi, aquesta reforma dota el sistema urbanístic català de major seguretat jurídica, coherència i flexibilitat, alineant-lo amb els objectius estratègics de descarbonització i sostenibilitat energètica. La plena integració de les instal·lacions d'emmagatzematge dins la planificació urbanística no només permetrà agilitzar la seva implantació i garantir un desenvolupament ordenat del territori, sinó que també contribuirà a reforçar la capacitat del sistema elèctric català per avançar cap a un model energètic més resiliència, descentralitzat i sostenible, d'acord amb les directrius europees i les polítiques públiques de la Generalitat de Catalunya.

D'altra banda, l'informe justificatiu emès per la directora general de la Direcció General d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura, posa de relleu que la necessitat, davant la situació provocada per l'apagada general del 28 d'abril de 2025, d'accelerar la posada en marxa d'instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per tal d'incrementar la seguretat i estabilitat del sistema elèctric que esdevenen imprescindibles per dotar el sistema elèctric de seguretat, fiabilitat i per a augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, davant la constatació de què les instal·lacions d'emmagatzematge són una peça clau per tenir un sistema elèctric més resiliència davant apagades, de forma que aportin estabilitat i gestionabilitat a la xarxa. A més, en cas d'una hipotètica apagada, les bateries faciliten la recuperació del servei més ràpida, motiu pel qual es fa imprescindible la regulació i adequació de la seva implantació al territori.

L'informe justifica que per aconseguir aquest objectiu immediat i urgent, és precís adequar la normativa urbanística que regula la tramitació de les instal·lacions esmentades i dotar-la de les eines suficients i àgils, tot garantint la seguretat jurídica en els seus procediments. Posa de relleu que les modificacions introduïdes al TRLU, amb la finalitat d'integrar plenament les energies renovables, l'autoconsum i

l'emmagatzematge elèctric dins la planificació urbanística, són coherents i congruents amb els objectius d'urgent i extraordinària necessitat que desencadena la modificació mitjançant decret llei del TRLU:

- Simplificació i centralització de tràmits
- Ampliació d'usos admesos sense canvi de planejament
- Protecció contra moratòries municipals
- Inclusió de l'emmagatzematge d'energia com a infraestructures bàsiques

Així, analitza cadascuna de les mesures que afecten al TRLU, i conclou que existeix congruència i relació directa de cadascuna d'elles respecte als objectius urgents que el Decret llei pretén assolir, de forma que totes són necessàries perquè és imprescindible adaptar, amb caràcter urgent, la normativa a fi i efecte que el mateix procediment administratiu que s'aplica a les instal·lacions de producció d'energia elèctrica ubicades sobre terreny en sòl no urbanitzable, també es pugui aplicar a les instal·lacions d'emmagatzematge híbrides, de tal forma que les mateixes puguin tramitar-se en els mateixos termes que les instal·lacions de generació.

La identificació per part del preàmbul de la norma i de l'informe justificatiu emès per la Direcció General d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Arquitectura, s'adequa a la doctrina del Tribunal Constitucional i del Consell de Garanties Estatutàries, en evidenciar de forma raonada la concurrència de la situació d'extraordinària i urgent necessitat, indicant de forma clara i explícita els motius que justifiquen l'habilitació del Govern per aprovar el decret llei.

III.- CONCLUSIÓ

D'acord amb tot l'anterior, s'informa favorablement per tal que continuï la tramitació del projecte de Decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, pel que fa a les modificacions introduïdes en el Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme.

Barcelona (en la data de la signatura electrònica)

2025.10.27 20:53:16 +01'00'

Montse Polidura Navío

Advocada en cap
Assessoria Jurídica

INFORME COMPLEMENTARI A L'INFORME EMÈS EL 26 D'OCTUBRE EN
RELACIÓ AMB EL PROJECTE DE DECRET LLEI PER AUGMENTAR LA
RESILIÈNCIA DEL SUBMINISTRAMENT ELÈCTRIC A CATALUNYA

En resposta a la petició d'informe de la Direcció General d'Energia es va emetre informe jurídic sobre un text en tramitació del projecte de Decret Llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric a Catalunya, pel qual es modifiquen diverses normes amb rang de llei.

En l'apartat d'antecedents es puntualitzava que l'informe es formulava respecte un text que requeria encara ser completar i revisat pel que fa al contingut i estructura, tanmateix, es demana l'emissió de l'informe amb caràcter urgent.

Així mateix s'indicava que l'informe s'emetia en relació amb les mesures que el projecte estableix en matèria d'energia i medi ambient. Les previsions referides als altres àmbits ha de ser objecte d'informe per part de l'assessoria jurídica corresponent.

La DG d'Energia ha tramés una nova versió del text del projecte de Decret Llei i l'informe de la mateixa direcció general que justifica la necessitat i urgència del decret llei i acredita que les mesures proposades respecte de modificació de les diverses normes amb rang de llei modificades i les disposicions addicionals i transitòries el projecte són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

En el mateix sentit es pronuncia l'informe de l'Agència Catalana de l'Aigua respecte de les mesures que incorpora el projecte de modificació del text refós de la Llei d'aigües i del text refós de la Llei de residus.

L'informe en l'apartat II de consideracions jurídiques a analitzava el marc competencial i normatiu que empara la modificació del Decret Llei 16/2019, de 26 de novembre, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables, la Llei 18/2008, de 23 de desembre, de garantia i qualitat en el subministrament elèctric, el Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya; la Llei 16/2017, de 1 d'agost, del canvi climàtic, i, finalment, el Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora dels residus.

També incorporava la anàlisi del pressupost habilitant, els límits materials i el control dels decrets llei en la doctrina del Tribunal Constitucional i del Consell de Garanties Estatutàries.

Pel que fa als requisits que han de concórrer per poder adoptar un decret llei, ens referíem, d'una banda la concurrència d'un pressupòsit habilitant del decret llei: la necessitat extraordinària i urgent, i de l'altra, el fet que el decret llei no pot tenir per objecte les matèries excloses de l'àmbit material del decret llei.

D'aquesta doctrina en deriva que els termes "extraordinària i urgent necessitat" no constitueixen una clàusula o expressió buida de significat dins la qual el marge d'apreciació política del Govern es mou lliurement sense cap restricció, sinó un veritable límit jurídic a l'actuació mitjançant decrets llei; que l'apreciació de la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent constitueix un judici polític que correspon efectuar al Govern però que aquesta apreciació cal que s'hagi definit de manera explícita i raonada en l'exposició de motius i en els informes emesos en relació amb la iniciativa., que a més s'han de pronunciar sobre la connexió de sentit entre la situació definida i les mesures adoptades per fer-hi front.

Per això, l'informe posava de manifest que tant l'exposició de motius com l'informe justificatiu havien de referir-se expressament a les causes que justifiquen la necessitat de donar major resiliència al nostre sistema elèctric, per poder assolir un sistema capaç de fer front als reptes de futur i prevenir situacions com la que es va generar amb l'apagada del passat 28 d'abril, que és l'objecte principal dels canvis normatius que es proposen, però també hauran de justificar les causes d'altres canvis normatius que incorporar el text referits a la normativa de residus o d'aigües

A partir d'aquesta anàlisi, l'informe jurídic constata que l'exposició de motius afirmava i justificava la necessitat d'avançar amb urgència en la transició energètica, augmentant la producció de renovables i l'emmagatzematge per combatre el canvi climàtic, i per aconseguir que el sistema energètic català sigui realment competitiu, sostenible i segur. Així mateix, concretava que per tal d'assolir aquesta finalitat es clarificava i simplificava el marc normatiu aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric, es revisava el procediment de tramitació de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica provinent d'energia eòlica i d'energia solar fotovoltaica i es facilitava la implementació de les instal·lacions d'energia.

També detectava i es referia a l'elevada litigiositat com un obstacle per l'assoliment de l'objectiu i donava una resposta adequada amb l'adopció d'un conjunt de mesures destinada a fomentar l'acceptació social i territorial.

Finalment, l'exposició de motius es referiria també a la incidència en assolir l'objectiu de millorar el nivell de seguretat del subministrament elèctric amb projectes de caràcter estratègics com són les centrals hidroelèctriques reversibles.

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori, Habitatge i
Transició Ecològica
**Àrea d'Assessorament Jurídic
a l'Àmbit de Medi Ambient**

El nou text del projecte de decret llei que es sotmet informe insisteix en aqueles necessitats i desenvolupa els motius i les mesures que el text del decret llei preveu per donar-hi resposta.

Els informes justificatius emesos per la DG d'Energia i l'Agència Catalana de l'Aigua completen la justificació de la necessitat i la urgència i l'adequació de les mesures que preveu el text quan proposa les modificacions de la normativa citada.

L'informe de la Direcció General d'Energia. Exposa la necessitat d'incidir novament per tal de garantir el funcionament i desplegament de les instal·lacions d'energies renovables i analitza la congruència i relació directa de les mesures amb la situació que cal afrontar.

A partir de la constatació de la necessitat es poden agrupar les mesures en els blocs següents:

- a. mesures que clarifiquen i simplifiquen el marc normatiu aplicable a les instal·lacions d'emmagatzematge elèctric per afavorir la seva implantació i de modificar aspectes de la tramitació de les instal·lacions renovables per accelerar la seva implantació
- b. mesures destinades a fomentar l'acceptació social i territorial dels parcs, així com de garanties pel sector agrícola
- c. mesures de flexibilització del règim jurídic aplicable a la transmissió de les instal·lacions eòliques, fotovoltaïques i d'emmagatzematge.
- d. mesures per afavorir les comunitats energètiques
- e. mesures destinades obtenir una major informació de les sol·licituds d'accés i connexió a la xarxa de distribució elèctrica
- f. mesures per facilitar la tramitació de les modificacions i renovacions d'instal·lacions de transport i distribució
- g. mesures per facilitar la implantació en les zones de protecció de la xarxa viària
- h. mesures d'impuls de projectes estratègics

També informe de l'Agència catalana de l'Aigua, justifica la necessitat i urgència de la modificació de l'article 26.6 del TRLMAC: que permet implantar instal·lacions per a l'aprofitament de l'energia solar, d'aerogeneradors per autoconsum, i per la producció i aprofitament de l'energia del biogàs obtingut en els processos de tractament i

valorització dels fangs generats en les instal·lacions dels sistemes públics de sanejament en alta de les aigües residuals urbanes a les obres hidràuliques d'abast supramunicipal, sense necessitat de modificar el planejament urbanístic i independentment de la qualificació urbanística del seu sòl o de l'alçada dels captadors, els panells o la planta, en l'impuls de projectes són estratègics per al conjunt del país i que responen a un interès general i al compliment d'objectius de governança nacional i de compromisos internacionals, la qual cosa és inassumible en una situació d'emergència hídrica i energètica que es presenta cada vegada de manera més freqüent i que ha dut al Govern a adoptar amb la major diligència possibles mesures de descarbonització de l'economia. És dins d'aquest marc on s'insereix aquesta proposta.

També la justificació de projectes estratègics empara d'acord amb l'informe de l'ACA, la incorporació en el Text refós en matèria d'aigües d'una modificació del termini confessional màxim per a les centrals hidroelèctriques reversibles, que són cabdals per dotar d'inèrcia i flexibilitat al sistema elèctric.

Finalment l'informe de l'Agència Catalana de l'Aigua es refereix a la tercera de les mesures que incorpora el decret llei que té per objecte exempció de l'autorització de gestor de residus per a la valorització energètica de fangs. Amb aquesta s'incrementa la producció de biogàs i, en conseqüència, la producció d'energia elèctrica destinada a l'autoconsum públic i alhora, es contribueix en la reducció de GEH derivades de la reducció de consum de xarxa elèctrica per l'energia estalviada, aquesta mesura contribuirà a reduir les emissions derivades del sector del Transport.

Per tant, podem concloure que l'exposició de motius i els informes justificatius donen una resposta adequada a l'ús del decret llei.

L'informe jurídic analitzava no es limitava a valorar l'ús del decret llei i a demanar que es completés l'expedient amb l'emissió dels corresponents informes justificatius, també analitzava el contingut de les mesures i valorava l'adequació al marc jurídic vigent i a la finalitat pretesa, a més en molts cassos insistia en que l'informe justifiqués la necessitat i urgència i l'adequació de la mesura a finalitat pretesa.

Tant l'exposició de motius com els informes justificatius han incorporat una justificació de les mesures previstes, a més, en la majoria dels casos en què l'informe formulava consideracions de tècnica normativa, de claredat del text, de coherència o d'adequació al marc normatiu, les observacions han estat acceptades.

Neus París
Advocada de la Generalitat

Neus París 2025.10.27
Advocada de la Generalitat 22:10:09 +01'00'

9032/447618/2025

30/10/2025 - 10:23

9032/442504/2025

30/10/2025 - 10:23

Justificant de lliurament e-Valisa

Objecte del lliurament

Assumpte	Comunicació tramesa Decret llei
De	Jordi Terrades Santacreu (SECRETARI/ÀRIA GENERAL DE TERRITORI, HABITATGE I TRANSICIÓ ECOLÒGICA)
Per a	Javier Villamayor Caamaño (SECRETARI/ARIA DEL GOVERN)
Visualitzadors	Marc Sitjes Codina (TÈCNIC/A DE GESTIÓ) Montserrat Polidura Navio (ADVOCAT/ADA EN CAP DE LA GENERALITAT)
Llegit per	
Opcions de l'enviament	
Documents annexos	

Signatura

Signant	Serveis Administracio Electronica
Ens	Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica
Data	30/10/2025 - 10:23
Entitat de certificació	Consorci Administració Oberta de Catalunya

Contingut

Benvolgut secretari del Govern,

Us comunico que es procedirà a fer la tramesa al Parlament de l'expedient del Decret llei per augmentar la resiliència del subministrament elèctric, el qual va ser aprovat en el passat Govern de 28 d'octubre de 2025.

Cordialment,

Jordi Terrades Santacreu
Secretari general
Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica